

Ariadna Carmona Martinez
La Secretària suplent de la Comissió Territorial
d'Urbanisme de l'Arc Metropolità de Barcelona
Signat electrònicament

Motiu: Aprovat definitivament per la
Comissió Territorial d'Urbanisme de l'Arc
Metropolità Barcelona en sessió de 23 de
gener de 2024. Diligència per fer constar
que en aquest document aprovat
definitivament per la Comissió Territorial
d'Urbanisme de l'Arc Metropolità Barcelona
en sessió de 23 de gener de 2024, s'han
eliminat les dades personals a efectes de
publicació al Registre de Planejament
Urbanístic de Catalunya. La secretària de la
Comissió Territorial d'Urbanisme de l'Arc
Metropolità Barcelona
Data: 2024.01.30 10:15:43 +01'00'

**Secretari General de
l'Ajuntament de Rubí**

Josep M Colell Voltas

Motivo: Text refos
de l'aprovacio
provisional aprovat
per ple de 21 de
desembre de 2023
per majoria
absoluta

Fecha: 2023.12.22
11:36:44 +01'00'

ESTUDI D'AFECTACIONS AGRÀRIES.

PLA ESPECIAL URBANÍSTIC PER A LA REGULACIÓ DELS USOS EXTRACTIUS I
DELS DIPÒSITS DE RESIDUS AL TERME MUNICIPAL DE RUBÍ.

Rubí, febrer de 2023

DOCUMENT II. ESTUDI D’AFECTACIONS AGRÀRIES

I. MEMORIA

II ESTUDI D’AFECTACIONS AGRÀRIES

III. DOCUMENT COMPRENSIU

IV. PLÀNOLS

ÍNDEX

ESTUDI D’AFECTACIONS AGRÀRIES

1.	INTRODUCCIÓ I OBJECTE	5
1.1	OBJECTE	5
1.2	MARC LEGAL	5
2.	PRESENTACIÓ DEL PLA	6
2.1	ÀMBIT DE L’ESTUDI	6
2.2	OBJECTIUS DEL PLA	6
2.3	ANTECEDENTS	7
3.	DESCRIPCIÓ DE L’ESPAI AGRARI	8
3.1	FACTORS SOCIOECONÒMICS	8
3.2	FACTORS AMBIENTALS.....	12
3.3	FACTORS TERRITORIALS	18
4.	PRINCIPALS EFECTES SOBRE L’ESPAI AGRARI.....	31
5.	ALTERNATIVES.....	32
5.1	PROPOSTA D’ALTERNATIVES	32
5.2	RESUM DE LA VALORACIÓ DE LES ALTERNATIVES	41
6.	PROPOSTA	42
6.1	REGULACIÓ DE L’OCUPACIÓ DEL SÒL PER USOS EXTRACTIUS I DIPÒSITS DE RESIDUS	42
6.2	CÀRREGA MÀXIMA D’USOS EXTRACTIUS AL MUNICIPI.....	42
6.3	REGULACIÓ DELS EMPLAÇAMENTS. SENSIBILITAT I CAPACITAT D’ACOLLIDA DEL TERRITORI.	42
6.4	REGULACIÓ DELS DIPÒSITS DE RESIDUS	43
6.5	VALORACIÓ DE LA PROPOSTA	47
7.	CONCRECIÓ DE LES MESURES CORRECTORES EN RELACIO A L’ESPAI AGRARI	48
8.	CONCLUSIONS	50

1. INTRODUCCIÓ I OBJECTE

1.1 OBJECTE

Es redacta el present estudi d'anàlisi de les afectacions agràries en el marc del PLA ESPECIAL URBANÍSTIC PER A LA REGULACIÓ DELS USOS EXTRACTIUS I DELS DIPÒSITS DE RESIDUS AL TERME MUNICIPAL DE RUBÍ, tal com estableix La *Llei 3/2019, de 17 de juny, dels espais agraris* determina l'àmbit d'aplicació i el procediment de la anàlisi de les afeccions dels espais agraris, concretament en el seu article 10:

Article 10. Anàlisi d'afectacions agràries

1. Les figures de planejament territorial i urbanístic que afecten els espais agraris i els projectes d'obres que s'hi hagin de desplegar han d'incorporar en les memòries corresponents, d'una manera total o parcial, una anàlisi d'afectacions agràries que avaluï les afectacions sobre els espais agraris que poden derivar del pla o el projecte que es vol dur a terme. (...).

Alhora, amb aquest estudi es dona resposta a l'Informe d'Infraestructures Rurals que data del 10 de novembre de 2022, com a part del tràmit de consultes prèvies i determinació de l'abast de l'estudi ambiental estratègic.

1.2 MARC LEGAL

El marc legislatiu bàsic en el que es basa aquest estudi és el següent:

- Llei 3/2019, de 17 de juny, dels espais agraris.
- Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

El contingut específic de l'anàlisi d'afeccions agraris, la Llei 3/2019, les detalla en l'article 11 del mateix text normatiu:

Article 11. Contingut de l'anàlisi d'afectacions agràries

L'anàlisi d'afectacions agràries ha de contenir la informació següent:

a) La descripció exhaustiva i precisa de la situació present de l'espai agrari afectat per la nova planificació.

b) La delimitació de les superfícies sobre les quals s'han de desplegar les previsions del pla o el projecte de què es tracta.

c) La justificació de la demanda d'espai agrari que es pretén destinar a altres finalitats diferents de les que es determinen en aquesta llei i en la normativa que la desplega.

d) L'anàlisi comparativa de les diverses alternatives possibles quant a les noves implantacions o els nous usos en l'espai agrari, tenint en compte els factors a què fa referència l'article 6.4.a.

e) La motivació de les solucions proposades, que s'han d'acreditar des dels punts de vista jurídic i tècnic.

f) L'anàlisi dels efectes de la planificació o de les actuacions sobre l'activitat agrària de les explotacions de l'entorn de l'actuació que poden veure afectada llur activitat productiva.

g) L'anàlisi, si escau, de les afectacions a les distàncies de les instal·lacions ramaderes que marca la legislació sectorial i a altres distàncies que poden afectar edificacions agràries en general, en aplicació del criteri de reciprocitat, que exigeix per a les noves construccions no agràries una distància adequada, d'acord amb la normativa sectorial agrària, de les construccions ramaderes, agrícoles i forestals ja existents, a fi que aquestes explotacions puguin dur a terme llur activitat amb normalitat.

h) L'establiment, si escau, de mesures correctores i compensatòries, que han d'ésser necessàriament dins el mateix àmbit geogràfic.

i) La justificació, si escau, del fet que no hi ha alternatives possibles a les actuacions previstes a l'espai agrari afectat.

j) L'anàlisi i motivació de les solucions proposades per a dotar el conjunt de carreteres i de camins de servei de funcionalitat vial suficient i de sostenibilitat per a l'ús de vehicles especials agraris.

L'article 6.4.a, fa referència a:

Article 6. Definició i contingut del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya.

...

4. El Pla ha d'incloure anàlisis detallades, pel que fa als aspectes següents:

a) Els factors que ajuden a caracteritzar els espais agraris:

1r. Factors socioeconòmics: productivitat agrícola, ramadera i forestal; abandonament; model productiu; producció en denominació d'origen (DO) i en indicació geogràfica protegida (IGP) i marques de qualitat; grau d'inversió en infraestructures; grau de diversificació econòmica, i mà d'obra agrària.

2n. Factors ambientals: connectivitat ecològica; grau de biodiversitat; risc de contaminació i degradació dels sòls; estat de conservació dels hàbitats, i espais naturals protegits de Catalunya, especialment els inclosos en l'àmbit d'espais naturals de protecció especial.

3r. Factors territorials: ordenació territorial i urbanística; qualitat del sòl i capacitat agrològica del sòl; connectivitat de l'espai agrari; pressió antròpica; periurbanitat; valors de paisatge, i orografia i climatologia.

...

2. PRESENTACIÓ DEL PLA

2.1 ÀMBIT DE L'ESTUDI

L'àmbit del Pla és el terme municipal de Rubí amb una superfície de 3.230 ha, situat a la comarca del Vallès Occidental. Rubí limita al nord amb el municipi de Terrassa, a l'est amb Sant Quirze del Vallès, a l'oest amb Ullastrell i Castellbisbal i al sud amb Sant Cugat.

El municipi es situa a la vall de la riera de Rubí, la qual el travessa de nord a sud. També es situa en un dels principals nusos de comunicació amb diverses infraestructures que el travessen, com l'AP-7 al sud-est o la C-16 al nord-est.

El terme municipal es compon, per una banda, pel nucli urbà de Rubí, situat a l'est de la riera de Rubí, on destaquen els edificis plurifamiliars i on es troben els principals serveis del municipi, i per una altra banda, per diverses urbanitzacions, entre les quals destaquen els Avets, Can Jardí, Can Serrafossa, Can Ximelis i Castellnou, a més de diverses masies com Can Roig, Can Tàpies o Can Barceló. Alhora, Rubí compta amb diversos polígons industrials com el de Can Jardí, Ca n'Alsamora, Can Rosers, el Molí de la Bastida, Cova-solera, Can Genís o Can Sant Joan, entre d'altres.

Les característiques litològiques i geogràfiques dels sòls de Rubí, amb el predomini de sòls argilosos, han induït al desenvolupament de diverses activitats extractives distribuïdes arreu del terme. Algunes d'aquestes instal·lacions es troben en actiu, mentre d'altres han estat restaurades o abandonades. Alhora, algunes s'han reaprofitat per la implantació de dipòsits controlats de residus.

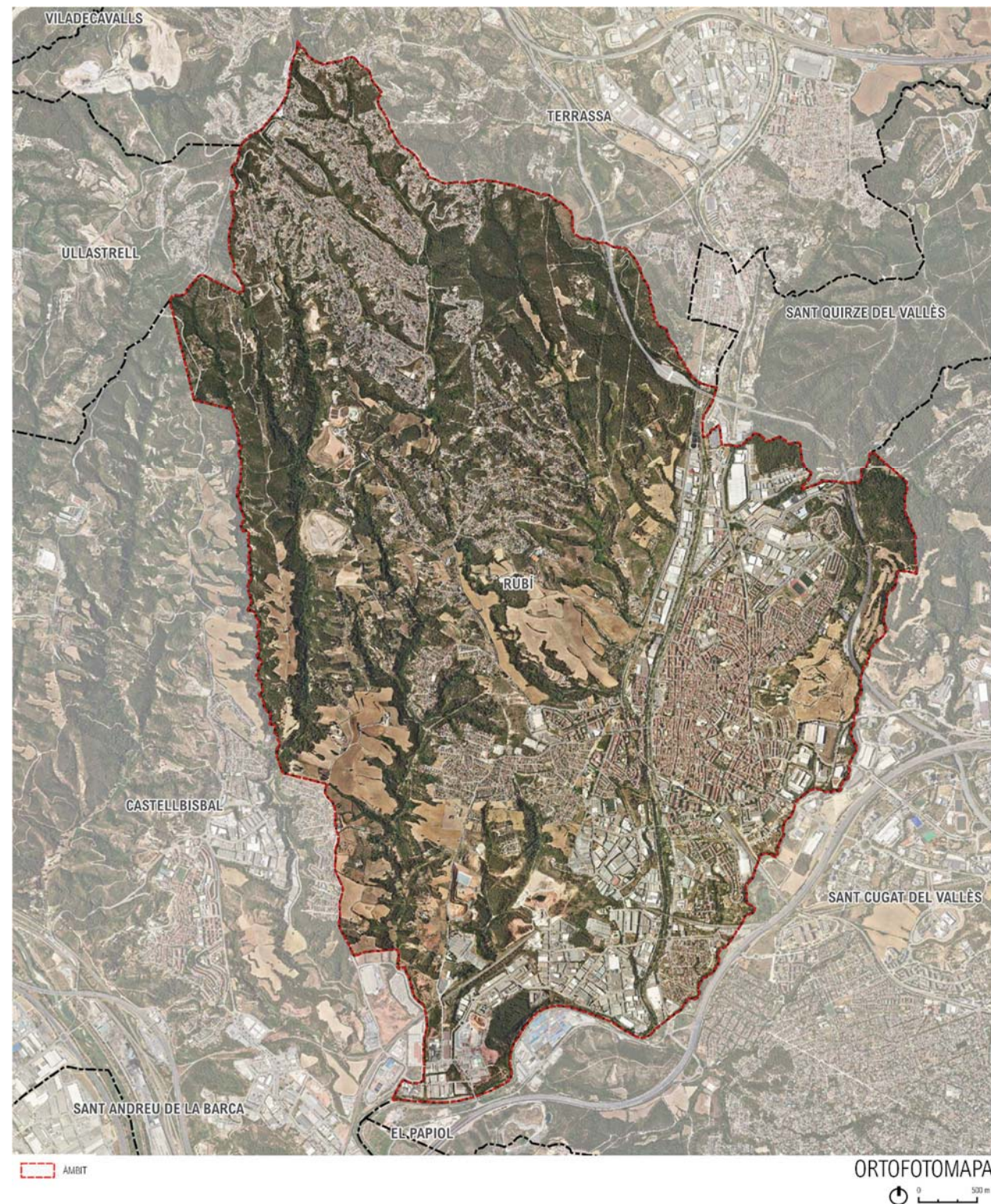
2.2 OBJECTIUS DEL PLA

L'objectiu general d'aquest Pla Especial és regular la implantació i l'ampliació d'usos extractius i usos de dipòsit de residus en el sòl no urbanitzable de Rubí.

En aquest sentit, el PE no es formula per regular les explotacions existents i futures, sinó que pretén establir el marc normatiu per a la concessió de noves llicències urbanístiques municipals relatives a usos extractius o dipòsits controlats i les ampliacions de les llicències ja concedides.

Per aconseguir-ho, el Pla Especial pretén establir les condicions dels usos extractius i dels dipòsits controlats considerant el següent:

- Obertura de noves activitats en funció de l'emplaçament i de les seves característiques (tipus d'explotació, molèsties específiques generades pel material extret o dipositat, el transport...).
- Implantació de nous dipòsits de residus: en funció de l'emplaçament i de les seves característiques (tipus de dipòsit, molèsties específiques generades pel material dipositat, el transport, etc)
- Determinar les mesures correctores necessàries i els controls possibles per a minimitzar els impactes al medi ambient o a les persones durant la vida útil de l'explotació.
- Ampliació d'usos prèviament autoritzats (d'usos extractius o de dipòsit de residus) en funció de l'emplaçament de les ampliacions projectades i del correcte compliment de les condicions d'obertura i restauració inicials i de les mesures correctores de l'explotació.

2.3 ANTECEDENTS

En les darreres dècades han proliferat les explotacions extractives al terme municipal de Rubí. Les característiques litològiques i geogràfiques del sòl del municipi han facilitat la implantació d'un important nombre d'activitats extractives a cel obert. Es tracta d'usos del sòl que generen gran impacte ambiental en el territori i que, en conseqüència, han de ser regulats amb l'objectiu, entre d'altres, d'evitar l'impacte negatiu sobre l'entorn.

D'altra banda, alguns dels espais resultants de les activitats extractives han estat utilitzats com a dipòsits controlats, que generen un grau de molèsties elevat per la proximitat a espais residencials, a més dels problemes derivats de la utilització dels carrers dissenyats per a trànsit lleuger i baix com a vies de trànsit pesat i intens.

D'aquesta manera, l'Ajuntament de Rubí es planteja la redacció d'un Pla especial urbanístic per tal de regular la implantació dels usos extractius i dels d'abocadors al seu terme municipal.

L'Ajuntament de Rubí ha intentat abordar aquesta problemàtica en diverses ocasions. L'any 2002 es va redactar un primer Pla Especial de regulació de les activitats extractives i complementàries al terme municipal de Rubí, que no es va arribar a tramitar. El 2007, es va aprovar el document d'avanç de planejament del POUM, que incorporava un estudi específic relatiu a les activitats extractives al municipi. El mateix any es va revisar la informació i es va redactar un segon Pla Especial de regulació de les activitats extractives i complementàries al terme municipal de Rubí, que tampoc es va arribar a tramitar.

El 2016, la Comissió d'Urbanisme de Barcelona (CUB) va aprovar definitivament el Pla especial de regulació de les activitats extractives i la seva restauració.

El 2 de juny de 2020, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va declarar la nul·litat del Pla especial de regulació de les activitats extractives i la seva restauració i, en conseqüència, van quedar sense regulació detallada els usos extractius i els de dipòsits controlats.

Ara, l'Ajuntament continua el camí de la redacció d'un nou Pla d'extractives per protegir el territori de noves activitats.

3. DESCRIPCIÓ DE L'ESPAI AGRARI

La descripció de l’espai agrari es fa en base a allò que preveu la Llei d’espais agraris, i que es concreta en els següents aspectes:

- 1r. Factors socioeconòmics: productivitat agrícola, ramadera i forestal; abandonament; model productiu; producció en denominació d'origen (DO) i en indicació geogràfica protegida (IGP) i marques de qualitat; grau d'inversió en infraestructures; grau de diversificació econòmica, i mà d'obra agrària.
- 2n. Factors ambientals: connectivitat ecològica; grau de biodiversitat; risc de contaminació i degradació dels sòls; estat de conservació dels hàbitats, i espais naturals protegits de Catalunya, especialment els inclosos en l'àmbit d'espais naturals de protecció especial.
- 3r. Factors territorials: ordenació territorial i urbanística; qualitat del sòl i capacitat agrològica del sòl; connectivitat de l'espai agrari; pressió antròpica; periurbanitzat; valors de paisatge, i orografia i climatologia.

3.1 FACTORS SOCIOECONÒMICS

A la comarca del Vallès Occidental, el principal sector d’activitat és el de serveis, seguit pel sector industrial, i en últim lloc l’agricultura. Aquesta seqüència es repeteix també en el total de Catalunya i en el municipi de Rubí.

3.1.1 Indicadors socioeconòmics

DADES GENERALS

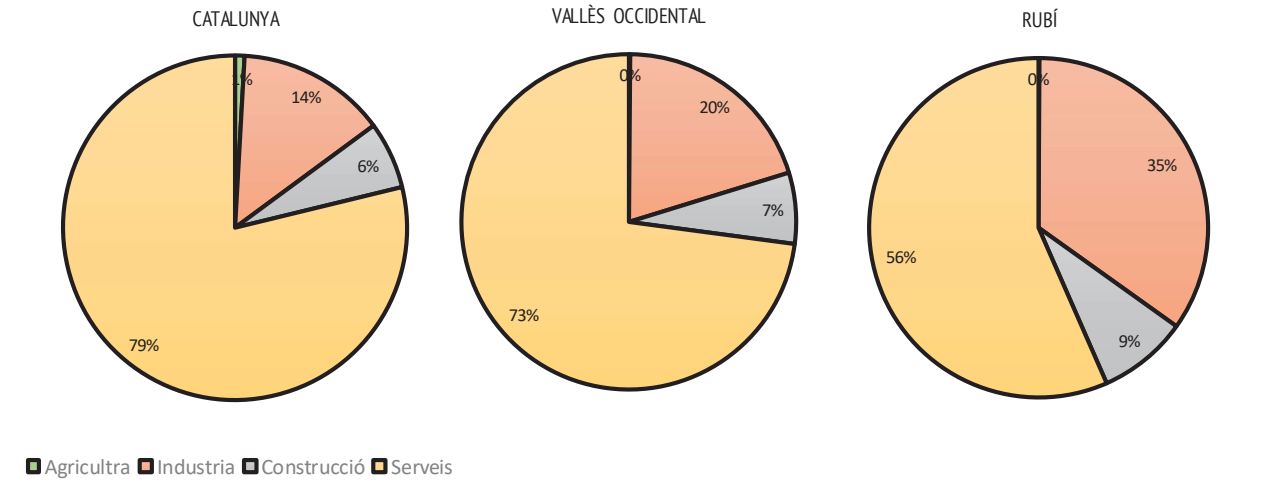
En el total de Catalunya el sector agrícola, tant en nombre d’ocupats com en VAB, està al voltant de l’1%. A la Comarca dl Vallès Occidental, tan el nombre d’ocupats com el VAB disminueixen fins al 0,12 i 0,04 respectivament.

Pel que fa al municipi de Rubí, l’agricultura ocupa a un 0,08% de la població, és a dir, una mica menys que el total de la comarca i el de Catalunya.

Cal destacar que més de la meitat de la població de Rubí està ocupada en el sector de serveis, i gairebé el 35% en el sector de la indústria, aquest últim molt per sobre de les mitjanes comarcals i del total de Catalunya, fet que denota la importància de la indústria en aquest municipi.

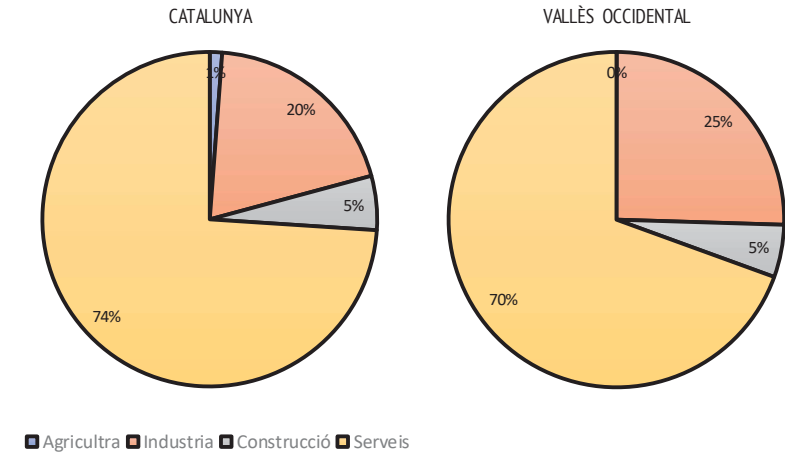
TREBALLADORS PER SECTOR D'ACTIVITAT

Sector	CATALUNYA	VALLÈS OCCIDENTAL	RUBÍ	CATALUNYA	VALLÈS OCCIDENTAL	RUBÍ
Agricultura	31.370	495	20	0,90%	0,12%	0,08%
Indústria	490.325	81.265	9.040	14,01%	20,13%	34,80%
Construcció	220.345	27.620	2.225	6,30%	6,84%	8,56%
Serveis	2.757.295	294.410	14.695	78,79%	72,91%	56,56%
Total	3.499.335	403.790	25.980			

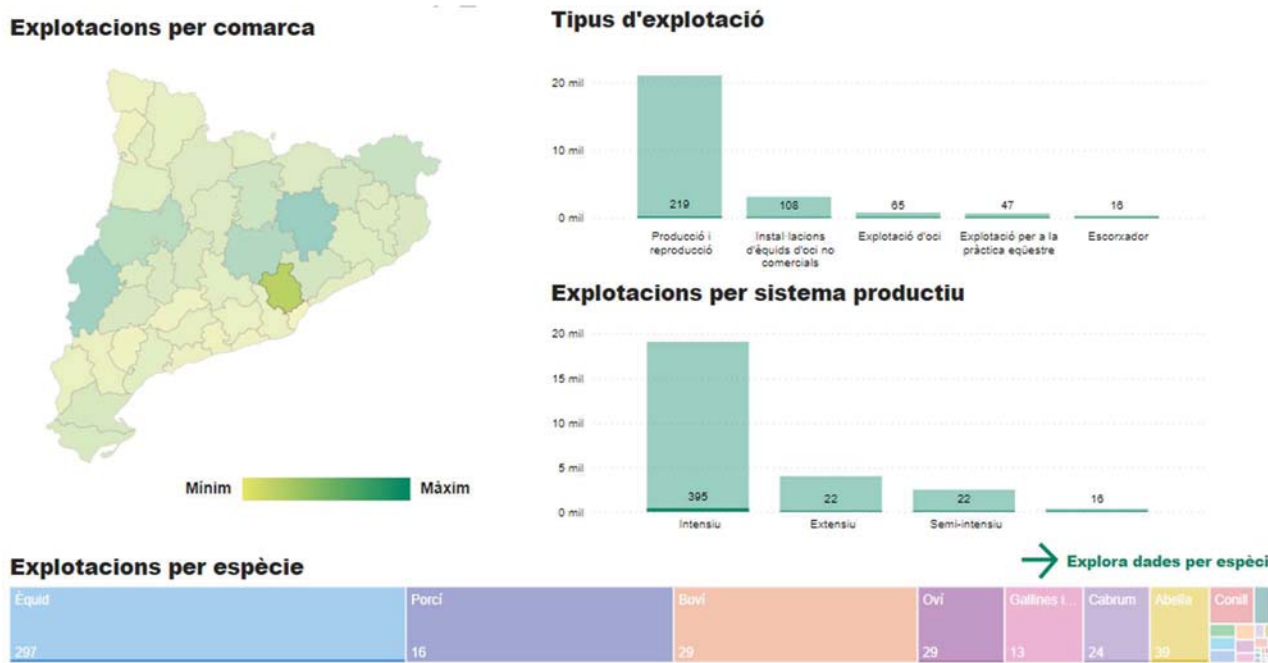
VAB PER SECTORS (MILIONS €)

Sector	CATALUNYA	VALLÈS OCCIDENTAL	CATALUNYA	VALLÈS OCCIDENTAL
Agricultura	2.478	10	1,19%	0,04%
Indústria	40.777	6.388	19,62%	25,45%
Construcció	10.856	1.270	5,22%	5,06%
Serveis	153.705	17.433	73,96%	69,45%
Total	207.815	25.101		

RAMADERIA

Quant a la ramaderia, el Vallès Occidental és una comarca amb un pes ramader baix, amb un total de 455 explotacions, de les quals 395 són intensives. Destaca l'èquid, amb 297 explotacions.

A Rubí el nombre d'explotacions és de 8, totes equines. Les explotacions equines representen doncs el 100% del total d'explotacions del municipi, i el 100% en caps de bestiar, mesurat en UBGs.

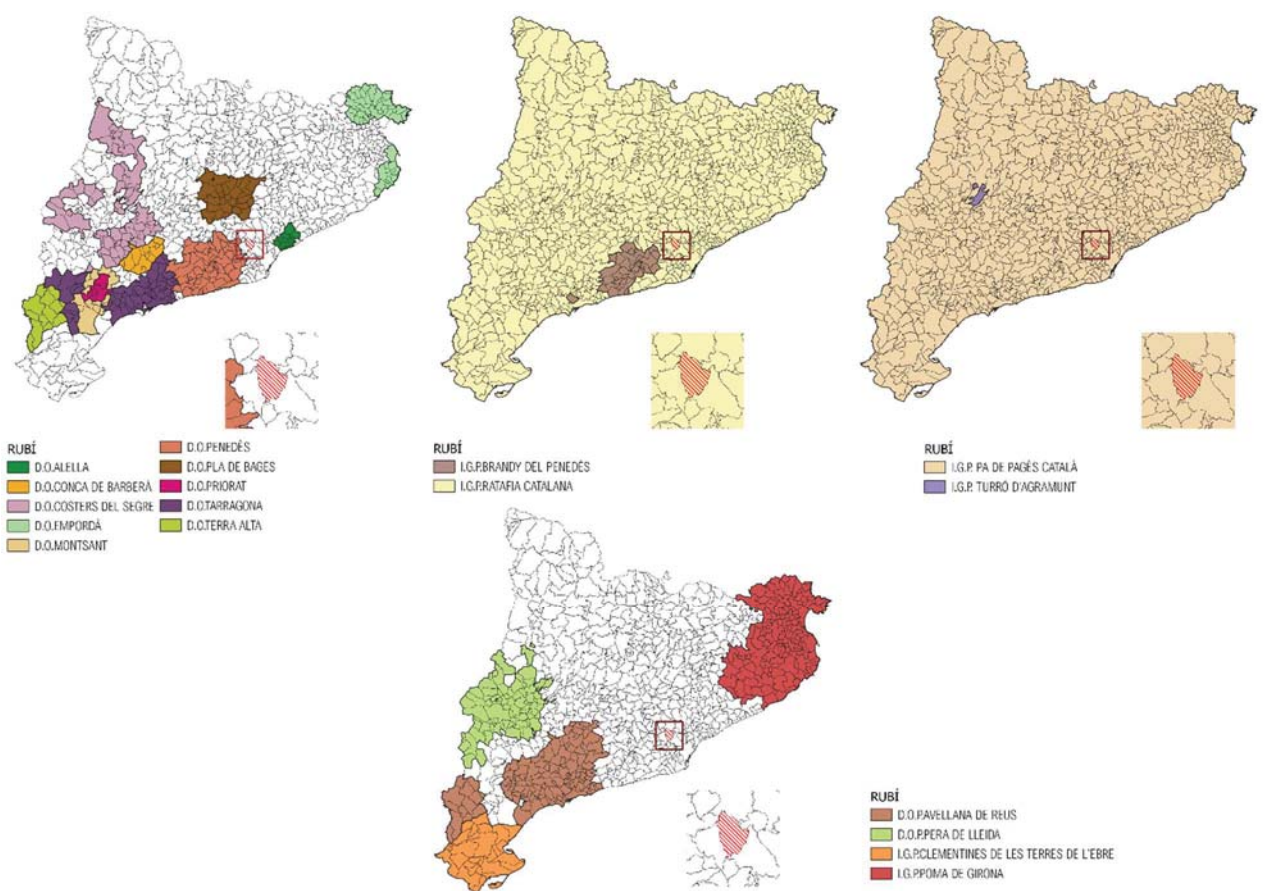
EXPLORACIONS RAMADERES				
Tipus	Explotacions		Unit. bestiar gros (UB)	
	Ut	%	Ut	%
Abella	0	0%	0	0%
Boví	0	0%	0	0%
Cabrum	0	0%	0	0%
Cargol	0	0%	0	0%
Conill	0	0%	0	0%
Èquid	8	100%	53	100%
Gallines i pollastres	0	0%	0	0%
Oví	0	0%	0	0%
Porcí	0	0%	0	0%
Total	8		53	

3.1.2 Denominacions d'origen protegits i IGP

El municipi de Rubí està inclòs en dues IGP, concretament:

- IGP. Ratatxa Catalana.
- IGP. Pa de pagès català, que abasta tota Catalunya.

No hi ha cap denominació d'origen a Rubí.

3.1.3 Infraestructures agràries

INFRAESTRUCTURES I COMUNICACIONS

Xarxa viària

La infraestructura més destacada, tot i trobar-se fora del terme municipal, és l’AP-7, que limita amb el municipi pel sud-est, i actua de barrera de separació entre Rubí i Sant Cugat. Dins el municipi, la principal via de comunicació és l’autopista C-16 entre Barcelona i Manresa, que passa pel sector nord-est del terme. També s’hi troben altres carreteres locals com la que uneix Rubí amb Terrassa i Sant Cugat.

Finalment destaquen la línia dels ferrocarrils de la Generalitat, ramal de Sant Cugat del Vallès a Terrassa, que té una estació a la vila, i la línia de RENFE del Papiol a Mollet que té una estació al sud-est de la vila, a tocar de l’AP-7.

Xarxa de camins

El municipi de Rubí no presenta una xarxa de camins molt densa, tot i així presenta certs camins de lleure, utilitats majorment per a la pràctica d’activitats esportives, situats especialment al nord del terme, i que també poden ser un element rellevant per a la prevenció o extinció d’incendis en aquestes zones.

Destaquen els següents camins importants:

- GR-6 - Sender de Montserrat: Des del Laberint d'Horta fins al Monestir de Montserrat, aquest sender travessa la serra de Collserola, la plana del Vallès, discorre paral·lel al riu Llobregat durant un tram i accedeix al Parc Natural de la Muntanya de Montserrat.
- GR-96 - Camí Romeu a Montserrat: Travessa d’uns 57 kilòmetres, de Vallvidrera (Peu de Funicular) al Monestir de Montserrat.
- Camí de Sant Jaume: El tram català del Camí de Sant Jaume s’inicia al Cap de Creus (Costa Brava) i finalitza a Alcarràs (Terres de Lleida), entrant després a terres aragoneses. En aquest cas es tracta del tram del Camí de Sant Jaume de Barcelona a Montserrat.

CULTIUS

Dins el municipi de Rubí es destaca un paisatge de mosaic agroforestal on les zones forestals es concentren als vessants dels xaragalls formats per les diverses rieres que travessen el terme, mentre que els usos agraris es concentren a les carenes planes d’aquests xaragalls.

Els conreus de Rubí són majoritàriament herbacis de secà.

EXPLOTACIONS RAMADERES PROPERES

En l’article 5 del Decret 40/2014, de 25 de març, d’ordenació de les explotacions ramaderes, s’exposa les distàncies mínimes que han de mantenir les explotacions ramaderes respecte un dipòsit controlat.

Article 5

Ubicació

5.1 Les explotacions ramaderes han de respectar les distàncies mínimes establertes als diferents annexos per a cadascuna de les espècies respecte a les explotacions inscrites al Registre d’explotacions ramaderes o que tinguin en tramitació un expedient de modificació o de nova instal·lació d’inscripció al Registre.

Aquestes distàncies són aplicables també a qualsevol altre establiment o instal·lació que pugui representar un risc higienicosanitari respecte a l’explotació i en sentit contrari. A aquests efectes, s’entenen incloses les instal·lacions següents:

(...)

- *Els dipòsits controlats de residus que rebin matèria orgànica d’origen animal que no hagi estat sotmesa a un tractament previ que en garanteixi l’eliminació de patògens epidemiològicament relacionats.*

(...)

Els annexos d’aquest decret estableixen les següents distàncies de seguretat entre les diferents explotacions ramaderes i l’abocador:

- Explotacions porcines: 500 metres.
- Explotacions avícoles: entre 2000 i 500 metres, depenent de les característiques de l’explotació.
- Explotacions bovines, ovines i caprines: 500 metres.
- Explotacions canícules: 500 metres.
- Explotacions equines: 500 metres.

Dins el terme municipal de Rubí actualment no hi ha granges, únicament destaquen un tipus d’explotacions ramaderes, les equines, que acostumen a conformar hípiques.

HABITATGES EN EL MEDI RURAL

El municipi de Rubí disposa d’un Pla Especial i Catàleg de construccions situades en sòl no urbanitzable, aprovat definitivament el juliol del 2016, on destaca 17 construccions en aquest règim de sòl. Es tracta d’un document normatiu que, a través de fitxes detallades, ofereix una protecció física i determina els mecanismes d’intervenció en totes les edificacions que hi són incloses.

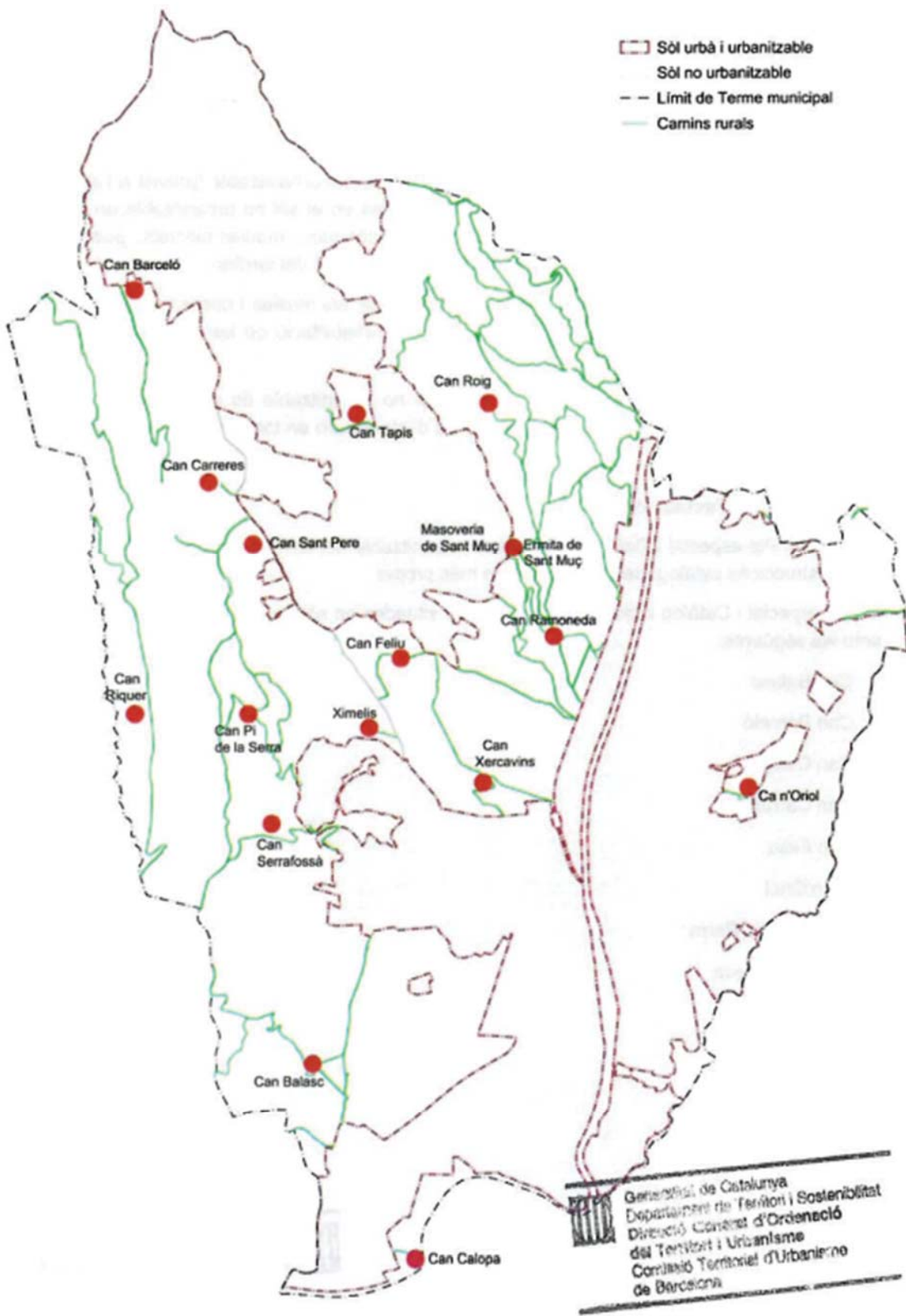
El conjunt d’edificacions incloses en aquest catàleg és el següent:

- Can Balasc, Can Barceló, Can Calopa, Can Carreres, Can Feliu, Ca n’Oriol, Can Pi de la Serra, Can Ramoneda, Can Riquer, Can Roig, Can Sant Pere, Can Serrafossà, Can Tapis, Can Xercavins, Ximelis, Ermita de Sant Muç i Masoveria de Sant Muç.

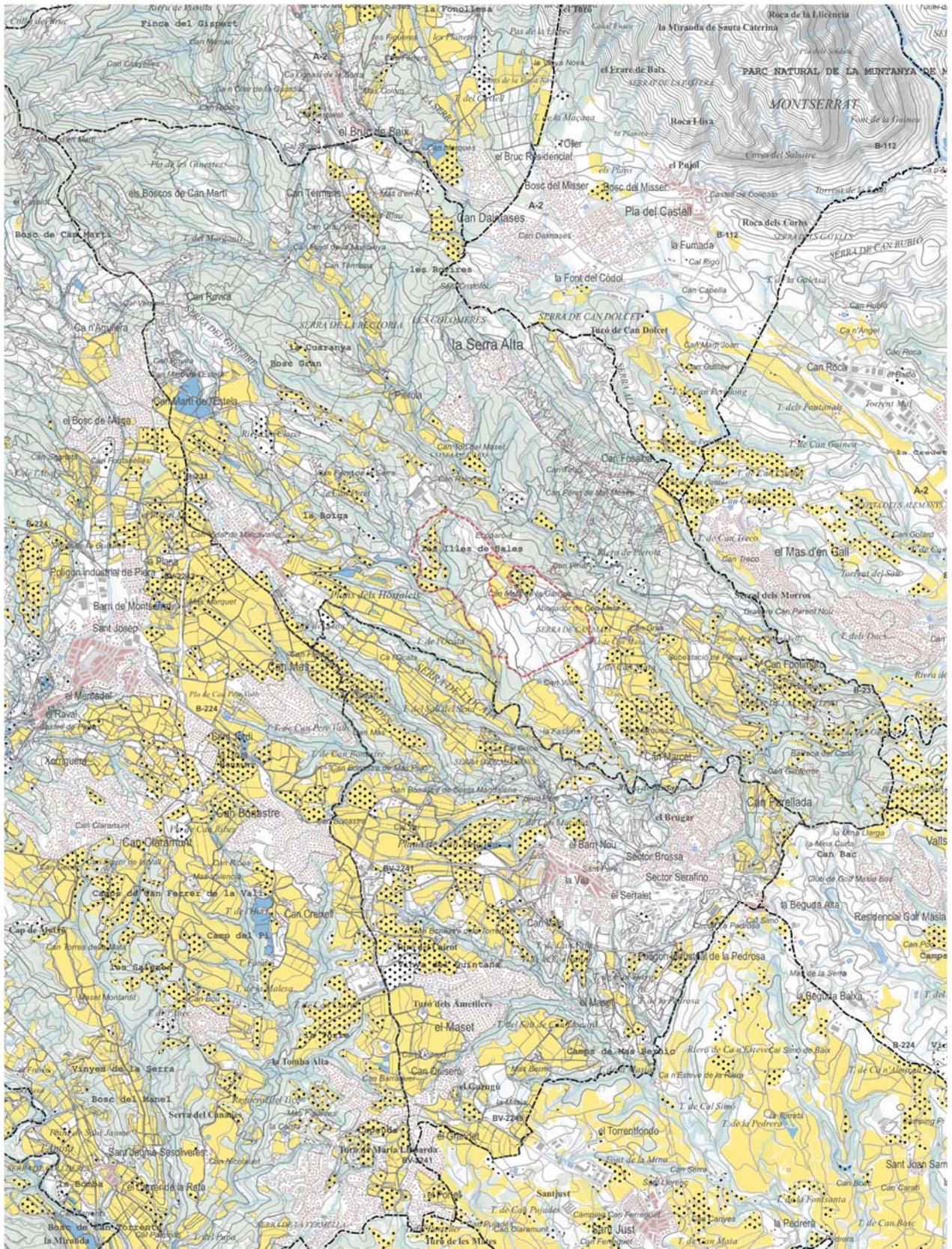
D’aquestes 17 edificacions, 15 es troben incloses en el Catàleg de Patrimoni de Rubí.

Can Balasc, situada en el sòl no urbanitzable de Rubí.

Edificacions incloses al Pla Especial i Catàleg de construccions en SNU

3.2 FACTORS AMBIENTALS

ENCAIX TERRITORIAL

L'àmbit del Pla és el terme municipal de Rubí amb una superfície de 3.230 ha, situat a la comarca del Vallès Occidental. Rubí limita al nord amb el municipi de Terrassa, a l'est amb Sant Quirze del Vallès, a l'oest amb Ullastrell i Castellbisbal i al sud amb Sant Cugat. El municipi es situa a la vall de la riera de Rubí, la qual el travessa de nord a sud. També es situa en un dels principals nusos de comunicació amb diverses infraestructures que el travessen, com l'AP-7 al sud-est o la C-16 al nord-est.

El terme municipal es compon, per una banda, pel nucli urbà de Rubí, situat a l'est de la riera de Rubí, on destaquen els edificis plurifamiliars i on es troben els principals serveis del municipi, i per una altra banda, per diverses urbanitzacions, entre les quals destaquen els Avets, Can Jardí, Can Serrafossa, Can Ximelis i Castellnou, a més de diverses masies com Can Roig, Can Tàpies o Can Barceló. Alhora, Rubí compta amb diversos polígons industrials com el de Can Jardí, Ca n'Alsamora, Can Rosers, el Molí de la Bastida, Cova-solera, Can Genís o Can Sant Joan, entre d'altres.

Les característiques litològiques i geogràfiques dels sòls de Rubí, amb el predomini de sòls argilosos, han induït al desenvolupament de diverses activitats extractives distribuïdes arreu del terme. Algunes d'aquestes instal·lacions es troben en actiu, mentre d'altres han estat restaurades o abandonades. Alhora, algunes s'han reaprofitat per la implantació de dipòsits controlats de residus.

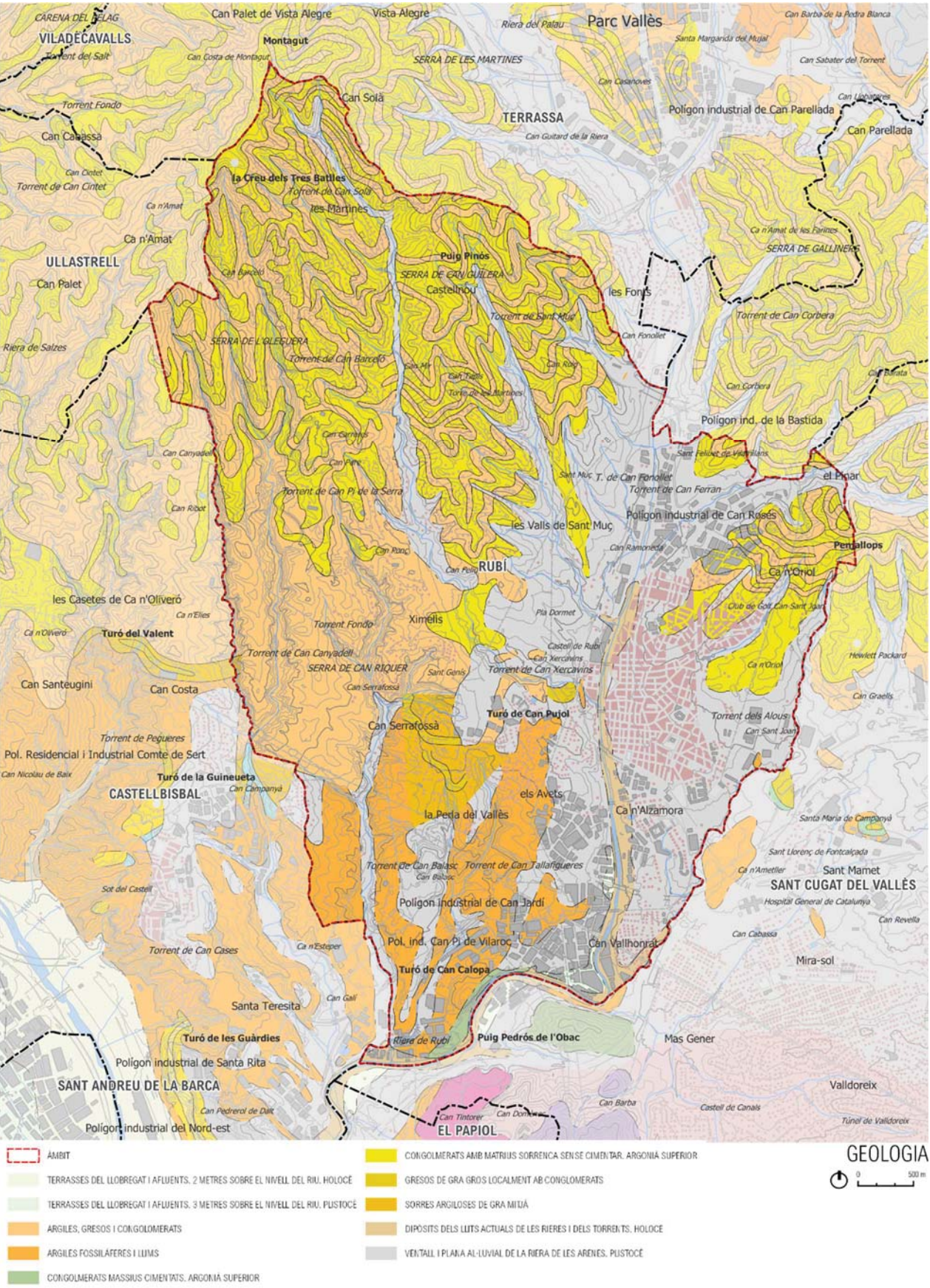
La **climatologia** d'aquesta zona correspon a un clima mediterrani, a la confluència de la variant amb període subhivernal acusat i la variant més seca. Aquest clima es caracteritza per ser típicament mediterrani, amb un període àrid i subàrid d'eixut estival que va de 2-3 mesos fins a pràcticament mig any, i únicament 1-2 mesos subhivernals. La temperatura mitjana se situa al voltant dels 15 °C, sent la temperatura mitjana anual de les mínimes de 10 °C i la de les màximes de 22 °C. Pel que fa a les precipitacions, el valor anual mitjà és de volta els 700-800 mm. La distribució anual de la precipitació es caracteritza amb un clar predomini de la tardor. Com a totes les comarques d'interior el mínim pluviomètric es situa a l'hivern. L'estiu és molt sec en unir-se una manca de pluges amb una intensa evaporació.

La **geomorfologia** es caracteritza les unitats de relleu que configuren Rubí i el seu entorn més proper, que són la Serralada Transversal del Vallès i la plana de Rubí-Sant Cugat del Vallès. Aquesta serralada travessa el Vallès Occidental de nord-oest a sud-est i està formada per petites elevacions del terreny.

Al nord-oest del terme de Rubí trobem els punts més alts de la Serralada Transversal: la Creu dels Batlles (385 m), el Montagut (403 m), al terme de Terrassa, i l'Empalme (389 m), al terme de Rubí. En aquesta meitat occidental del terme de Rubí hi ha altres ramificacions d'aquesta Serralada, com la Serra de l'Oleguera (a la zona de Can Canyadell vell, prop del terme de Castellbisbal), la Serra de Carreres i la Serra de Balasc. Al nord-est del casc urbà de Rubí hi ha un altre contrafort d'aquesta Serralada, la serra de Galliners, què està situada entre Rubí i Sant Quirze del Vallès, amb una elevació màxima dins del terme municipal de 268 m.

Geològicament, el terme municipal de Rubí es troba emmarcat dins el context de terrenys terciaris que omplen la fossa tectònica de la Depressió del Vallès. La ubicació de l'àrea en qüestió correspon a la zona limitada per dues grans fractures, al sud i a l'oest. La primera s'identifica amb la fractura meridional del Bloc del Vallès respecte del Massís Paleozoic de la Serralada Litoral, i la segona amb la falla d'esquinçament responsable del desplaçament de la Depressió del Vallès respecte de la del Penedès.

Els sòls del terme municipal de Rubí estan representats principalment per cambisòls glèics tot i que a la seva meitat oest també es poden trobar cambisòls càlcics (Història Natural dels Països Catalans, 1999). El perfil és de tipus ABC. L'horitzó B es caracteritza per una dèbil a moderada alteració del material original, per l'absència de quantitats apreciables d'argila, matèria orgànica i compostos de ferro i alumini, d'origen al·luvial. Els cambisòls glèics es troben associats a cambisòls càlcics amb inclusions de luvisòls cròmics, mentre que els cambisòls càlcics estan associats a rendzines i regosòls calcaris.

Pel que fa a la **hidrologia**, el municipi de Rubí es situa dins de la conca del riu Llobregat. El principal curs d'aigua superficial que transcorre pel terme és la riera de Rubí, originada per la riera de les Arenes, travessa de nord a sud el municipi i desemboca al riu Llobregat a l'alçada del Papiol. La xarxa de drenatge del terme de Rubí es completa amb una sèrie de torrents, situats a ambdós marges de la riera.

Hidrogeològicament l'àmbit es troba situat a l'àrea de la depressió del Vallès. En aquesta àrea, apareixen aqüífers mixtos de les depressions neògenes i quaternàries que són porosos, no confinats, i que estan formats per dipòsits detrítics quaternaris i dipòsits detrítics mio-pliocens.

MEDI NATURAL

La **vegetació** potencial de l'àrea de Rubí es troba dins el domini de la vegetació de muntanya mediterrània i submediterrània, i al límit del país de l'**alzinar litoral** (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) i de l'**alzinar continental** o **carrascar** (*Quercetum rotundifoliae*). I a les ribes dels torrents principals, els **bosc**os i **herbassars de ribera septentrionals**, concretament l'**omeda** (*Hedero-Ulmetum minoris*), l'**albereda** (*Vinco-Populetum albae*), i la **salzeda** (*Saponario-Salicetum purpureae*).

La vegetació actual difereix del model potencial. La major part de bosc està ocupat per pinedes de pi blanc, i l'alzinar només es distribueix en clapes de menor distribució o barrejat amb aquestes pinedes. Les parts més planes s'han ocupat per conreus, i els marges dels torrents encara presenten alguns trams amb vegetació de ribera, tot i que en alguns casos molt alterada.

En l'àmbit e Rubí els principals conreus són els cereals. Relacionada amb aquests camps cultivats, es pot trobar una vegetació espontània característica.

En alguns marges hi creixen les **bardisses amb roldor** (*Rubo-Corietum*), molt esteses com a vegetació de ribera a torrents secundaris. Dominen aquesta comunitat el roldor (*Coriaria myrtifolia*) i l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), acompanyats d'altres espècies com arç blanc (*Crataegus monogyna*), vidalba (*Clematis vitalba*), ridorta (*Clematis flammula*), etc.

En camps abandonats o en repòs una comunitat molt estesa és l'**herbassar de ripoll i olivarda** (*Inulo-Oryzopsietum miliaceae*), amb clar domini de l'olivarda (*Inula viscosa*) i el ripoll (*Oryzopsis miliacea*), a més d'altres espècies com el margall (*Hordeum murinum ssp. leporinum*), caps-blancs (*Alyssum maritimum*), lletsó fi (*Sonchus tenerrimus*), etc.

Alhora, els canyars (*Arundini-Convolvuletum supinum*), a més de créixer en cursos fluvials, i sèquies, també ocupa marges de conreus, bàsicament dominada per la canya (*Arundo donax*).

Quant a la **fauna**, cal considerar que l'àmbit es tracta d'un municipi altament urbanitzat com és Rubí. Aquesta zona es caracteritza per tres tipus principals d'ambients: els constituïts per la vegetació de caire més natural (bosc i zones de vegetació arbustiva), els conreus i el medi urbà (poblacions, urbanitzacions i polígons industrials).

Cada un d'aquests ambients presenta una fauna associada, tot i que els animals tenen capacitat de desplaçament i molts d'ells utilitzen diversos ambients; en aquest sentit cal dir que hi ha força espècies generalistes (adaptades a una àmplia diversitat d'ambients), o que es troben lligades a diferents medis segons es tracti del lloc de cria, de l'àrea d'alimentació, etc. Igualment, a les zones d'ecotò (frontera entre hàbitats que no formen part d'una mateixa sèrie de la successió ecològica) podem localitzar espècies vinculades a qualsevol dels hàbitats fronterers.

A part dels tres ambients principals, hi ha també un hàbitat particular, força minoritari a l'àrea i degradat, que és el medi aquàtic o fluvial. Malgrat la seva reduïda extensió, aquest últim aporta un notable increment en la riquesa d'espècies al conjunt de la zona. També cal tenir en compte que les espècies vinculades al medi aquàtic s'hi troben generalment associades de forma molt estreta, de manera que la desaparició o alteració notable d'aquest medi comporta la davallada de les poblacions d'aquestes espècies o la seva extinció a l'àrea.

La fauna de la zona té un clar caràcter mediterrani, però cal indicar que també s'hi troben espècies no estrictament mediterrànies, que tenen una distribució àmplia a Europa.

Hàbitats d'Interès Comunitari

Segons la cartografia d'hàbitats de Catalunya a escala 1:50.000, del Departament de Medi Ambient i Habitatge, dins el terme municipal de Rubí es troben els següents hàbitats d'interès comunitari (HIC) no prioritaris:

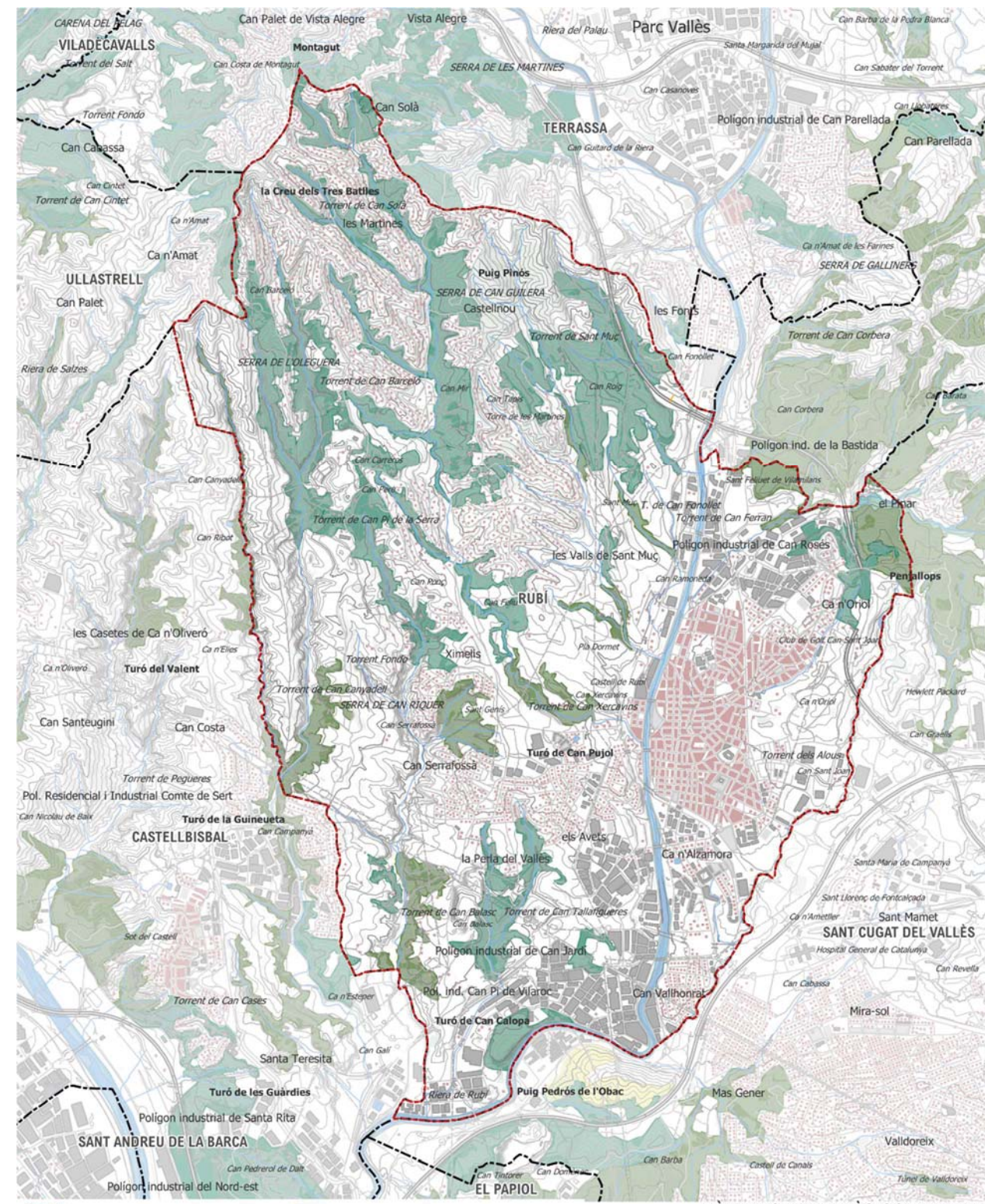
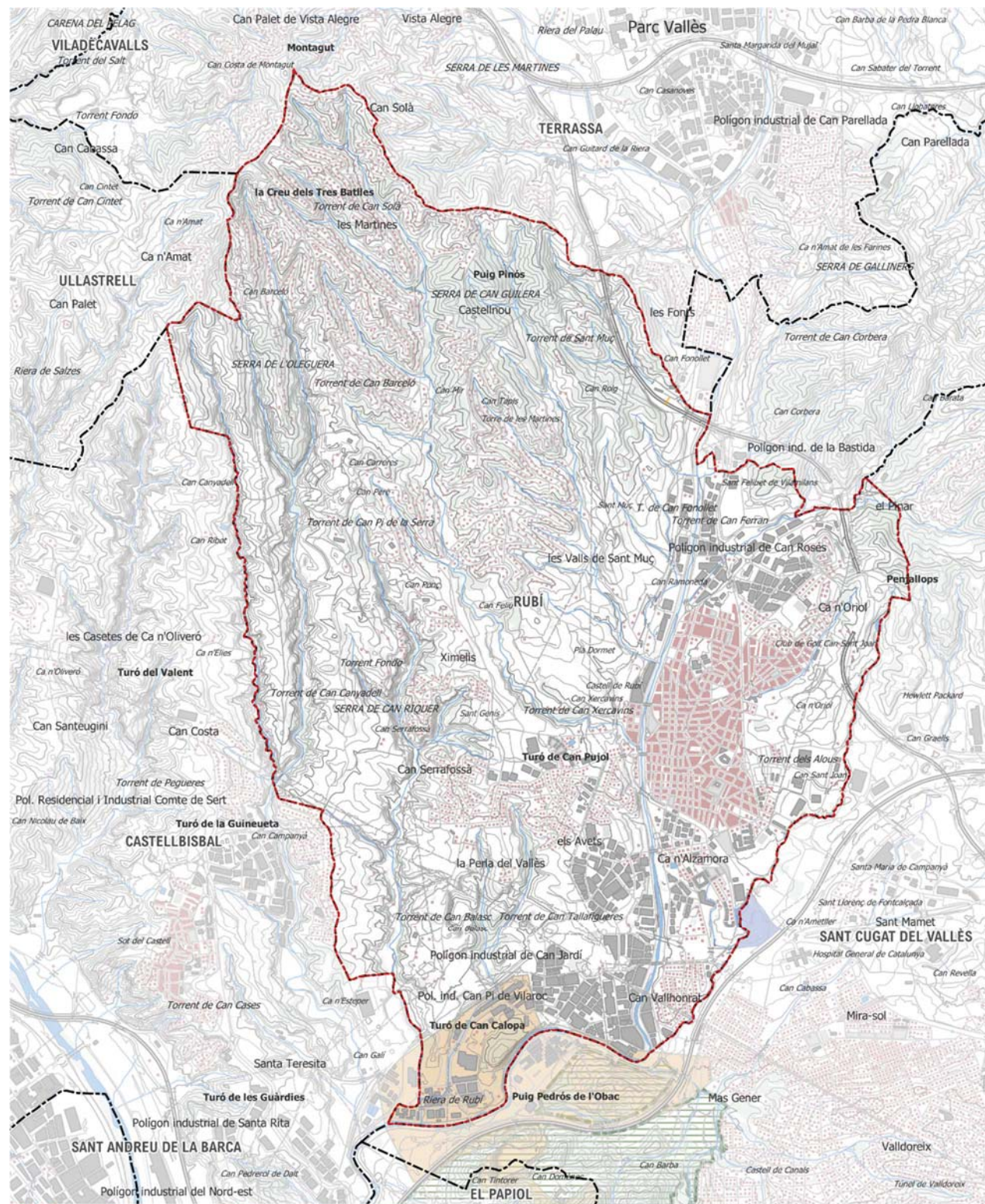
- Codi 3250. Rius mediterranis amb vegetació del Glaucion flavi.
- Codi 3260. Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (Ranunculion fluitantis i Callitricho-Batrachion).
- Codi 3270. Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del Chenopodion rubri (p.p.) i del Bidention (p.p.).
- Codi 3280. Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfiles del Paspalo-Agrostidion orlades d'àlbers i salzes.
- Codi 9340. Alzinars i carrascars.
- Codi 9540. Pinedes mediterrànies.

Pla d'Espais d'Interès Natural i Xarxa Natura 2000

Quant als espais naturals, el terme de Rubí, no està inclòs en cap espai natural dins del Pla d'Espais d'Interès Natural ni XN2000. Tot i així, el municipi limita pel sud-oest amb la **Serra de Collserola**, que és un espai PEIN i s'inclou a la Xarxa Natura 2000 pel seu valor paisatgístic i ecològic preservat durant anys en una localització estratègica d'una zona densament poblada. Se'n destaca la presència d'hàbitats mediterranis ben desenvolupats com alzinars, pinedes de pi blanc, alzinars amb roure amés a més dels hàbitats de ribera.

A banda d'aquests espais cal mencionar també la zona humida de l'**Estany dels Alous**, que es troba parcialment dins del terme municipal de Rubí, i també de Sant Cugat. Es tracta d'una antiga argilera abandonada que s'ha anat naturalitzant com a zona humida i s'inunda pel trencament d'una veta aquosa situada a cota superior de la profunditat màxima. Aquesta surgència d'aigua es localitza a l'extrem nord-oest de l'estany, i és d'una qualitat superior a l'aigua adjacent del torrent dels Alous.

Finalment destaca l'Espai d'Interès Geològic de la **Successió miocena inferior de Puig Pedrós i Molí Calopa** (geozona 336), situada al límit sud-oest del terme municipal. Aquest geòtop inclou un dels pocs registres representatius preservats de les successions al·luvials-lacustres, del Miocè inferior de la semifossa (semigraben) del Vallès - Penedès. El seu interès rau en aquest fet i en l'existència, dins de la successió, d'una localitat de mamífers fòssils.

Connectivitat ecològica

La situació de l'àmbit té cert interès ecològic per l'espai de corredor entre Collserola (al sud) i Sant Llorenç del Munt i l'Obac (al nord).

El paisatge vallesà està constituït per un mosaic de boscos, espais agrícoles, cursos fluvials, etc. que formen una base natural a la qual es superposen els espais urbanitzats i grans infraestructures com l'AP-7. Aquests últims elements tallen la continuïtat dels sistemes naturals tot fragmentant-los.

Per a conservar la biodiversitat no només cal preservar hàbitats prou extensos i ben conservats, sinó que cal que aquests espais estiguin ben connectats per a permetre la relació entre els seus elements naturals. Aquestes xarxes ecològiques són ambients prou conservats que poden tenir una coberta amb àrees naturals, o de cursos fluvials o d'espais agrícoles gestionats de manera adequada.

Els efectes de la fragmentació es perceben diferentment segons les espècies que habitin un territori, així, per exemple, un gripau necessita menys de 0,2 ha de terreny per a viure, mentre que un porc senglar es pot moure per una superfície d'entre 6000 i 15000 ha. Això vol dir que quan més gran és l'àrea vital d'una espècie més impacte es genera en el seu hàbitat.

També és important el desplaçament cap a altres zones garantint la relació amb altres exemplars, evitant d'aquesta manera una consanguinitat que podria acabar degenerant l'espècie i provocar-ne la seva extinció. D'aquí la importància dels corredors biològics, com a espais no només habitables per a algunes espècies, sinó sobretot com a vies de comunicació entre espais naturals.

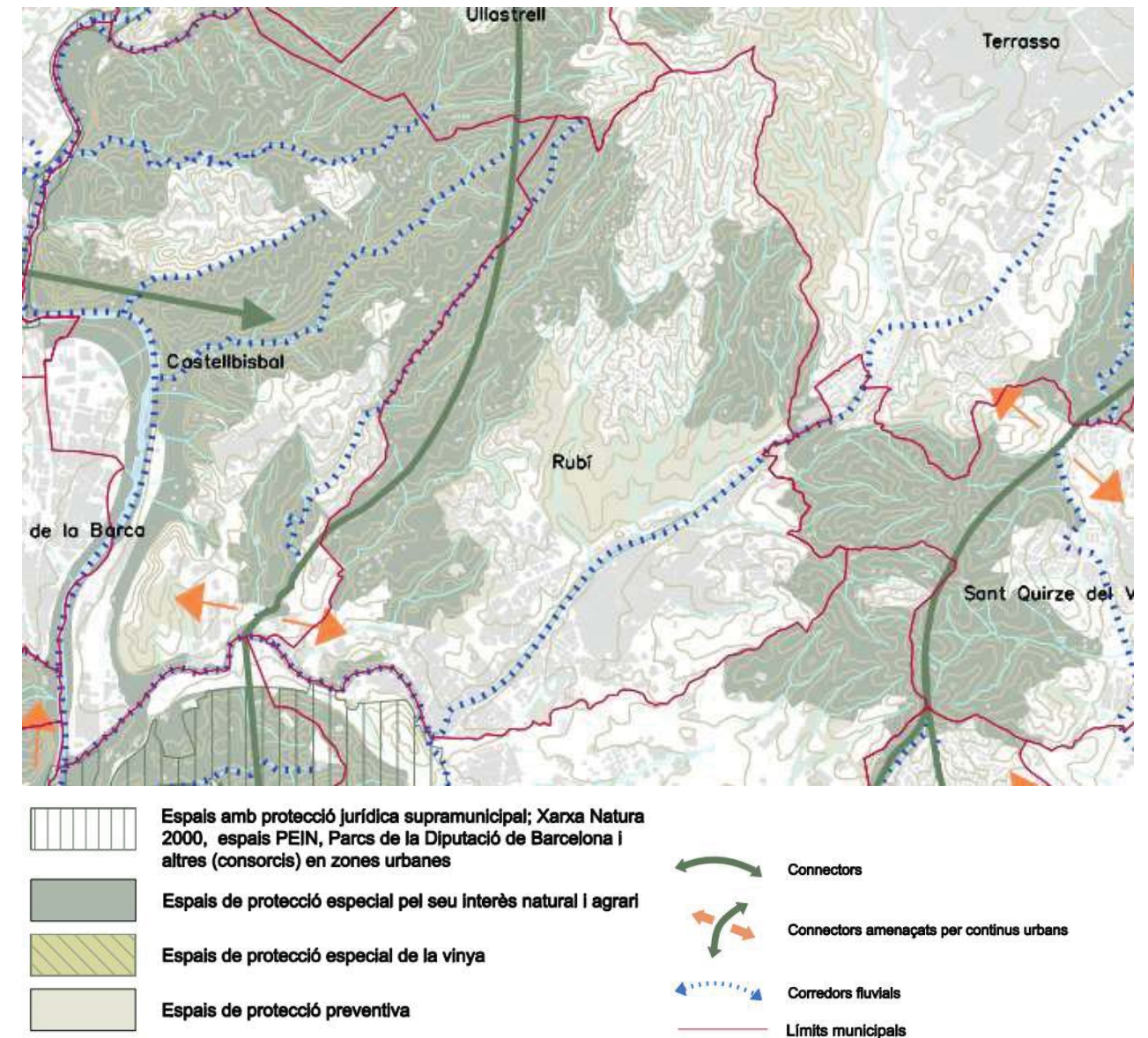
En el cas del municipi de Rubí, el PTMB defineix un connector entre Collserola i Sant Llorenç del Munt i l'Obac per l'espai de la Serra de l'Oleguera, la Serra de Can Riquer i el torrent de Can Balasc, conformat bàsicament pel sòl de protecció especial pel seu interès natural i agrari que defineix el propi PTMB.

L'espai connector de la **Serra de l'Oleguera i de la Serra de Can Riquer** presenta un estat de conservació de l'entorn important, destacant, d'una banda, la potència de la morfologia de l'espai i, de l'altra, una varietat important d'ambients. Pel que fa a la morfologia, es desenvolupa pel costat occidental del terme municipal amb una clara direccionalitat nord-sud que ve donada per la disposició, a banda i banda, flanquejant l'espai, de dues rieres (Can Pi de la Serra i Can Canyadell) que circulen en aquesta direcció i que a causa dels processos erosius marquen de manera patent la morfologia de l'espai. La varietat d'ambients ve donada per la coexistència d'ambients de vegetació arbòria i arbustiva que ocupen la meitat nord i els flancs de la serra. Les pinedes mediterrànies cobreixen els fondals de les rieres, amb la franja d'alzinars a la de Can Canyadell (fent de límit de terme) i alguns testimonis de roure martinenc. Però també pels camps de conreus situats a les zones més suaus de relleu a la part alta de la serra, pels talussos pronunciats i pels ambients humits dels torrents. Aquest espai no presenta cap urbanització, únicament s'hi troben algunes edificacions aïllades de caire més aviat rural.

D'altra banda, l'espai connector del **torrent de Can Balasc** té com a element estructurador principal la riera de Can Balasc que marca de manera important el relleu i la morfologia de l'espai. Pel costat oest de la riera, s'obre una zona planera amb superfícies apreciables de camps de conreu. La superfície arbòria més destacable queda reclosa a la part alta del Torrent Fondo mitjançant pinedes, però també a la zona de Can Balasc, on la pineda s'uneix amb l'alzinar mediterrani. Aquest espai, a diferència de l'anterior, es troba pressionada per urbanitzacions, i també hi ha força edificacions aïllades.

També cal tenir en compte la presència, al sud del terme municipal, d'un connector terrestre principal identificat amb el codi CTP084 Riu Llobregat / Serra de Collserola.

Finalment cal mencionar la riera de Rubí com a un espai per a la connectivitat ecològica, tot i que aquesta es troba fortament pressionada en el seu pas per la vila de Rubí i pels diversos polígons industrials.

Espais Oberts. Pla Territorial Metropolità de Barcelona

PATRIMONI CULTURAL

S’ha realitzat un inventari i localització dels béns culturals presents a l’àmbit d’estudi, a través dels següents fons documentals:

- Buidatge exhaustiu de la documentació existent a l’Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya (Servei d’Arqueologia i Paleontologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) dels jaciments arqueològics que es localitzen en l’àmbit d’estudi
- Buidatge exhaustiu de la documentació existent a l’Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Servei d’Arqueologia i Paleontologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) de tots aquells elements i construccions catalogades que es localitzen a l’àmbit d’estudi.

La legislació autonòmica catalana estableix un seguit de figures de protecció dels bens integrants del Patrimoni Cultural Català. Destaca la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni català, desplegada pel Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

La figura més destacada és el **Bé Cultural d’Interès Nacional (BCIN)**. Són els bens més rellevant del patrimoni cultural català. Es classifiquen en:

- Monument històric
- Conjunt històric
- Jardí històric
- Lloc històric
- Zona d’interès etnològic
- Zona arqueològica
- Zona paleontològica

Jaciments paleontològics

Resultant de les consultes realitzades a l’Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya es conclou que hi ha els següents jaciments paleontològics a l’àmbit d’estudi:

JACIMENTS PALEONTOLÒGICS A RUBÍ

Codi	Nom
13130	Molí Calopa
15296	Jaciment paleontològic de l’aflorament fossilífer de Can Serrafossar
15297	Jaciment paleontològic del llac dels fòssils o Jaciment Paleontològic de Can Sant Joan
20173	Can Balasc
22243	Torrent de Can Xercavins

Jaciments arqueològics

Fruit de la consulta de l’Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya es localitzen els següents jaciments arqueològics (J.A.), dins de l’àmbit

JACIMENTS ARQUEOLÒGICS A RUBÍ

Codi	Nom	Codi	Nom
3186	CAN JARDI	15513	CARRER SANT SEBASTIÀ, 2

3187	SANT MUÇ	16210	CARRER SANT SEBASTIÀ, 43 i 41
3188	CAN SERRA FOSSAR	16449	AVINGUDA DE CASTELLBISBAL
3189	POBLAT ÍBERO-ROMÀ DE RUBÍ / CAN FATJÓ	16767	CARRER NARCÍS MENARD, 8
3190	CAN RAMONEDA	16769	CARRER DIAMANT, NÚMERO 35
3191	CA N'ORIOL	18121	CARRER TORRIJOS, 22
3192	EL PINAR	18122	CARRER ORSO, NÚMERO 49-51
3193	TERRENY DE LA BASTIDA	18399	CARRER DEL MOLÍ, 3 (CAN FATJÓ)
3194	CAN TIRAIRES	18400	PASSEIG DE LA RIERA, 91 (CAN FATJÓ)
3195	CAN XIMELIS	18401	CARRETERA DE SABADELL, 83-85
3196	MATERIAL CLÍNIC	18402	CARRER DOCTOR ROBERT, 47
3197	CAN FELIU	18436	PASSEIG FRANCESC MACIÀ, NÚMERO 37
3198	SANT GENIS	18463	CARRER UNIÓ, 13-17
3199	CAN PI DE VILAROCH	18502	CARRER FONT DE LA VIA, 43-45
3200	COVA SOLERA	18503	CARRER SANT FRANCESC, 5-7
3201	CAN PÒLIT	18537	CARRER DOCTOR TURRÓ NÚMERO 8
3202	INDÚSTRIES PALEX	18946	CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, NÚMERO 14
3203	ESTACIÓ PALEOLÍTICA DE CAN FONOLLET	19313	C/ JOAM MARAGALL, 55
3204	CAN SANT JOAN	19314	C/ XERCAVINS, 18
3205	CA N'ALZAMORA	19315	C/ JUSTÍCIA, 25
3206	CAN PI DE LA SERRA	19316	ÀREA DE SERVEI PK 14,7 AUTOPISTA E-9
3207	MARTINES, LES	19453	C/ DEL CASTELL, 29-31
3208	CAN BOSCH	19454	C/ XERCAVINS, 30
3209	SITJA DE L'EDAT DE BRONZE DE CAN FATJÓ	19455	C/ DE L'OR, 3
3321	VIL·LA I FORNS DE CAN FONOLLET	19456	C/ DEL DIAMANT, 39
8105	PLAÇA DOCTOR GUARDIET	19457	C/ DEL CASTELL, 7-11
8108	C/ SANT SEBASTIÀ, 6-8	19458	C/ FONT DE LA VIA, 21
8110	C/ MAXIMÍ FORNÉS, 68	19463	C/ NARCÍS MENARD, 8
11751	LA SERRETA	19464	C/ PONENT, 10
11754	PARC DEL CASTELL DE RUBÍ	19465	C/ SANT EULÀLIA, 15
11756	CARRER DE SANTA LLÚCIA	19466	C/ RIU SEGRE SN - LLAC DELS FÒSSILS
14727	CARRER LLUÍS RIBAS, NÚMERO 8	19467	C/ SANT JOAN 32, C/ SANT SEBASTIÀ, 8
14728	CARRER TERRASSA, 40 / CARRER NARCÍS MENARD, 25	19468	C/ SABADELL, 25
14732	CARRER FONT DE LA VIA, 41/ PASSEIG DE LA RIERA, 19-21	19469	CAN SADÓ
14800	C/PLATA, 25 - C/PLATÍ, 15	19470	LA SERRAT - C/ CARRASCO I FORMGUERA, 17
15141	CARRER JOAN MARAGALL, NÚMERO 32	19471	MERCAT VELL DE RUBÍ
15241	CARRER XERCAVINS, 8	19472	PLAÇA AGRICULTURA 2-3, C/ JOAM MARAGALL, 44
15285	CAN GUILERA	19473	CTRA TERRASSA, 11-13
15286	CAN CANYADELL VELL	19517	SANT GENÍS DE RUBÍ
15287	TORRE DE CAN FONOLLET	19527	CAN TIRARIES
15288	CAN XIFRÉ	19528	SANT FELIUET
15289	CAN PÒLIT II	19529	CAN CORET
15290	CAN SERRA	20738	MOLÍ DE LA BASTIDA

15291	CAN TIRAIRES II	20868	AVINGUDA CASTELLBISBAL 6
15292	CAN RIQUER	20869	AVINGUDA FRANCESC MACIÀ, 13
15293	CAN XERCAVINS	20870	CARRER NARCÍS MENARD
15294	JACIMENT DE LA TORRE MONTSERRAT VIVER	20872	CARRER DEL DIAMANT, 39
15295	CAMÍ DEL CAMPAMENT	20873	CARRER JUSTÍCIA 18
15491	CARRER DOCTOR ROBERT, NÚMERO 25		

Patrimoni arquitectònic

Consultant l’Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya s’han documentat els edificis i/o elements inventariats i protegits (P.A.) dins l’àmbit d’actuació que són:

PATRIMONI ARQUITECTÒNIC A RUBÍ

Codi	Nom	Codi	Nom
1499	CASTELL DE RUBÍ	39029	CAN PATILLES
27636	ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT PERE DE RUBÍ	39030	L'ESCARDÍVOL - LA PELLERIA - NAUS PICH AGUILERA
27637	AJUNTAMENT DE RUBÍ	39035	HABITATGE AL CARRER DE TERRASSA, 40
27638	ESCOLES RIBES	39036	CAN LLONC
27639	CA N'ORIO	39054	FÀBRICA DE JOAN DEBANT - CAL RAMON FERRER
27640	CASINO ESPAÑOL	39057	FASSINA AGUILERA
27641	TORRE DE LA LLEBRE	39059	CONJUNT DEL VAPOR NOU
27642	CELLER COOPERATIU	39468	CAL FIDEUER
27643	CAN RIBA - CA LA ROSA	39469	CAL FIDEUER - CA L'ALIART
27644	CASA IMBERT	39470	CAL FERRO
27645	CASA TEIXIDOR	39471	CAN VILARÓ
27646	TORRE EZPELETA - CAN RIBA - ATENEU	39472	ESCOLA EVANGÈLICA DE RUBÍ
27647	CASA GAJU - TORRE MARBÀ	39474	ANTIGA ESTACIÓ
27648	CASA PALET	39475	TORRE LLOPIS - TORRE BASSES
27649	CAL MONTMANY	39478	TORRE SAMARANC - ESCOLA ESTEL
27651	CAN RAMONEDA	39479	CAL MET LLEÓ
27652	CAN XERCAVINS	39480	CENTRE DOCENT BALMES - CAN PLANTADA
27653	CAN ALZAMORA	39482	CAL GASPÀ - INDÚSTRIES ESPONA
27654	CAN PI DE VILAROC	39483	CAL MUNTADES - FÀBRICA DELS SERRAT
27655	CAN ROSÉS	39484	CA N'ARCHS I CONJUNT PAU CLARIS
27656	CAPELLA DE SANT MUÇ	39485	CONJUNT PAU CLARIS - MARGARIDA XIRGU
27657	CAN ROIG	39486	CONJUNT PLAÇA AGUILERA - CARRER DOCTOR ROBERT
37040	PONT DE L'AIGUA - PONT I AQUÈDUCTE DE CAN CLAVERÍ	39487	CONJUNT RUBÍ CENTRE ANTIC
39013	ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE RUBÍ	39488	CONJUNT PLAÇA CLAVÉ
39014	ERA DE CAN ORIO	39489	CONJUNT CARRER COLOM

39015	CAN MATARÍ - CASTELLNOU - CAN MORITZ	39490	HABITATGE AL CARRER BALMES, 31
39019	CAN SOLÀ	39491	CONJUNT CARRER FLORIDABLANCA
39020	CAN MIR	39492	CONJUNT CARRER SANT ISIDRE
39021	CAN FELIU	39493	CONJUNT PLANA DEL CASTELL - LA PARELLADA
39024	CAL XIMELIS - CAN TURÓ	39575	FARMÀCIA PARRILLA
39025	CAN PI DE LA SERRA	41592	MOLÍ DE CAN CALOPA
39026	CAN SERRAFOSSÀ	41593	FORN DE GUIX DE CAN CALOPA
39027	CAN BALASC	51084	MOLÍ DE VENT DE CAN BALASC
39028	CAN SERRA		

Patrimoni natural

Pel que fa al patrimoni natural, per una banda cal destacar que el Decret 214/1987 de declaració d’arbres monumentals cataloga el Roure del Parc de Ca n’Oriol com a arbre monumental de Catalunya.

Per una banda, el Catàleg i Pla Especial de Protecció del patrimoni arquitectònic, arqueològic i natural de Rubí, , aprovat definitivament el 17 de març de 2004, identifica 28 béns del patrimoni natural.

ELEMENTS DEL PATRIMONI NATURAL A RUBÍ (SEGONS CATÀLEG APROVAT AL 2004)

Núm. Fitxa	Nom	Núm. Fitxa	Nom
1	Mirador de les Martines	15	Bosc de la Mare
2	Bosc de Can Roig	16	Plàtans de Can Xercavins
3	Plataneda i Fonts de Can Roig	17	Roure de Can Xercavins
4	Roureda de Can Tapis	18	Pi Blanc de Can Xercavins
5	Pineda de Can Bosc	19	Bosc de Ca n’Oriol
6	Avellanosa del torrent de Sant Muç o de Can Roig	20	Roure de Ca n’Oriol
7	Arbereda de Sant Muç	21	Bosc de l’Ermita
8	Alzina de Can Rosés	22	Albereda del Torrent dels Aous
9	Mirador del Rossell	23	Ametller de Can Sant Joan
10	Bosc de Can Feliu	24	Figuera del Mas Jornet
11	Roure de Can Feliu	25	Pi de la Font de Can Sucarrats
12	Alzina de Can Pi de la Serra	26	Turó de Can Calopa
13	Roure de Can Pi de la Serra	27	Capçalera del Torrent de Can Canyadell Vell
14	Pollancreda al Pont de Can Ximelis	28	Aflorament Paleozoic de Can Jardí

D’altra banda, l’Inventari de patrimoni cultural de Rubí del 2008 va inventariar 44 elements del patrimoni natural:

PATRIMONI NATURAL A RUBÍ

Núm. Fitxa	Nom	Núm. Fitxa	Nom
28	Connector biològic de Rubí	44	Pineda de Can Tiraires
164	Bosc de Can Feliu	88	Torrent Xercavins
137	Torrent de Ca N'Oriol	131	Pineda de Can Bosc
86	Plana Can Serrafossar	82	Vinya de Can Xercavins
168	Torrent del Manà	163	Pla de Dormet
170	Bosc de Ca n'Oriol	173	Turó de Can Calopa
172	Torrent del Mas Papabous	52	Torrent de Can Guilera
141	Torrent de Can Fonollet	134	Mirador de les Martines
123	Torrent de la Verneda	142	Font de Ca n'Oriol
112	Torrent de Can Tallafigueres	179	Resclosa de Can Ramoneda
188	Torrent de Can Pòlip	90	Torrent de Can Barceló
25	Jardí de les Escoles Ribas	43	Torrent de Can Canyadell
181	Bosc de l'Ermita	140	Les Martines / Can Guilera
225	Roureda de la Bastida	39	Avellanosa de Sant Muç
94	Torrent dels Alous	89	Torrent Fondo
87	Serra de l'Oleguera	129	Plana Ca n'Oriol - Sant Joan
98	Bosc de Can Roig	100	Corredor Verd Can Tapis
224	Mirador del Rossell	192	Alzina de Can Rosés
73	Riera de Rubí	234	Figuera del Mas Jornet
107	Vinya de Cal Ximelis	9	Roure de Ca n'Oriol
108	Pollancreda Pont Ximelis	162	Àlber Torrent dels Alous
118	Fòssils de Can Serrafossar	59	Ametller de Can Sant Joan

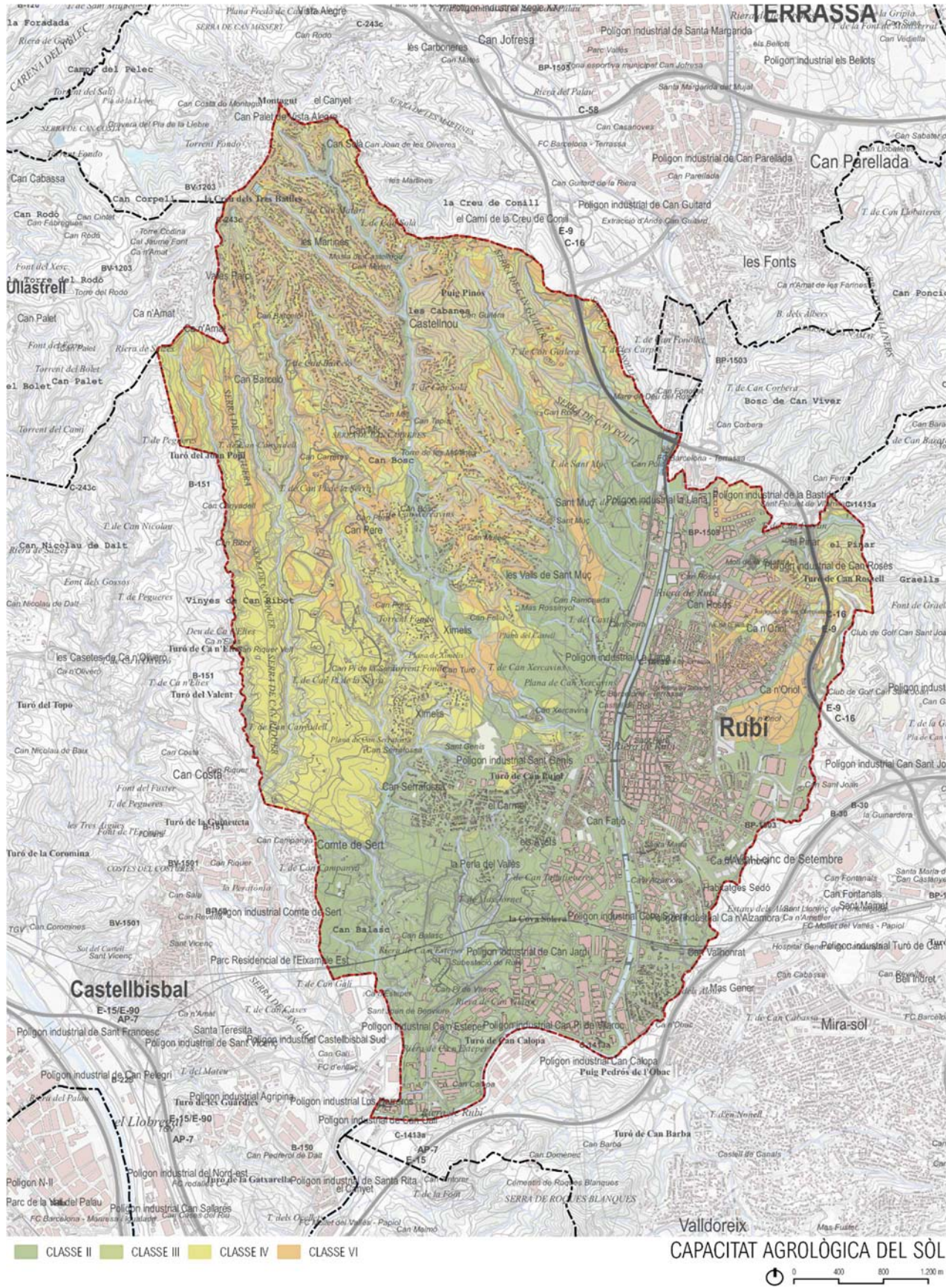
Roure del Parc de Ca n'Oriol de Rubí.

3.3 FACTORS TERRITORIALS

3.3.1 Capacitat agrològica dels sòls

La capacitat agrològica és una forma d’agrupar els sòls basada en la seva capacitat per a produir, de forma sostenible, els cultius més habituals d’una zona. Establir la capacitat agrològica d’un sòl equival, per tant, a classificar el sòl en funció de la seva capacitat de producció i del risc de pèrdua d’aquesta capacitat.

Des d’un punt de vista agronòmic, la meitat sud-est de Rubí conté sòls amb capacitat agrològica alta, de classe II, mentre que la meitat nord-oest conté generalment sòls amb capacitat agrològica baixa, de classes IV i VI.

Capacitat agrològica	Classe	Pluviometria	Temperatura	Pendent %	Erosió			Profunditat arrelable (cm)	Drenatge natural o artificial del sòl	Textura de l'horitzó superficial (USD)	CRAD (mm/120) cm o fondària arrelable)	Rocositat (% sup.)	Pedregositat f≥25cm (% sup)	Graverositat superficial	Salinitat ** (extracte de pasta saturada a 25°C)	Sodicitat** SAR	Observacions
					Aparent	Risc laminar i reguerots	Altres formes										
Apropiat per al cultiu	I	≥600 mm o regadiu	De blat (T) a cotó menys càlid	<2%	No o poca	Sense o baix	Sense	>120	Ben drenat	Equilibrada (FL-F-Far)	-	Sense	Sense	<10%	<4	SAR<8	Queden exclosos els sòls inundables
Apropiat per al cultiu amb lleugeres limitacions	II	300 - 600 mm o regadiu	Més càlid que Blat menys càlid	<5%	Fins a lleugera	Fins a moderat	Sense	>80	Moderadament ben drenats o millor	Equilibrada (FL-F-Far)	-	<2%	<0,1%	10-30%	< 8 dS/m	SAR<8	Queden exclosos els sòls inundables. Són necessàries pràctiques de conservació lleugeres
Apropiat per al cultiu amb limitacions més fortes que la classe anterior	III	300 - 600 mm o regadiu	Més càlid que Blat menys càlid (t)	<10%	Fins a moderada	Fins a moderada	Baix	>40	Imperfectament drenats o millor	Qualsevol	-	<10%	<0,1%	10-30%	8-16 dS/m	SAR<16	Queden exclosos els sòls inundables. Són necessàries pràctiques de conservació moderades i un maneig acurat.
Apropiat per al cultiu ocasional o molt limitat	IV	300 - 600 mm o regadiu	Més càlid que Blat menys càlid (t)	<20%	Moderada forta	Moderat a fort	Moderat	>20-40 cm	Imperfectament drenats o millor	Qualsevol	-	<25%	<3%	30-50%	8-16 dS/m	SAR<16	Queden exclosos els sòls etílics i els inundables. Requereixen un maneig molt acurat
Apropiat només per a pastures i silvicultura	V	Qualsevol	Qualsevol	<5%	Qualsevol	Sense o baix	Sense	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	No s'han de cultivar. S'hi inclouen els sòls inundables
Apropiat només per a pastures i silvicultura	VI	Qualsevol	Qualsevol	<35%	Qualsevol	Moderat a fort	Moderat a fort	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	No s'han de cultivar. Apropisats per boscos i pastures.
Apropiat per a boscos i pastures amb fortes limitacions	VII	Qualsevol	Qualsevol	<50%	Qualsevol	Fort	Fort	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Requereixen un maneig acurat per poder-los emprar per boscos o pastures.
No apropiats per a cultius, ni pastures ni silvicultura	VIII	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Alt	Alt	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Qualsevol	Ús per a propòsits recreatius, estètics o de conservació

3.3.2 Els conreus

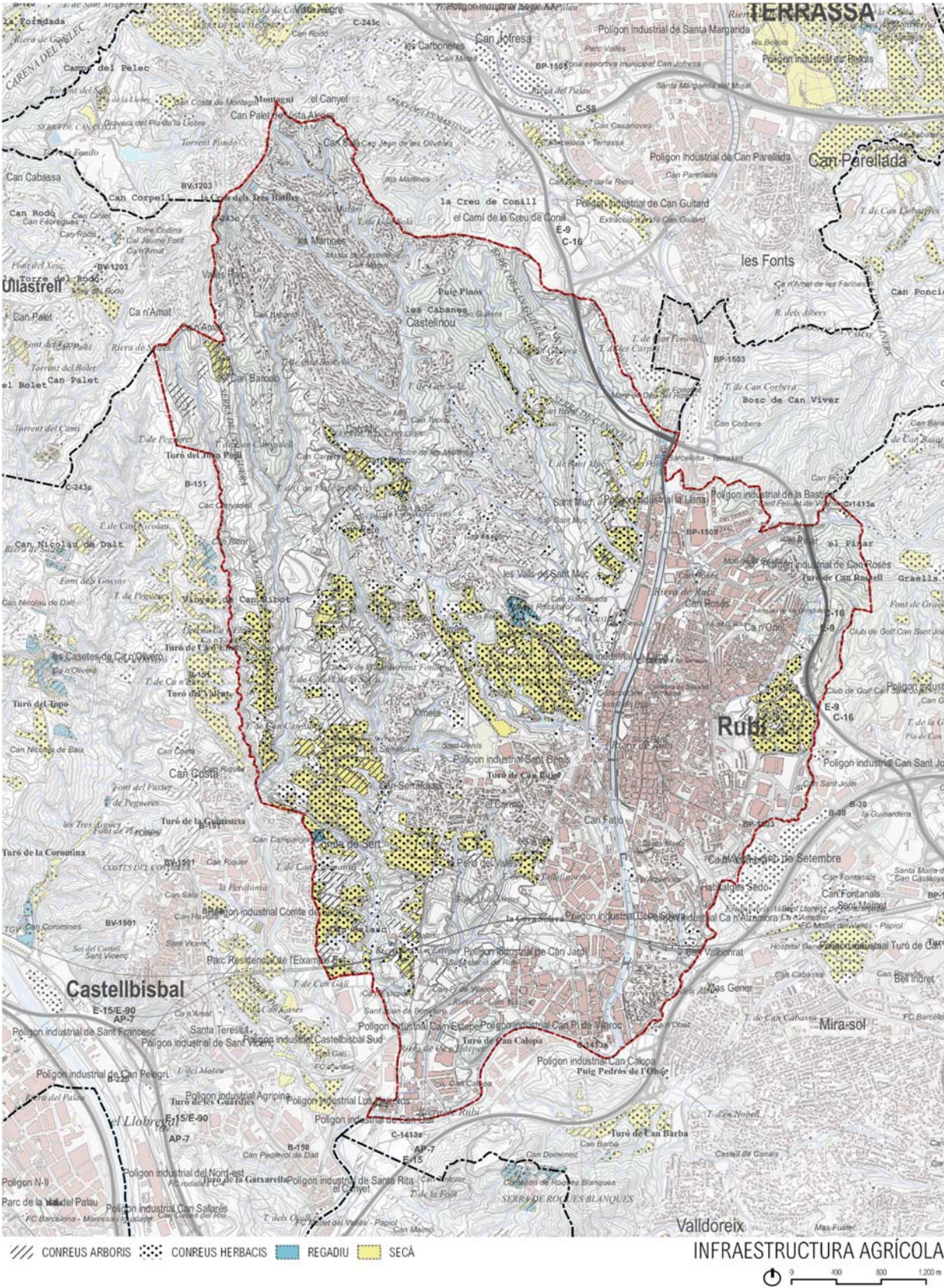
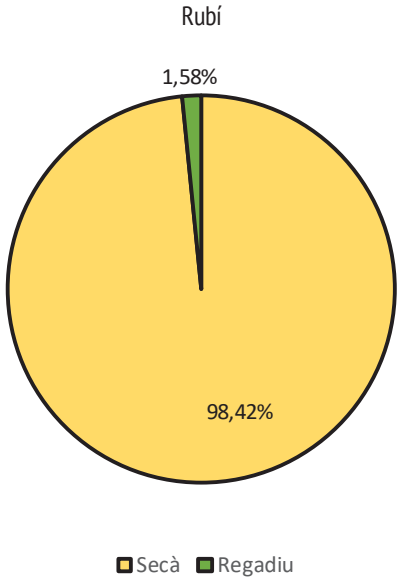
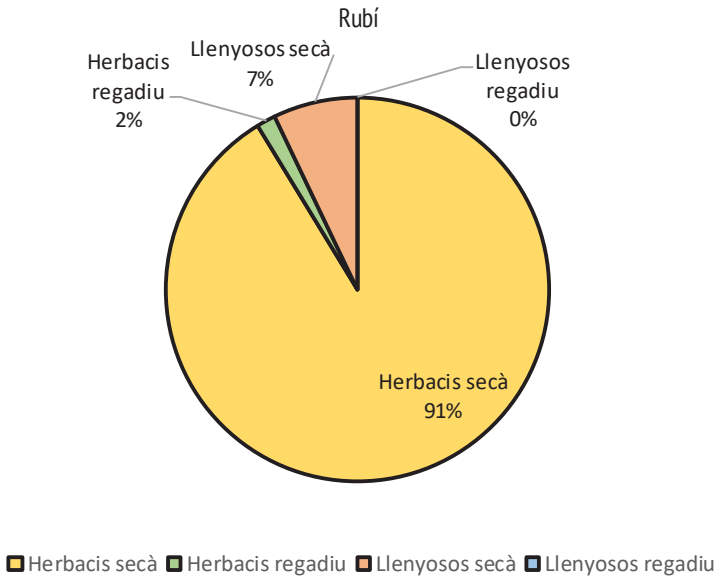
En el conjunt de Rubí, segons la declaració de la DUN 2022, predomina el cultiu de secà, amb un 98,42% del sòl agrícola i únicament un 1,58 % de regadiu.

Alhora els conreus de secà són majoritàriament herbacis, al voltant del 91%, i dins d’aquests es tracta principalment de cereals i farratges. Per altre banda, en els conreus llenyosos de secà que conformen el 7% dels conreus del municipi, en destaquen les oliveres.

DISTRIBUCIO DE CONREUS					
Conreus	Seca	Regadiu	Total	% Secà	% Regadiu
Herbacis	231	4	235	98,30%	1,70%
Llenyosos	18	0	18	100,00%	0,00%
Total	249	4	253	98,42%	1,58%

	ha	%
Herbacis secà	231	91,30%
Herbacis regadiu	4	1,58%
Llenyosos secà	18	7,11%
Llenyosos regadiu	0	0,00%

Secà	249	98,42%
Regadiu	4	1,58%

3.3.3 Planejament territorial i urbanístic

La Llei 23/1983, de 21 de novembre, de Política territorial, defineix tres instruments de planejament territorial:

- El Pla territorial general.
- Els plans territorials parcials.
- Els plans territorials sectorials.

Per a completar la relació d’instruments de planejament territorial disponibles cal fer esment, també, dels plans directors territorials, creats per la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives que va modificar l’article 86 de la Llei 23/1983, de Política territorial.

El Pla territorial general de Catalunya ha de compren l’àmbit de tota Catalunya i, d’acord amb el que assenyala l’article 5 de la Llei, ha de contenir determinacions relatives a: zones del territori amb característiques homogènies; nuclis de població que poden exercir una funció impulsora i reequilibradora; espais d’interès natural que cal conservar; terres d’ús agrícola o forestal que cal conservar; i les previsions d’emplaçament de grans infraestructures i àrees del territori on cal promoure usos específics. Així mateix, el Pla territorial general ha de definir els àmbits d’aplicació dels plans territorials parcials.

EL PLA TERRITORIAL GENERAL DE CATALUNYA

El Pla territorial general de Catalunya va ser aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març. El Pla territorial general s’ha de desenvolupar mitjançant els plans territorials parcials i els plans territorials sectorials.

Els plans territorials sectorials han de comprendre també l’àmbit de tot Catalunya però, d’acord amb el seu caràcter sectorial, les seves determinacions es refereixen només a un o alguns aspectes de la realitat territorial: carreteres, espais d’interès natural, equipaments comercials..., que són analitzats i projectats, en cada cas, de manera especialitzada pel departament de la Generalitat responsable de la matèria de què es tracti.

Els plans territorials despleguen les determinacions del Pla territorial general amb el major detall que permet la menor extensió del seu àmbit.

El Pla territorial general va establir l’any 1995 sis “àmbits funcionals” per a la formulació dels plans territorials parcials, els quals van ser modificats per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, motivada pel reconeixement de l’Alt Pirineu i Aran com un nou àmbit funcional diferenciat del de Ponent.

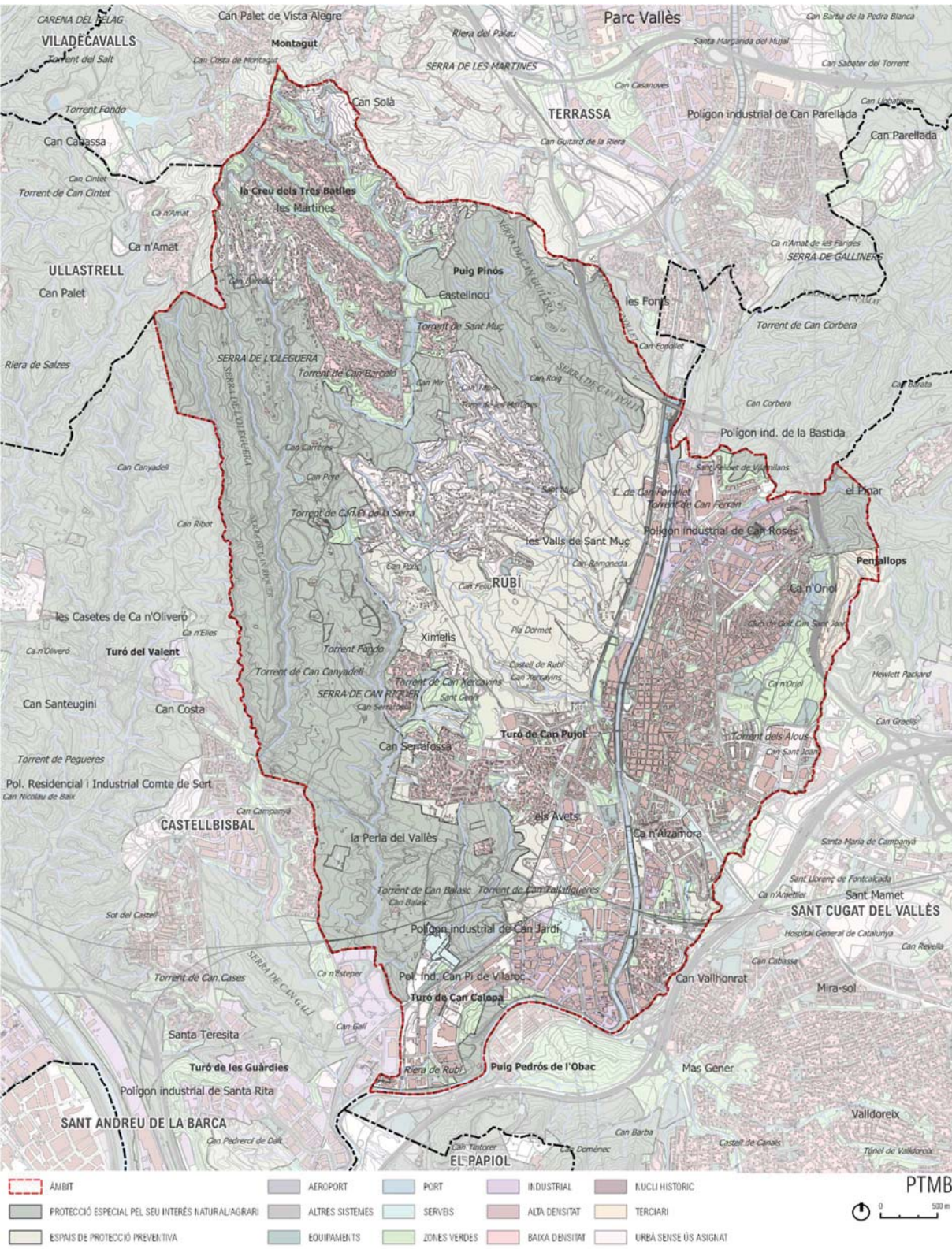
Recentment s’ha definit un nou àmbit funcional, que correspon al Penedès, del qual actualment s’està redactant el Pla Territorial Parcial, com un refós de comarques incloses en els plans territorials Metropolità de Barcelona, Comarques Centrals i Camp de Tarragona.

PLA TERRITORIAL METROPOLITÀ DE BARCELONA

L’Àrea Metropolitana de Barcelona comprèn les comarques del Barcelonès, Baix Llobregat, Maresme, Garraf, Vallès Occidental, Vallès Oriental i Alt Penedès.

El PTMB, fou aprovat definitivament pel Govern de la Generalitat mitjançant l’Acord GOV/77/2010, de 20 d’abril i publicat al DOGC núm. 5627 del 12/05/2010, i té com a objectiu bàsic definit la regulació dels usos del sòl a escala metropolitana, trencant el procés de dispersió de les zones urbanes i tendint cap a un model més compacte.

Pel que fa al sistema d’espais oberts, el sòl no urbanitzable de la part occidental amb la Serra de l’Oleguera i la Serra de Can Riquer, així com l’oriental amb la Serra de Can Guilera es zonifica com a espai de protecció especial pel seu interès natural i agrari. Per contra, la Plana de Can Xercavins i la de Can Ximelis resten com a sòl de protecció preventiva.

Tanmateix, es defineixen els corredors fluvials de la Riera de Rubí que transcorre per la part oriental del terme i el Torrent de Can Banyadell que fa de límit occidental. Alhora, marca les Serres de l'Oleguera i de Can Riquer com a corredors biològics, amenaçat per continus urbans en la confluència de la Riera de Rubí, Torrent de Can Cases i de Can Galí (punt crític número 11 - El Papiol).

Així doncs, la permeabilitat ecològica al terme municipal de Rubí es dona principalment a les serres de l'Oleguera i de Can Riquer, tot i que més al sud, aquesta connectivitat es troba amenaçada pel punt crític número 11, El Papiol.

Es tracta d'un punt considerat crític per la potencialitat en la connectivitat ecològica de la serralada litoral, entre la serra de Collserola i la de l'Ordal, i entre la mateixa serralada litoral i la pre-litoral, concretament amb Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

La connectivitat en aquest punt es troba actualment molt compromesa. L'única possibilitat real de connexió ve donada per la xarxa fluvial que rega la zona i que compta amb passos suficientment permeables a través de la majoria de vies que travessen aquest territori.

Del nord baixen diferents torrents fins a la riera de Rubí, la qual actua de connector amb l'eix del Llobregat, tot i l'escassa naturalitat que aquesta gaudeix en el seu tram final. La connexió física entre Collserola i la riera de Rubí és actualment inexistent, ja que l'AP-7 constitueix una barrera impermeable per a la major part d'espècies.

La fitxa 11 El Papiol, inclou una sèrie de propostes de protecció i millora de la connectivitat, entre les quals es destaquen les següents:

- Assegurar la restauració dels terrenys afectats per les activitats extractives un cop acabada la concessió per tal de garantir una bona qualitat paisatgística i ecològica de la zona i reduir l'efecte barrera de les carreteres que actualment hi desemboquen.
- Restaurar l'hàbitat fluvial del tram final de la riera de Rubí per millorar-ne el seu paper connector. Al mateix temps, intervenir sobre els erms del sector del pla de Canyet per eixamplar la zona amb hàbitats de qualitat i millorar la biodiversitat en un sector constrenyit de forma notable per les infraestructures viàries. L'àmbit del pla de Canyet es troba definit actualment com a zona de protecció preventiva. No obstant, en un punt on la urbanització i les infraestructures han minvat tant la connectivitat, qualsevol espai lliure que compleixi amb uns mínims requisits de qualitat juga un paper essencial perquè aquesta es mantingui, i caldria tenir-ho present tant en la seva gestió com a sòl no urbanitzable, com en la seva possible transformació, si mai s'arriba a produir.
- Potenciar l'activitat agrària al voltant dels torrents que discorren pel Vallès fins desembocar a la riera de Rubí per tal d'assegurar la riquesa faunística que actualment caracteritzen les seves valls i, per tant, per mantenir la seva qualitat ecològica.

Pel que fa a la normativa del Pla Territorial, l'article 2.6 de regulació dels espais de protecció especial, estableix, en el seu punt 10, que "les activitats extractives que tinguin lloc en espais de protecció especial es regeixen per allò establert a l'article 2.17".

A continuació es recull l'article 2.17 del PTMB:

1. *El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.*
2. *Les autoritzacions relatives a noves activitats extractives i a ampliacions de les ja autoritzades han de tenir en compte les determinacions del Pla, en especial les corresponents al sistema d'espais oberts, però també les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures i les normes específiques que regulin cadascun dels espais d'implantació, en tant que poden ésser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions.*

3. *Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en el Títol II, i les Directrius del Paisatge i disposicions transitòries d'aquestes Normes d'ordenació territorial han de ser específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents. En la restauració dels espais afectats per activitats extractives que es trobin situats en sòl de protecció especial s'ha de tenir especial cura de restablir els valors que n'han motivat la protecció especial.*

4. *Les propostes de noves activitats extractives i d'altres activitats directament associades a aquestes o altres extractives existents, entenent per directament associada la que utilitza el recurs miner propi de l'explotació, han de ponderar des de l'anàlisi del cost-benefici els valors naturals, ambientals, agraris i patrimonials enfront del valor dels béns miners objecte d'explotació, la disponibilitat i necessitat d'aquests i els costos globals del seu transport. Els desenvolupaments urbanístics han de tenir en compte les afectacions derivades d'aquestes activitats i evitar possibles conflictes d'usos.*

5. *Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim, des dels punts de vista ambiental, econòmic i social, l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, s'han de portar a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera especial s'han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es creessin en el futur. Amb el mateix objectiu, s'han de portar a terme estudis paleontològics i d'altres estudis sectorials que permetin detectar possibles zones de restricció.*

En referència a les plantes de tractament de residus, caldrà tenir en compte l'article 2.20:

El Pla no afecta les plantes de tractament de residus i les instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent (incloses les depuradores i altres instal·lacions de tractament que permeten la regeneració i posterior reutilització de l'aigua, inclosos els corresponents col·lectors, així com les plantes potabilitzadores i les seves connexions a dipòsits municipals). Com totes les infraestructures (article 2.11), les infraestructures ambientals, energètiques i de comunicacions que s'hagin d'ubicar necessàriament i de forma justificada en espais de protecció especial s'han d'adoptar solucions que minimitzin el seu impacte. En aquest sentit, es procurarà especialment la racionalització i/o reordenació de les xarxes.

PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE RUBÍ

El Pla General d'Ordenació Urbana de Rubí fou aprovat definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona en data 10 de desembre de 1986. La C.U.B. va donar conformitat al Text Refós de les Normes Urbanístiques en sessió de data 22 de setembre de 2005. L'edicta fou publicat en el D.O.G.C. núm. 4.551 de 16 de gener de 2006.

La normativa urbanística fa referència a les activitats extractives en diferents articles:

Article 36.5.2. Diferents als usos industrials definits en aquest article són els usos extractius (d'explotació de mines o canteres), agrícoles, pecuaris, forestals, que es regularan segons el que es disposa en la legislació específica sobre la matèria i, en el seu cas, pel que disposen aquestes Normes.

(...)

Article 44. "Es prohibeix qualsevol activitat extractiva en els sòls urbà i urbanitzable".

(...)

Article 45.

(...)

4. Les activitats extractives de qualsevol tipus estan subjectes a autorització municipal prèvia, sens perjudici de la necessària autorització d'altres entitat i organismes.

5. L'obtenció d'autorització per part d'altres entitats i organismes no implicarà immediatament l'obtenció de la llicència municipal. Aquesta no es podrà atorgar quan no s'acompleixin les condicions regulades en aquest capítol i, en general, les disposicions del planejament urbanístic.

6. A més, l'atorgament de la llicència municipal estarà subordinat en qualsevol cas a l'acompliment dels següents requisits:

a) El respecte a les condicions globals del paisatge rural, geomorfologia, ecologia, etc.

b) Conservació dels boscos i arbres en general. Serà necessària la seva restitució sempre per les condicions de l'explotació sigui necessari talar alguna àrea forestal.

Article 47. Altres requisits.

1. L'Ajuntament podrà denegar la llicència tot i l'acompliment de tots els punts anteriors quan consideri que la realització de les activitats extractives poden afectar a la morfologia, paisatge i ambient del terme municipal.

2. En el supòsit d'atorgar-se l'autorització, aquesta estarà sempre condicionada a la formulació de les garanties.

3. Per a la formulació de les garanties, que hauran de ser suficients, es tindrà en compte el disposat en l'article 13.4 d'aquestes Normes en tot allò que no sigui contradictori.

4. Quan per a la restitució de les condicions naturals sigui necessària la repoblació d'arbres s'imposarà al titular de la llicència l'obligació d'efectuar la repoblació de la finca amb arbres de la mateixa espècie i d'ocupar-se de la plantació fins que hagi arrelat i pugui desenvolupar-se normalment.

D'altra banda, cal tenir en compte l'article 237 de qualificació del sòl no urbanitzable (sòl rústic protegit de valor ecològic i paisatgístic), que prohibeix els usos extractius:

Article 237.

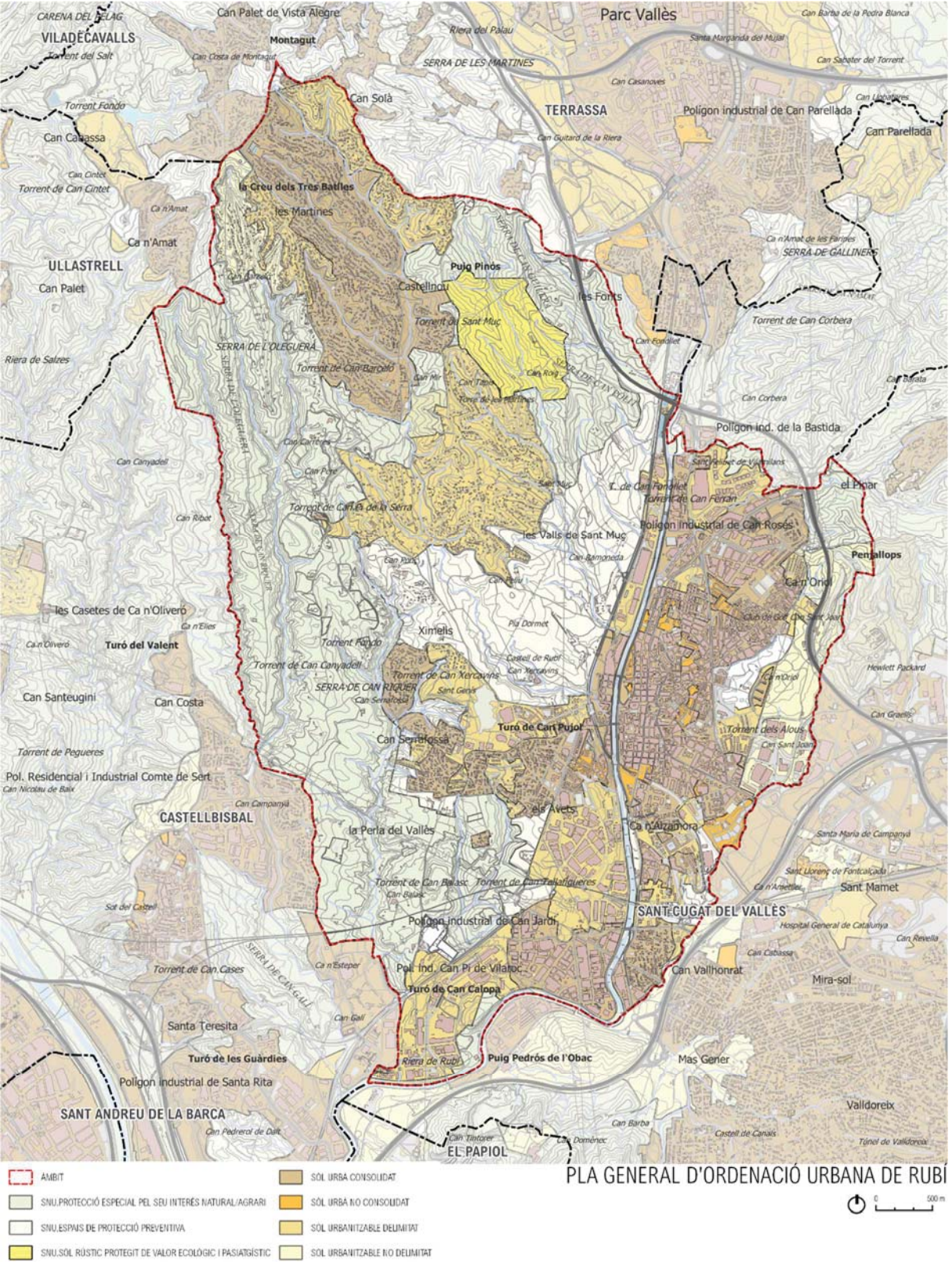
1. *Definició.* Comprèn els sòls no urbanitzables que per les seves condicions naturals han de ser objecte d'especial protecció, impeditint les actuacions que puguin perjudicar els seus valors forestals, paisatgístics i naturals, sense que en cap cas es pugui configurar nucli de població. Es considera que constitueix nucli de població l'existència de més de 4 habitatges en un cercle de diàmetre 400 m.

2. Règim general. Només es permeten les activitats i instal·lacions lligades a l'explotació forestal i els habitatges unifamiliars segons les condicions previstes en l'apartat següent.

Es prohibeixen les tals d'arbres que no responguin a plans d'explotació forestal autoritzats (...)

4. Condicions particulars d'ús.

a) Es prohibeix absolutament les activitats extractives, els moviments de terres i els anivellaments (...)

3.3.4 Planejament sectorial

Els plans territorials sectorials són els plans d'incidència territorial que elaboren els departaments en àmbits temàtics de la seva competència. El seu àmbit d'aplicació és tot el territori de Catalunya.

Aquests plans han de contenir una estimació dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits. També han de contenir la determinació de les prioritats d'actuació i la definició d'estàndards i normes de distribució territorial.

Els principals Sectorials que tenen incidència en el projecte són:

- Programa de Prevenció i Gestió de residus i recursos de Catalunya. PRECAT20.
- Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya. PINFRECAT20.
- Programa Metropolità de gestió de residus municipals (PMGRM 2009-2016) i Programa metropolità de prevenció i gestió de recursos i residus municipals (2019-2025). PREMET25.

PRECAT20. PROGRAMA GENERAL DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS I RECURSOS DE CATALUNYA. 2013-2020

El PRECAT20 és l'instrument programàtic del que es dota la Generalitat de Catalunya per a fer front als reptes estratègics i objectius en matèria de prevenció i gestió de residus durant els pròxims vuit anys. Com a novetat respecte a períodes anteriors, s'ha passat de tres programes basats en l'origen de generació de residus a un únic programa general orientat a la gestió de residus sota la visió de fluxos materials. Aquest canvi estratègic respon a la voluntat de vincular el binomi residu-recurs i fer visible la contribució de la correcta gestió dels residus amb l'ús eficient dels recursos.

El PRECAT defineix un objectiu general, que es desenvolupa en 10 objectius estratègics, que alhora es concreten en 141 actuacions.

Objectiu General

Determinar l'estratègia d'actuació de la Generalitat de Catalunya en matèria de prevenció i de gestió de residus fins a l'any 2020, sota la perspectiva de contribuir a l'obtenció i a l'ús eficient dels recursos i afavorint el desenvolupament d'una economia circular i baixa en carboni.

Objectius estratègics

1. Potenciar la gestió dels residus com a recursos.
2. Contribuir, des d'una perspectiva de cicle de vida, a la lluita contra el canvi climàtic i altres impactes associats a la gestió de residus i a l'ús de recursos.
3. Protegir el sòl com a medi bàsic i recurs de caràcter no renovable.
4. Reduir la generació de residus, impulsant la prevenció i particularment la reutilització.
5. Fomentar la preparació per a la reutilització de residus.
6. Incrementar la valorització del conjunt de residus, particularment la valorització material, des d'una òptica de l'economia circular i baixa en carboni.
7. Suprimir progressivament la disposició de residus valoritzables.
 - [7a.1] Establir, abans de finals de 2016, objectius quantitatius graduals de limitació d'entrada de residus valoritzables a dipòsits controlats.
 - [7a.2] Establir, abans de finals de 2016, el contingut màxim de materials biodegradables - amb activitat latent potencialment generadora de metà- dels residus i rebuigs de tractament de residus destinats a dipòsit controlat, així com els indicadors i metodologies que permetin verificar-ne la seva evolució.

- [7a.3] Assegurar, l'any 2020, que el 100% dels residus siguin tractats abans de ser destinats a dipòsits controlats.

- [7a.4] Assegurar que, territorialment, la capacitat de disposició del rebuig de residus s'ajusta en tot moment a les previsions existents, tenint en compte els marges de garantia de servei i la minimització dels impactes.

8. Impulsar el sector català dels residus com un referent tècnic, econòmic i legal.

9. Disposar d'una xarxa d'infraestructures de gestió de residus adaptada a les necessitats territorials, econòmiques i tècniques de Catalunya.

- [9a.1] Desenvolupar el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya, establint àmbits de gestió que permetin la concurrència pública i privada .

- [9a.2] Revisar l'obligatorietat de finançament de les infraestructures de gestió per part de la Generalitat de Catalunya.

- [9a.3] Reforçar la versatilitat de les instal·lacions de gestió de residus davant els canvis en les necessitats de tractament.

- [9a.4] Possibilitar una adaptació del model de gestió i les tipologies d'instal·lacions a les característiques territorials de cada àrea.

- [9a.5] Afavorir el desenvolupament i la implantació de tecnologies que permetin millorar la gestió dels residus.

- [9a.6] Facilitar vies pel desenvolupament de tecnologies per a l'obtenció i l'ús de combustibles alternatius o matèries precursors de productes (metanol, etanol, dièsel, etc.) a partir de rebuigs i residus que han esgotat llur potencial de valorització material.

10. Fer transparent i sostenible econòmicament la gestió de residus.

PINFRECAT20. PLA TERRITORIAL SECTORIAL DE INFRAESTRUCTURES DE RESIDUS DE CATALUNYA

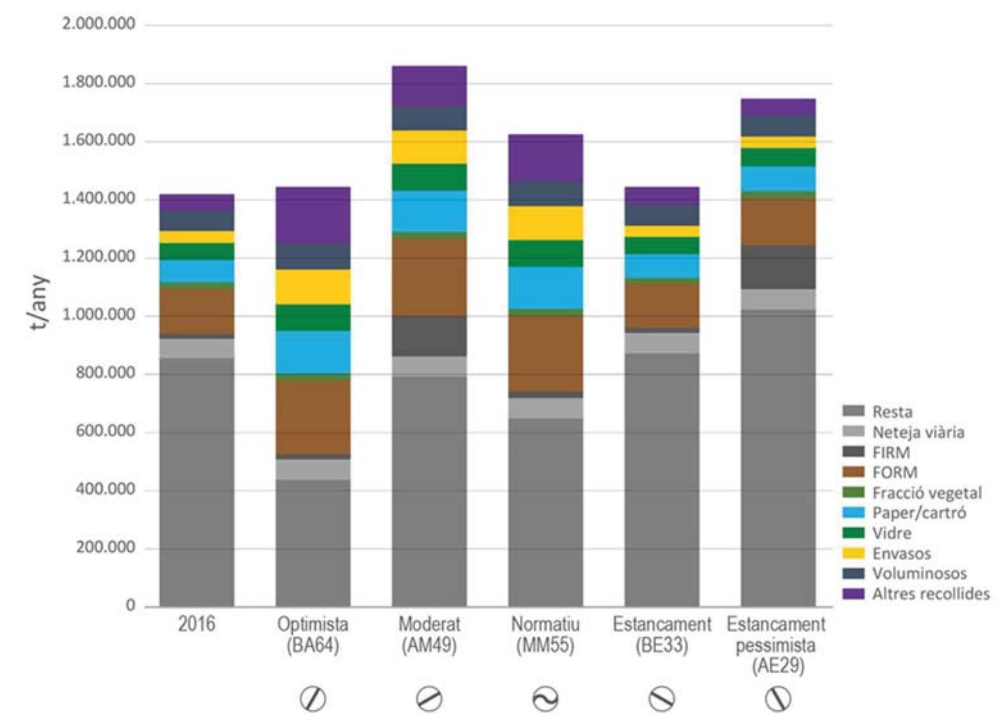
L'abast del PINFRECAT20 afecta fonamentalment a la gestió de la fracció Resta i la fracció orgànica de residus municipals (FORM), així com a les instal·lacions de valorització energètica i de disposició del rebuig. En aquest sentit, pel que fa als dipòsits, queden afectats els de classe II, de residus no perillosos, mentre que en queden exempts els de classe I, per a residus inerts, i els dipòsits de classe III, per a residus perillosos.

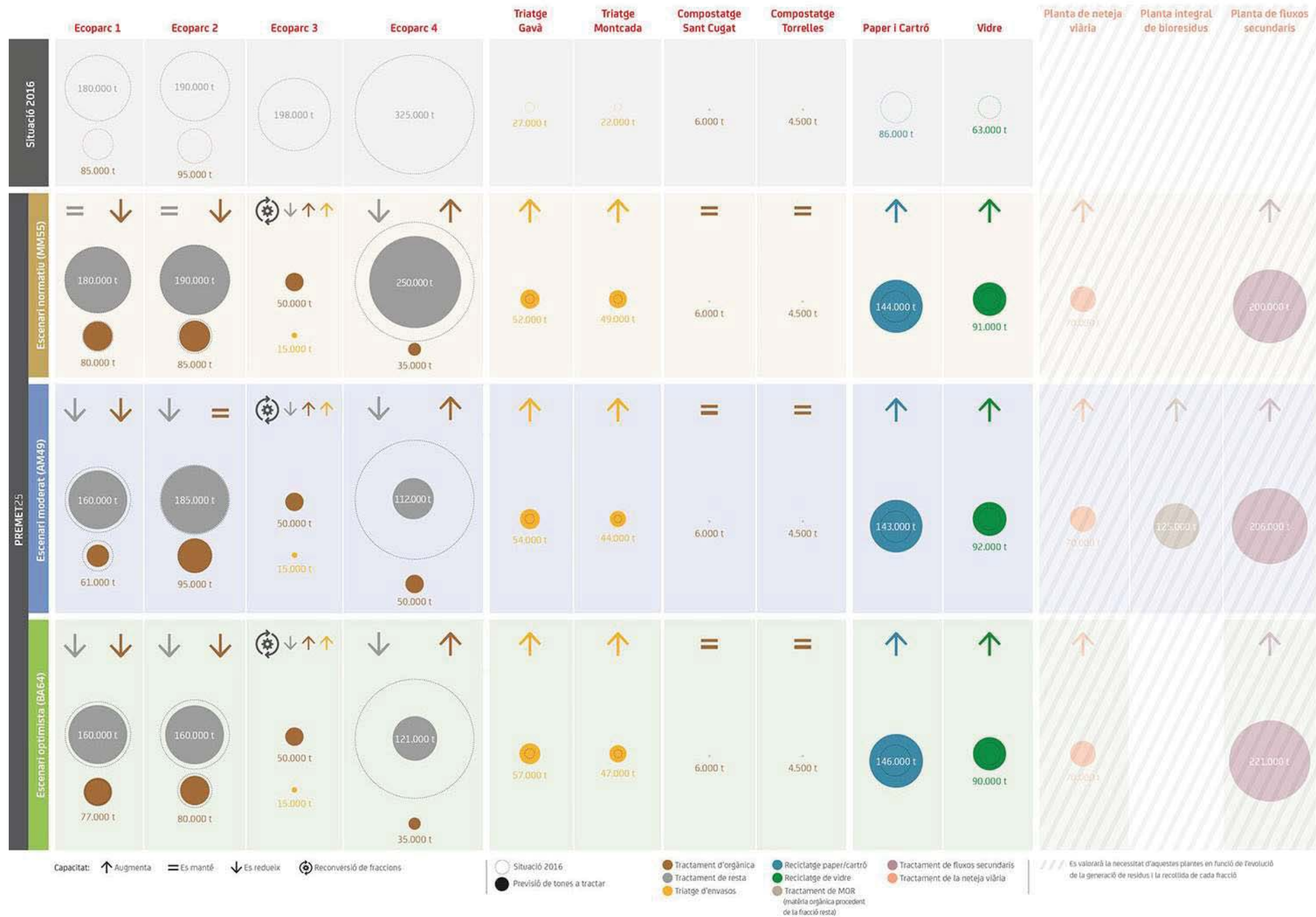
Els Hostalets de Pierola són una instal·lació que dona servei a la zona 1:

Zona 1. Regió metropolitana i entorn.

- Alt Penedès
- Anoia
- Àrea Metropolitana de Barcelona
- Bages
- Baix Llobregat (no AMB)
- Garraf
- Maresme
- Vallès Occidental
- Vallès Oriental

El PINFRECAT20 fa un balanç i calcula la capacitat mínima necessària a les diverses agrupacions territorials, per tal de determinar els dèficits en cadascuna d'elles i així planificar les necessitats d'ampliació dels dipòsits controlats existents o la implantació de noves localitzacions.

4. PRINCIPALS EFECTES SOBRE L'ESPAI AGRARI

En la següent taula es fa una presentació dels principals efectes potencials del present pla sobre l’espai agrari

Cd	Efecte	Descripció/Diagnosi
1	Afecció a la geomorfologia i el relleu	Quan hi ha la necessitat de moviments importants de terres donat el relleu existent, o balanços de terres descompensats, sovint l’espai agrari és receptor d’aquestes terres, que es poden gestionar a través de millores de finques agràries, si s’escau. En les activitats extractives i els dipòsits de residus, es duen a terme grans moviments de terres, modificant la morfologia del relleu de la zona afectada. Les unitats de relleu que configuren Rubí i el seu entorn més proper són la plana de Rubí-Sant Cugat del Vallès i la Serralada Transversal del Vallès. Aquesta serralada travessa el Vallès Occidental de nord-oest a sud-est i està formada per llargues carenes i ensotades rieres.
2	Efectes sobre els sòls	Es donarà quan hi hagi moviments de terres que afectin a les primeres capes de sòl, o sistemes d’implantació que comportin la necessitat de fonamentacions. També es donarà per pèrdues de sòl per erosió, sempre que s’afecti la morfologia del terreny, alterant el drenatge. Tal com s’ha exposat la implantació d’una activitat extractiva o d’un abocador, sempre comporta grans moviments de terra i com a conseqüència, una gran pèrdua de sòl. Des d’un punt de vista agronòmic, la meitat sud-est de Rubí conté sòls amb capacitat agrològica alta, de classe II, mentre que la meitat nord-oest conté generalment sòls amb capacitat agrològica baixa, de classes IV i VI. A Rubí predominen els conreus herbacis de secà, generalment cereals.
3	Pèrdua de potencial productiu	Quan s’afectin sòls d’alt valor agrícola. Aquest efecte es veurà agreujat si s’altera la qualitat del sòl, especialment els primers horitzons, amb grans moviments de terres. Des d’un punt de vista agronòmic, la meitat sud-est de Rubí conté sòls amb capacitat agrològica alta, de classe II, mentre que la meitat nord-oest conté generalment sòls amb capacitat agrològica baixa, de classes IV i VI. Remarcar que el potencial productiu, no sempre és coherent amb el valor afegit que dona el conreu, en aquest cas majoritàriament cereals i farratges.
4	Competència recursos	El principal recurs pel que competeix el sòl agrícola és l’aigua. Segons la informació de la DUN 2022, el sòl de Rubí és majoritàriament de secà, el qual té una demanda d’aigua inferior al sòl de regadiu. Les activitats extractives i els dipòsits de residus no comporten grans consums d’aigua. De fet, els dipòsits recullen aigua de les basses de lixiviats i pluvials, que un cop depurades es poden fer servir per al reg.
5	Efectes sobre el drenatge	Al produir-se grans moviments de terra i modificar per complet la morfologia del relleu, es poden donar grans efectes sobre el drenatge de la zona. Pel que fa a la hidrologia, el municipi de Rubí es situa dins de la conca del riu Llobregat. El principal curs d’aigua superficial que transcorre pel terme és la riera de Rubí, originada per la riera de les Arenes, travessa de nord a sud el municipi i desemboca al riu Llobregat a l’alçada del Papiol. La xarxa de drenatge del terme de Rubí es completa amb una sèrie de torrents, situats a ambdós marges de la riera, que sovint es troben profundament encaixats entre les serres que travessen el terme.

6	Efectes sobre la vegetació, per pèrdua de biomassa vegetal, o afecció a comunitats d’interès	La implantació d’una activitat extractiva o d’un dipòsit de residus, requereix retirar tota la vegetació de l’àmbit concret on es vulgui implantar. La vegetació actual de Rubí difereix del model potencial. La major part de bosc està ocupat per pinedes de pi blanc, i l’alzinar només es distribueix en clapes de menor distribució o barrejat amb aquestes pinedes. Les parts més planes s’han ocupat per conreus, i els marges dels torrents encara presenten alguns trams amb vegetació de ribera, tot i que en alguns casos molt alterada. No es troba cap espai natural protegit inclòs en els espais PEIN ni XN2000 dins el municipi de Rubí. Dins el terme municipal de Rubí es troben els següents hàbitats d’interès comunitari, cap d’ells prioritari: / Codi 3250. Rius mediterranis amb vegetació del Glaucion flavi. / Codi 3260. Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (<i>Ranunculion fluitantis</i> i <i>Callitricho-Batrachion</i>). / Codi 3270. Rius amb vores lloses colonitzades per herbassars nitròfils del <i>Chenopodion rubri</i> (p.p.) i del <i>Bidention</i> (p.p.). / Codi 3280. Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfiles del Paspalo-Agrostidion orlades d’àlbers i salzes. / Codi 9340. Alzinars i carrascars. / Codi 9540. Pinedes mediterrànies.
7	Efectes sobre espais d’interès faunístic	Les activitats extractives i els dipòsits de residus poden generar efectes sobre la fauna, en situar-se en espais d’interès per aquesta. Especialment en el cas dels dipòsits controlats de residus de classe II, al tractar-se d’instal·lacions tancades, generen barreres físiques que impedeixen el desplaçament de les diverses espècies. Tal com s’ha exposat tot l’àmbit de Rubí està fora d’espais protegits, inclosos en XN2000 o en PEIN. L’element estructurador de més entitat en l’àmbit d’estudi és el connector definit pel PTMB de la Serra de l’Oleuera i de la Serra de Can Riquer, que connecta els espais naturals de Collserola i de Sant Llorenç de Munt i l’Obac. Es destaquen alhora altres espais connectors com el torrent de Can Balasc o la riera de Rubí. Finalment, al sud del terme municipal hi ha un connector terrestre principal identificat amb codi CTP084 Riu Llobregat / Serra de Collserola.
8	Efectes sobre infraestructures agràries	Els efectes sobre les infraestructures poden ser: / Camins, en el cas de que la instal·lació afecti directament camins estructurals agrícoles públics, que alterin l’accessibilitat a explotacions veïnes. / Explotacions ramaderes que generen distàncies sanitàries. Al municipi de Rubí únicament es troben explotacions ramaderes equines. / Habitatges en medi rural, sobre els quals es poden donar afectacions paisatgístiques, de contaminació acústica o odorífera, etc. El municipi de Rubí disposa d’un Catàleg i Pla Especial sobre les construccions en el sòl no urbanitzable, on en cataloga 17. / Altres infraestructures que es poden veure afectades, com poden ser els canals de reg.
9	Efectes socioeconòmics de base agrària	Els canvis en els usos del sòl poden comportar efectes socioeconòmics sobre l’activitat agrària, quan aquests són massius, o tenen efectes sobre espais amb qualitats específiques. En el cas del conjunt del municipi, els efectes socioeconòmics seran imperceptibles.

5. ALTERNATIVES

5.1 PROPOSTA D'ALTERNATIVES

En el desenvolupament d'aquest Pla Especial, es plantegen les alternatives en dos tipus d'usos, que potencialment estan relacionats entre ells, i que generen un efecte significatiu sobre el territori. Per una banda els usos extractius, i per l'altra el de regulació dels dipòsits controlats de residus, amb les seves diferents modalitats.

Sovint, els dipòsits de residus segueixen les activitats extractives, i més en aquests àmbits on el recurs explotat és sovint l'argila, que presenta unes bones condicions pel dipòsit de residus.

Tal com s'ha exposat, actualment Rubí presenta un valor d'ocupació del SNU de 12,7%, comportant una interpretació de pressió SEVERA. Els usos extractius representen actualment un 5,5% del SNU de Rubí, que són gairebé el 45% del conjunt de l'indicador.

Per tant, les estratègies sobre el SNU a Rubí haurien de ser de contenció, recuperant la matriu agroforestal, i portant la pressió sobre el SNU per aquests usos a nivells més assumibles, per sota del 5%.

5.1.1 Alternatives per la regulació de l'ocupació del sòl per usos extractius i dipòsits de residus.

Davant de la situació actual de pressió sobre els espais oberts, es desenvolupen dues alternatives, a banda de la zero:

- una seguir sense cap limitació,
- i una altra que comportaria limitar una càrrega màxima, procurant mantenir una ocupació del SNU per aquests usos per sota del 5%, reduint així la pressió sobre el territori.

ALTERNATIVA 0

Aquesta alternativa és la proposta de mantenir la situació actual, on el PGOU de Rubí prohibeix les activitats extractives al SNU rústic protegit de valor ecològic i paisatgístic, mentre que la resta del SNU està subjecte a una sèrie de condicions de protecció del medi ambient, que fa referència principalment a:

- Respecte a les condicions globals del paisatge rural, geomorfologia i ecologia, etc...
- Conservació dels boscos i arbres en general. Serà necessària la seva restitució sempre que per les condicions d'explotació sigui necessari talar alguna àrea forestal.

El que està clar és que aquesta alternativa ha desembocat en la situació actual, amb una pressió severa, i per tant excessiva, del sòl no urbanitzable al municipi de Rubí.

Es planteja inicialment com a alternativa 0, l'explotació il·limitada dels dipòsits d'argiles i graves dins el terme municipal de Rubí, tot respectant les directrius establertes per la legislació vigent en matèria d'activitats, incloent també les determinacions del PGOU de Rubí sobre la prohibició d'aquestes en el SNU rústic protegit de valor ecològic i paisatgístic.

És a dir, aquesta alternativa comporta una regulació dels usos extractius que permet la seva explotació de forma il·limitada, lligada a la disponibilitat del recurs, i evidentment a la normativa vigent.

Aquestes activitats necessàriament tindrien una regulació indirecta, en base als principals efectes ambientals i als nivells admissibles pel territori en funció dels seus usos. Serien principalment aspectes lligats al soroll, la qualitat de l'aire i el paisatge.

En tot cas, l'explotació sense cap topall no és una estratègia adequada, mantenint-se o incrementant-se la pressió sobre el sòl no urbanitzable.

ALTERNATIVA 1

Limitar l'ocupació del sòl és l'objectiu del Pla, i concretament en relació als usos extractius i als dipòsits de residus.

En aquest context es planteja com a alternativa 1, limitar a llarg termini l'ocupació dels espais oberts de Rubí per aquests usos, a una ocupació màxima per sota dels llindars de pressió important, i per tant per sota del 5 %.

Es limita doncs la suma dels usos extractius i dipòsits de residus, a la part proporcional que li correspon del pes que tenen actualment sobre el nivell d'ocupació del 12,7 %, el que **comporta aproximadament una ocupació màxima d'usos extractius i/o dipòsits al voltant de 5,5 % tendint al 5 %.**

Quant a la tipologia de dipòsits de residus s'estableix un segon nivell de discussió, en relació al tractament indiferenciat dels dipòsits Classe I , II i III, o regulant els de Classe I, amb efectes ambientals més limitats, de manera diferenciada als de classe II i III.

ALTERNATIVA 2

L'alternativa 2 proposa la regulació dels usos extractius i de dipòsit de residus de forma complementària, i per tant **únicament permetent dipòsits de residus en àmbits prèviament alterats per activitats extractives, ocupant també un màxim del 5,5 %, tendint al 5%, del sòl no urbanitzable de Rubí.** Aquest fet no és aliè al territori, de fet és força habitual, i per tant és tècnicament viable.

Respon de manera directe al principi de sostenibilitat d'ús racional del territori, permetent un doble ús de la mateixa superfície. És a dir, mantenint una ocupació per sota dels llindars admissibles, permet una major eficiència en l'ús del sòl, i per tant porta implícita, a igualtat d'ocupació del sòl, una major eficàcia en el seu aprofitament.

Article 3. Concepte de desenvolupament urbanístic sostenible

L'exercici de les competències urbanístiques i, en particular, de la potestat de planejament, es regeix pel principi de desenvolupament urbanístic sostenible definit a l'article 3 de la Llei d'urbanisme, el qual té com a objectiu la utilització racional del territori, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures, i comporta conjuminar les següents finalitats:

a) La utilització del sòl atenent a la seva naturalesa de recurs natural no renovable, el què comporta la configuració de models d'ocupació del sòl que:

1r. ...

2n. ...

3r. Afavoreixin la preservació i millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals, i comportin una gestió adequada del sòl no urbanitzable i, particularment del sòl agrari, que reconegui les seves funcions productives, territorials i paisatgístiques.

4t. ..

5è. Consolidin un model de territori globalment eficient.

a)

*e) La protecció i gestió adequada del medi ambient i del patrimoni natural, mitjançant la preservació de les funcions ecològiques del sòl, la millora de la qualitat ambiental, la gestió del paisatge per tal de preservar-ne els valors, **la utilització racional dels recursos naturals** i el foment de l'eficiència energètica mitjançant l'elecció dels emplaçaments i l'ordenació de manera que tinguin en consideració les condicions geogràfiques i climàtiques que poden influir en l'estalvi energètic i el millor manteniment de les edificacions.*

f) La protecció del patrimoni cultural, mitjançant la conservació, recuperació i millora dels immobles que l'integren, dels espais urbans rellevants, dels elements i tipologies arquitectònics singulars, dels paisatges de valor cultural i històric i de les formes tradicionals d'ocupació humana del sòl.

Es manté la regulació específica quant a la tipologia de dipòsits de residus, que s'estableix un segon nivell de discussió, en relació al tractament indiferenciat dels dipòsits Classe I, II i III, o regulant els de Classe I, amb efectes ambientals més limitats, de manera diferenciada als de classe II i III.

5.1.2 Càrrega màxima d'usos extractius al municipi.

Independentment de l'alternativa escollida, cal fixar quina és la càrrega que admet Rubí. El municipi presenta una pressió severa en el SNU, de la que en són responsables les activitats extractives en un 45 %.

Així doncs, per tal de no incrementar la càrrega ambiental que ja suporta Rubí, es limita l'ocupació màxima del SNU per usos extractius i de dipòsit a l'actual, és a dir al 5,5%, amb una tendència a la disminució a llarg termini, portant-lo al 5%.

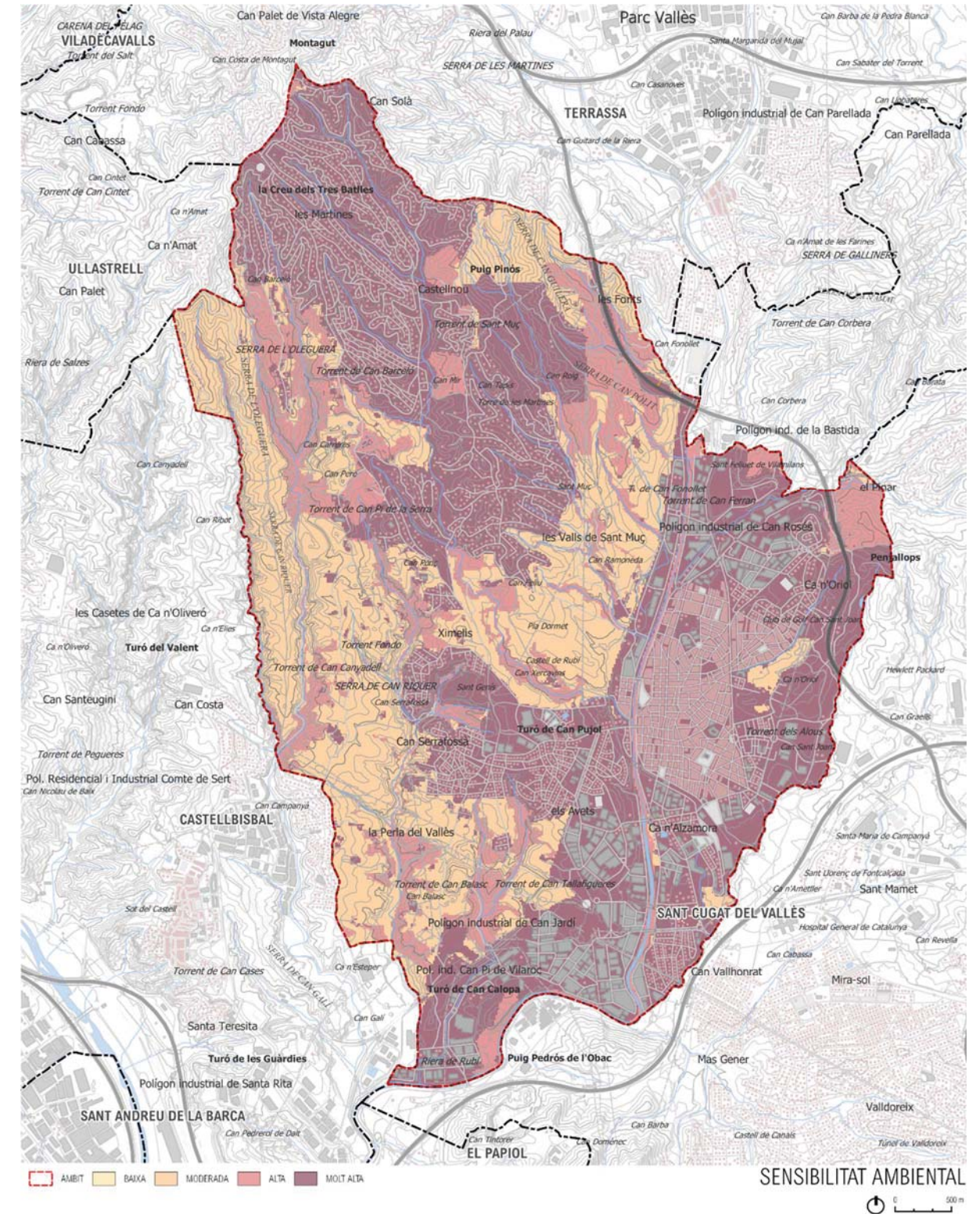
5.1.3 Regulació dels emplaçaments. Sensibilitat i capacitat d'acollida del territori.

Un cop regulada la superfície d'usos extractius i de dipòsit a Rubí, es proposa valorar la seva ubicació tenint en compte una sèrie de criteris ambientals en l'ordenació. En aquest sentit, el Pla Especial no marcarà on s'han de situar les noves activitats extractives o dipòsits, però sí marcarà aquells espais amb una sensibilitat ambiental més gran on no es és recomanable el seu emplaçament.

Així doncs, els àmbits de sensibilitat més alta on la proposta de regulació no recomana ubicar-hi nous usos extractius ni de dipòsits de residus són els següents:

- **L'Espai d'Interès Geològic** de la Successió miocena inferior de Puig Pedrós i Molí Calopa (geozona 336), ubicada al límit sud-oest del terme.
- Els diversos **torrents** i rieres que formen la xarxa de drenatge del municipi.
- Els **hàbitats d'interès comunitari** no prioritaris, molts d'ells relacionats amb la vegetació dels torrents i rieres que travessen el municipi, i d'altres amb les zones forestals que es troben sobretot a la meitat nord del terme.
- La **zona humida de l'Estany dels Alous**.
- Els elements del **patrimoni** paleontològic, arqueològic, arquitectònic i natural catalogats.
- El sòl urbà i urbanitzable.
- El Sòl rústic protegit de valor ecològic i paisatgístic, on el PGOU de Rubí prohibeix explícitament la implantació d'activitats extractives.

Amb aquestes dades s'ha realitzat un plànol on es mostra l'acollida del territori a aquestes activitats.

5.1.4 Condicions alternatives addicionals per la regulació dels dipòsits de residus

El Decret 1/1997, de 7 de gener, sobre la disposició del rebuig dels residus en dipòsits controlats diferencia, en funció dels residus que es gestionen, tres tipus de dipòsits controlats en superfície:

- Els dipòsits controlats de **classe I** són aquells on es realitza la disposició controlada dels residus inerts, és a dir de terres i runes.
- Els dipòsits controlats de **classe II** són aquells on es dipositen els residus no especials, que són els residus municipals que no es poden valoritzar.
- Els dipòsits controlats de **classe III** són aquells on es dipositen els residus especials.

Al municipi de Rubí actualment s’hi poden trobar dipòsits controlats de classe I i de classe II.

Per a la seva ubicació sovint s’aprofiten les superfícies on s’hi ha desenvolupat l’extracció d’argiles ja que són materials molt impermeables que ajuden a prevenir la contaminació dels sòls i de les aigües.

Per aquest motiu Rubí és un municipi altament susceptible d’acollir aquestes instal·lacions de gestió de residus, ubicant-les en aquelles activitats extractives finalitzades i que encara no han estat restaurades. De fet, el rebliment de les activitats extractives amb residus inerts, generant dipòsits de residus de classe I, és una bona estratègia per iniciar la restauració morfològica d’aquests espais.

Els dipòsits de classe II, en canvi, comporten majors efectes ambientals. Es tracta dipòsits de residus no especials, que requereixen d’instal·lacions amb períodes útils llargs, de gairebé 50 anys, i que suposen majors efectes ambientals que els residus de classe I especialment pel que fa a la contaminació odorífera i a la contaminació de les aigües. Alhora, al tractar-se d’activitats que han de romandre tancades per evitar l’accés de la fauna, donat que són fonts fàcilment accessibles de recursos tròfics, obliguen a la disposició de barreres físiques que limiten la connectivitat ecològica de les zones on es situen.

De la mateixa manera que les activitats extractives, els dipòsits de residus controlats són instal·lacions d’interès general, la ubicació de les quals està supeditada a la normativa específica d’aquest tipus d’activitat.

Tot i així, en el marc d’aquest Pla Especial de regulació dels usos extractius i dels dipòsits de residus de Rubí, es plantegen dues alternatives en base a una regulació indirecta d’aquests emplaçaments dins el terme, per tal de generar els menors impactes ambientals possibles en el municipi.

Independentment de la complementarietat, o no, dels usos de dipòsit de residus amb els usos extractius, es plantegen dues alternatives.

- Alternativa 1: permetre els dipòsits de residus Classe I i Classe II en totes les activitats extractives.
- Alternativa 2: posar limitacions d’ubicació als dipòsits de classe II, seguint els criteris sectorials, com si es tractés de noves explotacions.

ALTERNATIVA 1

L’alternativa 1 per a la regulació dels dipòsits controlats de residus de Rubí, consisteix en que es permeti la instal·lació de dipòsits de classe I i de classe II a totes les activitats extractives d’argiles finalitzades, sense cap altre regulació més enllà de l’establerta per la legislació vigent en matèria de dipòsits de residus controlats de classe I i de classe II.

La regulació d’aquesta alternativa consisteix en que els nous dipòsits de residus de classe I i II que es vulguin obrir a Rubí, només es permetran en llocs on hi ha hagut activitat extractiva prèvia, de manera que no s’ocupin nous sòls, i no augmentar així l’ocupació del SNU, evitant generar majors pressions sobre el territori.

ALTERNATIVA 2

Aquesta segona alternativa tampoc presenta restriccions específiques pels dipòsits controlats de classe I més enllà que l’alternativa 1, que consisteix en el rebliment de les activitats extractives amb residus de terres i runes, i per tant residus inerts.

Pels dipòsits de classe II, en canvi, si que proposa una major regulació respecte l’alternativa 1, ja que aquestes instal·lacions comporten majors efectes ambientals.

En aquest context, aquesta alternativa proposa limitar els dipòsits de residus de classe II a espais molt concrets que, per una banda, hauran de coincidir amb espais ja degradats per usos extractius i, per una altra banda, hauran de complir els criteris que marca el Pla Territorial Sectorial d’Infraestructures de Residus de Catalunya (PINFRECAT20).

Els criteris per la localització dels millors emplaçaments per a l’obertura de dipòsits de residus de classe II a Rubí són els que defineix el mateix PRINFECA, i concretament:

Criteris	Descripció
FAVORABLES	Distància mínima respecte als principals punts de generació i/o que intervinguin en el cicle de gestió de residus perquè hi hagi la mínima necessitat de transport.
	Es considerarà com a criteri la distància per carretera mitjana ponderada per la generació de residus dels diferents nuclis als quals la infraestructura preveu donar servei. Tanmateix, l’anàlisi de necessitats de transport no es reduirà únicament a la distància recorreguda, sinó que podrà incorporar altres variables que poden influir en les emissions del motor dels vehicles i, per tant, en l’impacte ambiental relacionat amb el transport viari, com pendants, revolts o temps de viatge, entre d’altres. Es tindrà també en consideració la proximitat a instal·lacions finalistes per a la gestió del rebuig generat pel tractament.
	Sense detriment dels condicionants que es descriuen posteriorment s’estableix una distància mínima respecte als nuclis habitats per a noves instal·lacions de 1.000 m.
	Accessibilitat adequada , de manera que es prioritzin les opcions que requereixen menys construcció de nous accessos i de modificació dels existents, i s’asseguri la mínima interferència amb el trànsit local.
	Àrees amb presència d’instal·lacions preexistents per aprofitar sinergies.
	Àrees amb presència de línies elèctriques o subestacions i zones industrials en desús.
	Àrees amb possibilitat de transport intermodal (amb diferents mitjans) dels residus recollits en les zones més llunyanes del sistema de gestió.
	Qualitat de l’aire atmosfèric , ubicacions on la implantació de la instal·lació generi menys impacte sobre els municipis declarats com a zona de protecció especial per òxids de nitrogen i per partícules en suspensió amb diàmetre inferior a deu micres (PM10) pel Decret 226/2006, de 23 de maig, i l’Acord de Govern 82/2012, de 31 de juliol.
	Qualificació del sòl com a sistema de serveis tècnics o sistemes anàlegs.
	Característiques geomorfològiques dels terrenys adequades per a la instal·lació que es vol desenvolupar.
CONDICIONANTS	De forma exclusiva per a la implantació de dipòsits controlats: – Zones degradades per a activitats extractives, sempre que es compleixin els requeriments tècnics de l’activitat, així com la protecció del medi ambient i la salut de les persones. – Formacions geològiques amb alta impermeabilitat i sense alteracions superficials o fractures, preferentment del tipus argilós, granític inalterat i pissarra, sense perjudici de les prohibicions que estableix el Decret 1/1997, relatiu a la disposició controlada del rebuig.
	En cada cas, l’Administració ambiental haurà de fixar els criteris i les mesures correctores aplicables per garantir la mínima afectació de les activitats de gestió de residus al seu entorn.
	En particular, es tindrà en compte la normativa vigent en matèria de sanitat animal i prevenció d’incendis forestals.
	Respecte al potencial d’impacte odorífer, es respectaran les prescripcions establertes en l’apartat 6.7 referent al control d’emissions gasoses i desodoració.
	En zones i localitzacions amb alts nivells de contaminació atmosfèrica, es preveurà com a mesura correctora la utilització de tecnologies de valorització de residus que permetin una reducció dels contaminants atmosfèrics primaris més importants, en especial els relatius als NOx i les PM10.
	Qualitat de les aigües superficials i subterrànies, de manera que es tindrà en compte la regulació dels usos admissibles segons la normativa que afecta el medi hídic (Reglament del domini públic hidràulic).
	En les instal·lacions susceptibles de produir lixiviat, a part de les mesures previstes per contenir-los i tractar-los adequadament, es tindrà en compte especialment que no puguin afectar el medi aquàtic i la qualitat de les aigües subterrànies.
	D’altra banda, segons la normativa urbanística (Reglament de la Llei d’urbanisme. Article 6. Directiva de prevenció davant els riscos d’inundació), caldrà:

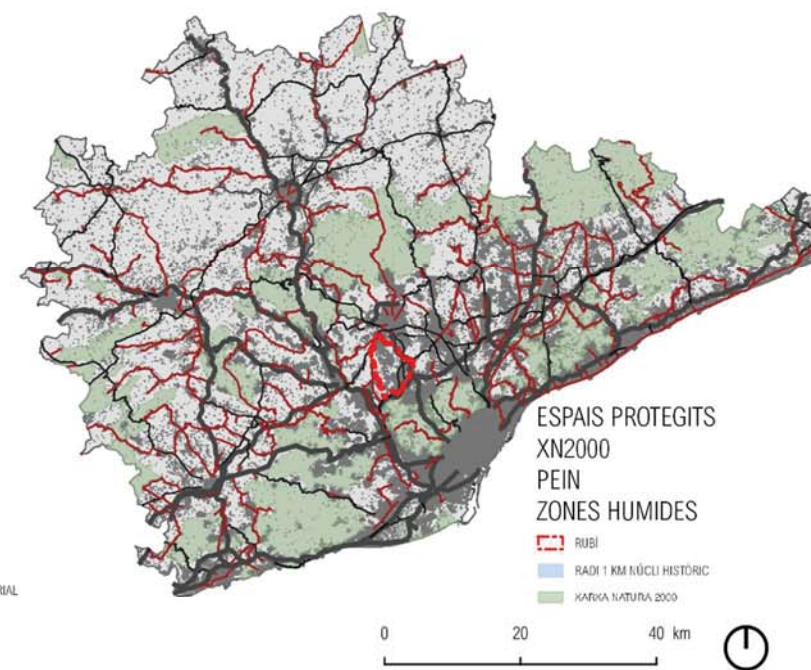
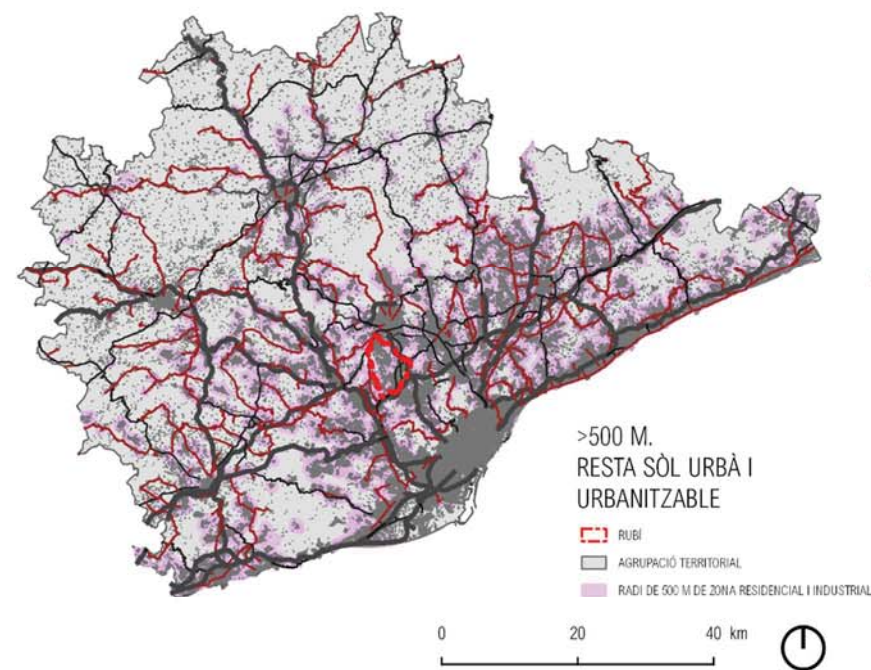
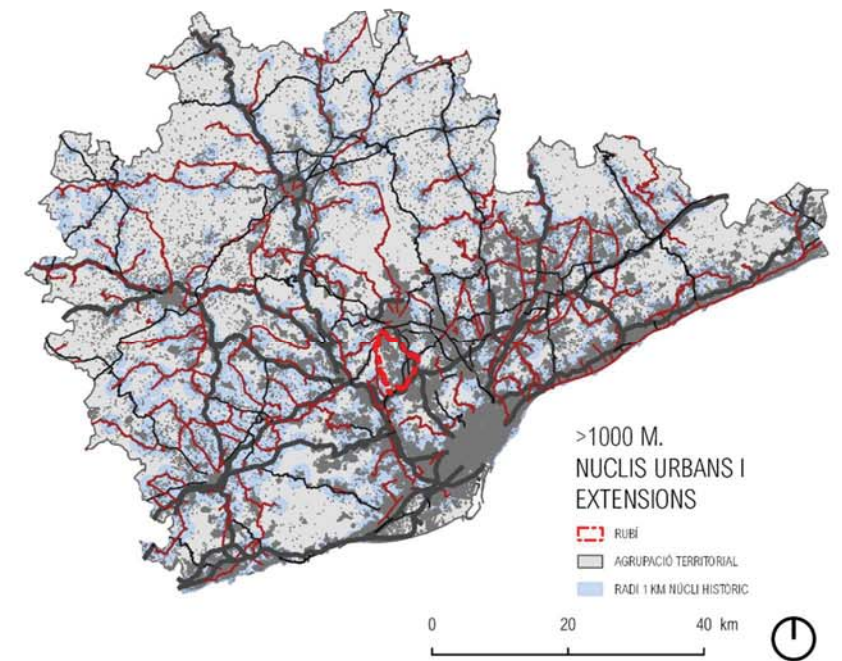
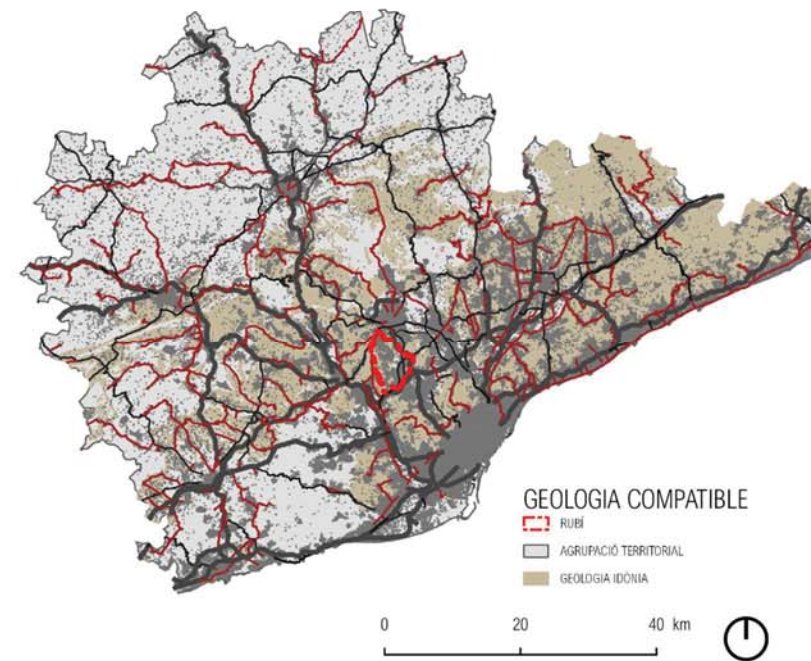
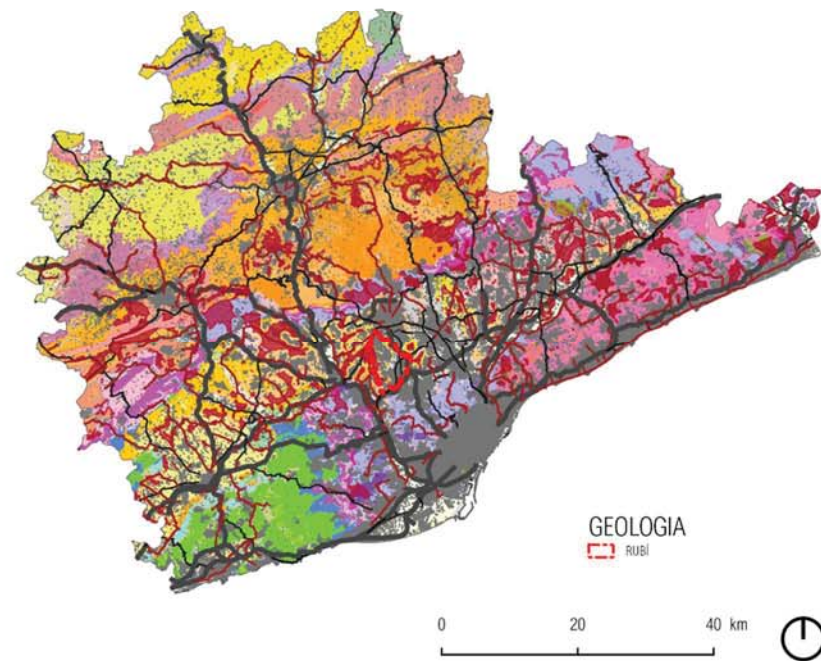
Criteris	Descripció
	Zona de sistema hidric (període de retorn de 100 anys) El planejament urbanístic, incloent-hi l'informe favorable de l'administració hidràulica, haurà de preveure l'execució de les obres necessàries perquè les cotes definitives resultants de la urbanització compleixin les condicions de grau de risc d'inundació adequades per a la implantació de l'ordenació i usos establerts pel planejament indicat. Zona inundable per episodis extraordinaris (període de retorn de 500 anys). No està subjecta a limitacions dels usos admissibles en la part de la zona inundable per episodis extraordinaris en què es produeixi la condició d'inundació lleu.
	Qualificació del sòl com no urbanitzable. En aquest cas, serà necessari justificar adequadament la compatibilitat de la nova infraestructura amb els valors naturals i paisatgístics que, si escau, siguin objecte de protecció per part del planejament general que hagi establert l'esmentada classificació com a sòl no urbanitzable. En concret, cal tenir en compte les previsions de protecció del sòl no urbanitzable que els plans territorials parcials estableixen en el seu sistema d'espais oberts.
	Característiques geomorfològiques dels terrenys. En cas que la ubicació presenti risc geològic o sísmic, entre d'altres, caldrà justificar que s'han considerat les mesures correctores escaients per minimitzar els esmentats riscos. En cas d'ubicació en àrees forestals o d'interès agrícola, caldrà establir mesures de correcció d'impactes, i particularment justificar el compliment de la normativa de prevenció d'incendis forestals.
EXCLOENTS	Espais naturals protegits. Es desestimarà la ubicació de noves instal·lacions en espais naturals protegits, com zones incloses dins el PEIN, la Xarxa Natura 2000 i els espais de protecció especial ENPE. S'haurà de tenir també en compte l'afectació sobre altres espais naturals que no disposen de figures de protecció amb rang normatiu, com els inclosos a l'Inventari de zones humides de Catalunya o l'Inventari d'espais d'interès geològic. Distàncies respecte a les explotacions ramaderes. No es poden ubicar instal·lacions de dipòsit controlat a una distància inferior a la que s'estableix al Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes. Franges de protecció i mesures de protecció contra els incendis forestals. D'acord amb el Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals, en el cas de dipòsits controlats serà necessari respectar la zona de seguretat de 10 metres, a comptar des de la protecció perimetral, i a continuació una zona de protecció de 25 metres. Zones fluvials (període de retorn de 10 anys), Es desestima la ubicació en zones inundables, que inclouen les lleres del riu i les seves riberes.

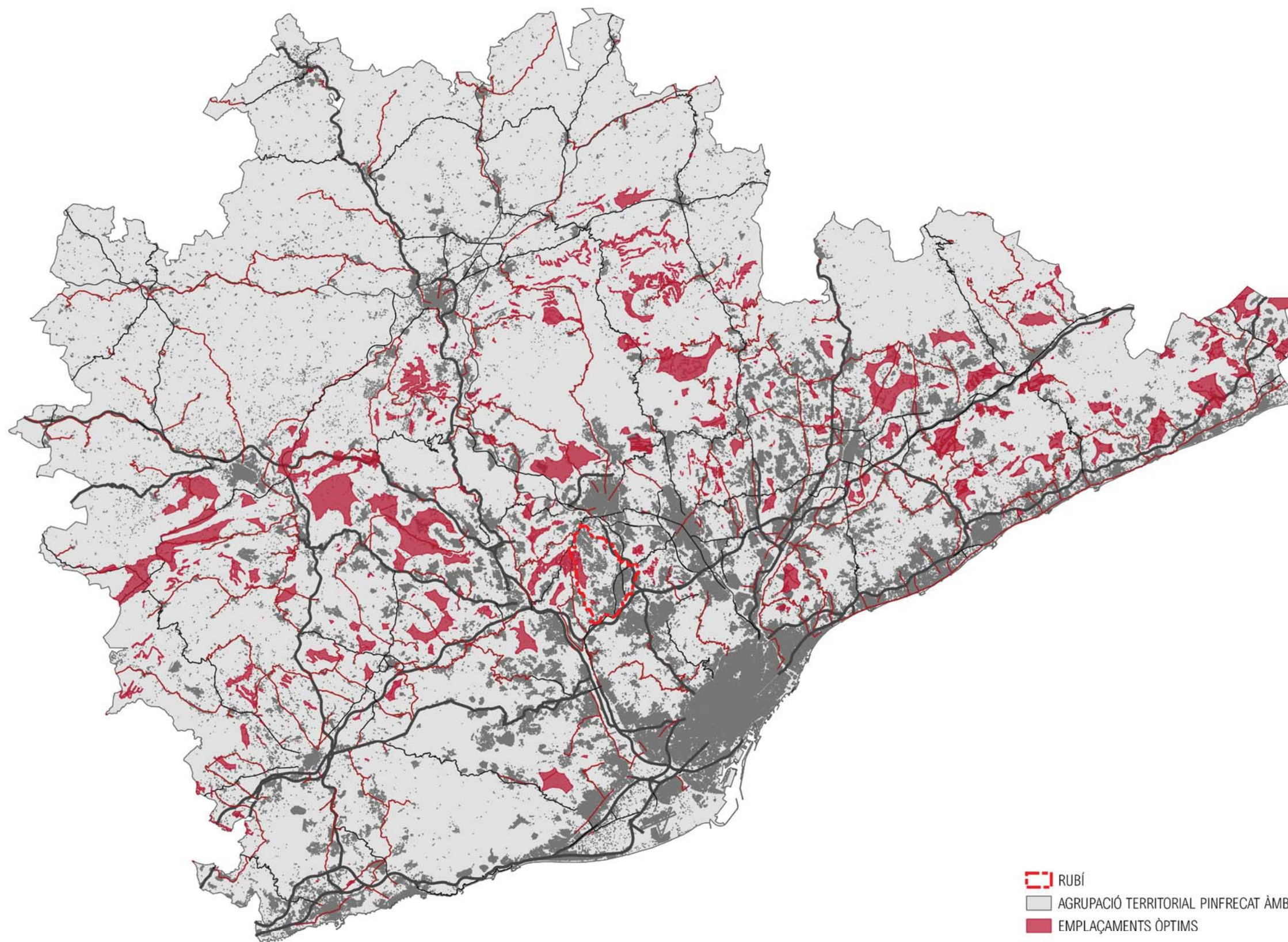
Així, en l'àmbit de l'Agrupació Territorial I del PINFRECAT, on s'ubica Rubí, s'apliquen aquests criteris amb l'objectiu de delimitar àmbits per la demanda de nous dipòsits.

De tots aquests criteris, se'n destaquen els següents:

- Compatibilitat geològica.
- Distància de 1.000 metres al sòl urbà i urbanitzable, amb certes excepcions, fins als 500 metres.
- Exclusió d'espais protegits, i concretament XN2000, PEIN i Zones humides.
- Els àmbits on hi ha altres instal·lacions de gestió de residus, per tal de preveure, tal com exposa el PRINFECAT, sinèrgies amb el dipòsit de residus.
- Distàncies respecte a les explotacions ramaderes. No es poden ubicar instal·lacions de dipòsit controlat a una distància inferior a la que s'estableix al Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes.
- Es desestima la ubicació en zones inundables per a T500, que inclouen les lleres del riu i les seves riberes.

En base a aquests criteris s'han elaborat els següents plànols, a nivell d'agrupació territorial i de municipi, que conclouen en els emplaçaments òptims per acollir aquestes instal·lacions dins el municipi de Rubí.

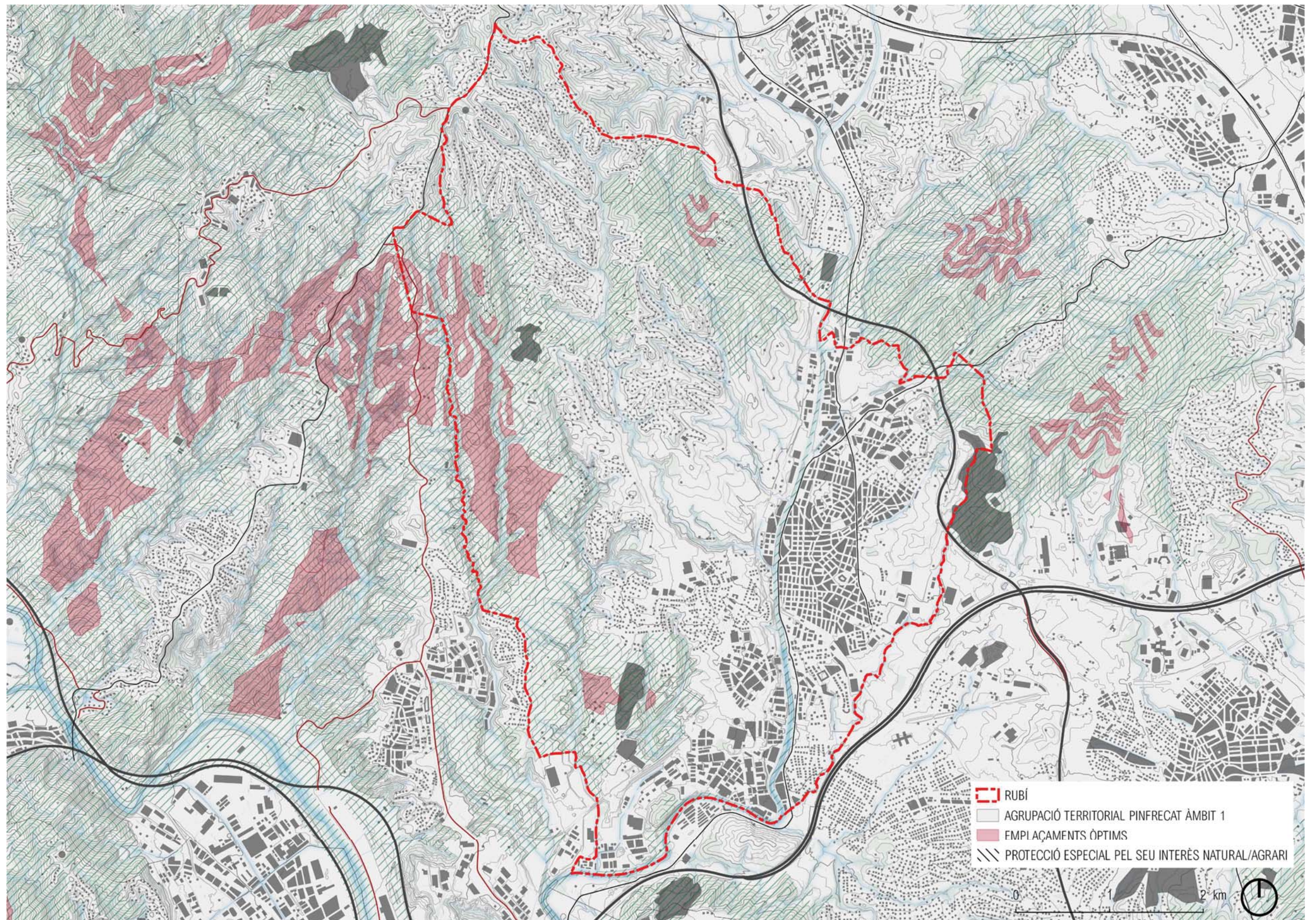

RUBÍ
AGUPACIÓ TERRITORIAL PINFRECAT ÀMBIT 1
EMPLAÇAMENTS ÒPTIMS

0 10 20 km

Així doncs, s’ha obtingut una figura on es determinen els emplaçaments “òptims” tenint en compte els criteris del PINFRECAT.

Cal remarcar que els dipòsits únicament es podran situar en espais on prèviament hi hagi una activitat extractiva d’argiles, en cap cas s’obriran nous fronts extractius a propòsit per ubicar-hi nous dipòsits.

Cal destacar que l’àmbit delimitat pel PINFRECAT es troba en un espai connector definit pel PTMB, concretament el principal corredor entre Collserola i Sant Llorenç de Munt i l’Obac.

En aquest sentit, cal recordar que els abocadors de classe II són instal·lacions completament tancades en els seus perímetres que generen barreres físiques per a la fauna.

Per aquest motiu, els dipòsits de classe II quedaran condicionats per certs criteris que prioritzaran la funcionalitat d’aquest espai connector. Concretament s’ha de limitar la seva superfície per evitar la pèrdua de funcionalitat del connector, mantenint una amplada mínima funcional.

5.2 RESUM DE LA VALORACIÓ DE LES ALTERNATIVES

A continuació es mostren les diferents valoracions de cada alternativa respecte els objectius i criteris ambientals específics exposats a l’EAE en una taula resum.

VALORACIÓ SEGONS CRITERIS I OBJECTIUS									
Objectius			Prioritat	Criteris	Ocupació			Dipòsits controlats	
					Alt. 0	Alt. 1	Alt. 2	Alt. 1	Alt. 2
1. OCUPACIÓ I CONSUM DE SÒL									
1.1	Evitar l'ocupació innecessària de sòl.	Alta	Adoptar estructures compactes denses i complexes.	●	●	●	●	●	
1.3	Estructurar el territori.	Alta	Cercar la continuïtat dels sistemes locals d'espais lliures.	●	●	●	●	●	
1.5.	Protegir del risc d'inundació l'àmbit, considerant el canvi climàtic.	Alta	Minimitzar el risc d'afectació de béns i persones pel risc d'inundació.	●	●	●	●	●	
2. CICLE DE L'AIGUA									
2.1.	Prevenir el risc d'inundació.	Alta	Minimitzar el risc d'afectació de béns i persones pel risc d'inundació.	●	●	●	●	●	
2.3	Protegir les masses d'aigua i els espais fluvials.	Alta	Adequar les propostes d'ordenació a la zonificació hidràulica seguint els criteris de l'Agència Catalana de l'Aigua.	●	●	●	●	●	
3. AMBIENT ATMOSFÈRIC I CANVI CLIMÀTIC									
3.2.	Evitar exposar població a alts nivells de contaminació atmosfèrica	Alta	Reduir les emissions de contaminant, incidint sobre les activitats i la mobilitat generada, com a principals fonts de contaminants.	●	●	●	●	●	
5. SOSTENIBILITAT I ECOEFICIÈNCIA EN LA URBANITZACIÓ I L'EDIFICACIÓ									
5.2	Minimitzar la pèrdua de la capacitat embornal i d'estoc dels sòls, reduint l'emissió de GEH.	Alta	Compensar la pèrdua de la capacitat embornal amb la restauració dels sòls.	●	●	●	●	●	

VALORACIÓ SEGONS CRITERIS I OBJECTIUS

Objectius	Prioritat	Criteris	Ocupació			Dipòsits controlats		
			Alt. 0	Alt. 1	Alt. 2	Alt. 1	Alt. 2	
6. BIODIVERSITAT CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL								
6.1 Conservar i evitar els efectes sobre els espais connectors.	Alta	Introduir criteris de biodiversitat de l'àmbit. Preveure la connectivitat entre els espais connectors a escala territorial.	●	●	●	●	●	
6.2 Protegir els cursos fluvials i la vegetació de ribera associada.	Alta	Evitar l'afectació als cursos fluvials i a la vegetació de ribera associada.	●	●	●	●	●	
6.4 Evitar l'afecció a la vegetació i els hàbitats d'interès	Alta	Preservar la vegetació i el hàbitats d'interès.	●	●	●	●	●	
6.5. Preservar els espais protegits i de major valor ambiental.	Alta	Evitar l'emplaçament d'activitats que puguin generar impactes en els espais protegits i de major valor ambiental.	●	●	●	●	●	
7. PAISATGE, PATRIMONI CULTURAL I ÚS SOCIAL								
7.1 Preservar els valors del paisatge.	Alta	Establir mesures d'integració paisatgística en relació a les característiques del terreny i del paisatge.	●	●	●	●	●	
7.3 Generar paisatges de qualitat des d'una lectura territorial	Alta	Establir l'ordenació a partir d'estratègies paisatgística.	●	●	●	●	●	
7.5 Tenir cura de la qualitat paisatgística en espais urbans.	Alta	Pèrdua dels valors del paisatge urbà resultant.	●	●	●	●	●	
7.6 Procurar una ordenació respectuosa amb els elements patrimonials.	Alta	Evitar l'afectació als elements del patrimoni cultural.	●	●	●	●	●	
Resum			● 8	0	0	3	1	
			● 4	5	2	9	5	
			● 3	10	13	3	9	
		IDONEITAT OBJECTIUS	SEGONS CRITERIS	I 3	2	1	2	1
● Desfavorable								
● Moderada								
● Favorable								

La valoració de les alternatives segons els criteris i objectius definits anteriorment com a prioritaris, ha permès identificar aquelles que generen un menor impacte i que resulten, en el cas de la regulació d’ocupació del sòl per usos extractius i dipòsits controlats, en l’alternativa 2, i en el cas de la regulació dels dipòsits de residus controlats, també en l’alternativa 2.

6. PROPOSTA

Finalment la proposta del Pla Especial de regulació dels usos extractius i dels dipòsits de residus al terme municipal de Rubí es basa en les alternatives millor valorades segons els criteris i objectius ambientals descrits anteriorment.

6.1 REGULACIÓ DE L'OCUPACIÓ DEL SÒL PER USOS EXTRACTIUS I DIPÒSITS DE RESIDUS

Limitar l'ocupació del sòl és l'objectiu del Pla, i concretament en relació als usos extractius i als dipòsits de residus.

En aquest context la proposta pretén limitar a llarg termini l'ocupació dels espais oberts de Rubí per aquests usos, a una ocupació màxima per sota dels llindars de pressió important que **comporta aproximadament una ocupació màxima d'usos extractius i/o dipòsits al voltant del 5,5 % tendint al 5 %.**

Respon de manera directa al principi de sostenibilitat d'ús racional del territori, permetent un doble ús de la mateixa superfície. És a dir, mantenint una ocupació per sota dels llindars admissibles, permet una major eficiència en l'ús del sòl, i per tant porta implícita, a igualtat d'ocupació del sòl, una major eficàcia en el seu aprofitament.

Article 3. Concepte de desenvolupament urbanístic sostenible

L'exercici de les competències urbanístiques i, en particular, de la potestat de planejament, es regeix pel principi de desenvolupament urbanístic sostenible definit a l'article 3 de la Llei d'urbanisme, el qual té com a objectiu la utilització racional del territori, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures, i comporta conjuminar les següents finalitats:

a) La utilització del sòl atenent a la seva naturalesa de recurs natural no renovable, el que comporta la configuració de models d'ocupació del sòl que:

1r. ...

2n. ...

3r. Afavoreixin la preservació i millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals, i comportin una gestió adequada del sòl no urbanitzable i, particularment del sòl agrari, que reconegui les seves funcions productives, territorials i paisatgístiques.

4t. ...

5è. Consolidin un model de territori globalment eficient.

a)

*e) La protecció i gestió adequada del medi ambient i del patrimoni natural, mitjançant la preservació de les funcions ecològiques del sòl, la millora de la qualitat ambiental, la gestió del paisatge per tal de preservar-ne els valors, **la utilització racional dels recursos naturals** i el foment de l'eficiència energètica mitjançant l'elecció dels emplaçaments i l'ordenació de manera que tinguin en consideració les condicions geogràfiques i climàtiques que poden influir en l'estalvi energètic i el millor manteniment de les edificacions.*

f) La protecció del patrimoni cultural, mitjançant la conservació, recuperació i millora dels immobles que l'integren, dels espais urbans rellevants, dels elements i tipologies arquitectònics singulars, dels paisatges de valor cultural i històric i de les formes tradicionals d'ocupació humana del sòl.

6.2 CÀRREGA MÀXIMA D'USOS EXTRACTIUS AL MUNICIPI.

El municipi presenta una pressió severa en el SNU, de la que en són responsables les activitats extractives en un 45 %.

Així doncs, per tal de no incrementar la càrrega ambiental que ja suporta Rubí, es limita l'ocupació màxima del SNU per usos extractius i de dipòsit a l'actual, és a dir al 5,5%, amb una tendència a la disminució a llarg termini, portant-lo al 5%.

6.3 REGULACIÓ DELS EMPLAÇAMENTS. SENSIBILITAT I CAPACITAT D'ACOLLIDA DEL TERRITORI.

Un cop regulada la superfície d'usos extractius i de dipòsit a Rubí, es proposa valorar la seva ubicació tenint en compte una sèrie de criteris ambientals en l'ordenació. En aquest sentit, el Pla Especial no marcarà on s'han de situar les noves activitats extractives o dipòsits, però si marcarà aquells espais amb una sensibilitat ambiental més gran on no es és recomanable el seu emplaçament.

Així doncs, els àmbits de sensibilitat més alta on la proposta de regulació no recomana ubicar-hi nous usos extractius ni de dipòsits de residus són els següents:

- **L'Espai d'Interès Geològic** de la Successió miocena inferior de Puig Pedrós i Molí Calopa (geozona 336), ubicada al límit sud-oest del terme.
- Els diversos **torrents** i rieres que formen la xarxa de drenatge del municipi.
- Els **hàbitats d'interès comunitari** no prioritaris, molts d'ells relacionats amb la vegetació dels torrents i rieres que travessen el municipi, i d'altres amb les zones forestals que es troben sobretot a la meitat nord del terme.
- La zona humida de l'Estany dels Aous.
- Els elements del **patrimoni** paleontològic, arqueològic, arquitectònic i natural catalogats.
- El sòl urbà i urbanitzable.
- El Sòl rústic protegit de valor ecològic i paisatgístic, on el PGOU de Rubí prohibeix explícitament la implantació d'activitats extractives.

Amb aquestes dades s'ha realitzat un plànol on es mostra l'acollida del territori a aquestes activitats.

6.4 REGULACIÓ DELS DIPÒSITS DE RESIDUS

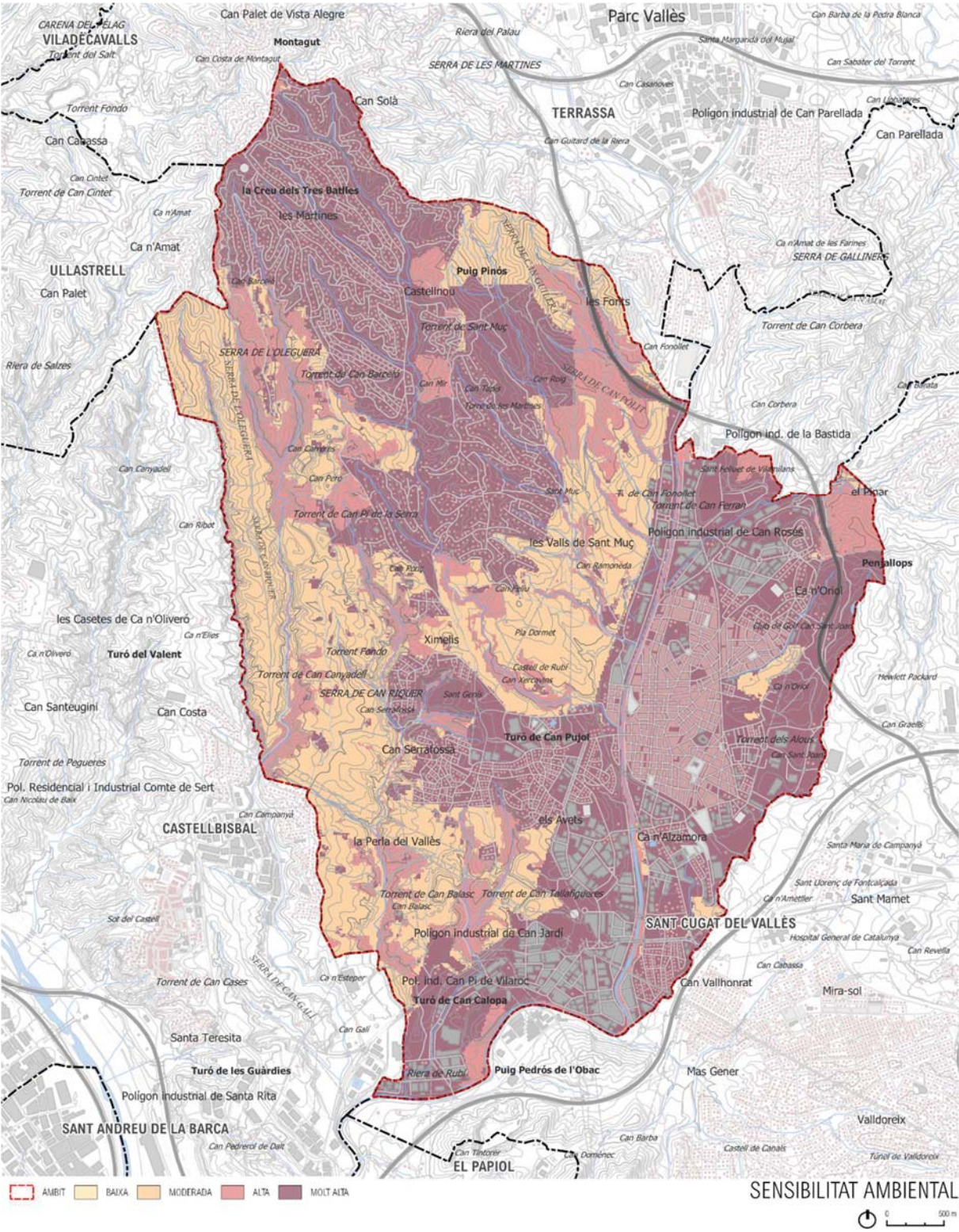
No es proposen restriccions específiques pels dipòsits controlats de classe I, que consisteix en el rebliment de les activitats extractives amb residus de terres i runes, i per tant residus inerts.

Pels dipòsits de classe II, en canvi, si que proposa una major regulació ja que aquestes instal·lacions comporten majors efectes ambientals.

En aquest context, es proposa limitar els dipòsits de residus de classe II a espais molt concrets que, per una banda, hauran de coincidir amb espais ja degradats per activitats extractives i, per una altra banda, hauran de complir els criteris que marca el Pla Territorial Sectorial d’Infraestructures de Residus de Catalunya (PINFRECAT20).

Els criteris per la localització dels millors emplaçaments per a l’obertura de dipòsits de residus de classe II a Rubí són els que defineix el mateix PRINFECAT, i concretament:

Criteris	Descripció
FAVORABLES	Distància mínima respecte als principals punts de generació i/o que intervinguin en el cicle de gestió de residus perquè hi hagi la mínima necessitat de transport.
	Es considerarà com a criteri la distància per carretera mitjana ponderada per la generació de residus dels diferents nuclis als quals la infraestructura preveu donar servei. Tanmateix, l’anàlisi de necessitats de transport no es reduirà únicament a la distància recorreguda, sinó que podrà incorporar altres variables que poden influir en les emissions del motor dels vehicles i, per tant, en l’impacte ambiental relacionat amb el transport viari, com pendents, revolts o temps de viatge, entre d’altres. Es tindrà també en consideració la proximitat a instal·lacions finalistes per a la gestió del rebuig generat pel tractament.
	Sense detriment dels condicionants que es descriuen posteriorment s’estableix una distància mínima respecte als nuclis habitats per a noves instal·lacions de 1.000 m.
	Accessibilitat adequada, de manera que es prioritzin les opcions que requereixen menys construcció de nous accessos i de modificació dels existents, i s’asseguri la mínima interferència amb el trànsit local.
	Àrees amb presència d’instal·lacions preexistents per aprofitar sinergies.
	Àrees amb presència de línies elèctriques o subestacions i zones industrials en desús.
	Àrees amb possibilitat de transport intermodal (amb diferents mitjans) dels residus recollits en les zones més llunyanes del sistema de gestió.
	Qualitat de l’aire atmosfèric, ubicacions on la implantació de la instal·lació generi menys impacte sobre els municipis declarats com a zona de protecció especial per òxids de nitrogen i per partícules en suspensió amb diàmetre inferior a deu micres (PM10) pel Decret 226/2006, de 23 de maig, i l’Acord de Govern 82/2012, de 31 de juliol.
	Qualificació del sòl com a sistema de serveis tècnics o sistemes anàlegs.
	Característiques geomorfològiques dels terrenys adequades per a la instal·lació que es vol desenvolupar.
	De forma exclusiva per a la implantació de dipòsits controlats: – Zones degradades per a activitats extractives, sempre que es compleixin els requeriments tècnics de l’activitat, així com la protecció del medi ambient i la salut de les persones. – Formacions geològiques amb alta impermeabilitat i sense alteracions superficials o fractures, preferentment del tipus argilós, granític inalterat i pissarra, sense perjudici de les prohibicions que estableix el Decret 1/1997, relatiu a la disposició controlada del rebuig.

Criteris	Descripció
CONDICIONANTS	Distància respecte als nuclis urbans i altres activitats i serveis de manera que es garanteixi la compatibilitat de la nova infraestructura amb els usos existents i l'entorn, i alhora la protecció de la salut de les persones i del medi ambient. En cada cas, l'Administració ambiental haurà de fixar els criteris i les mesures correctores aplicables per garantir la mínima afectació de les activitats de gestió de residus al seu entorn. En particular, es tindrà en compte la normativa vigent en matèria de sanitat animal i prevenció d'incendis forestals. Respecte al potencial d'impacte odorífer, es respectaran les prescripcions establertes en l'apartat 6.7 referent al control d'emissions gasoses i desodoració. En zones i localitzacions amb alts nivells de contaminació atmosfèrica, es preveurà com a mesura correctora la utilització de tecnologies de valorització de residus que permetin una reducció dels contaminants atmosfèrics primaris més importants, en especial els relatius als NOx i les PM10.
	Qualitat de les aigües superficials i subterrànies, de manera que es tindrà en compte la regulació dels usos admissibles segons la normativa que afecta el medi hídric (Reglament del domini públic hidràulic). En les instal·lacions susceptibles de produir lixiviats, a part de les mesures previstes per contenir-los i tractar-los adequadament, es tindrà en compte especialment que no puguin afectar el medi aquàtic i la qualitat de les aigües subterrànies. D'altra banda, segons la normativa urbanística (Reglament de la Llei d'urbanisme. Article 6. Directiva de prevenció davant els riscos d'inundació), caldrà: – Zona de sistema hídric (període de retorn de 100 anys) El planejament urbanístic, incloent-hi l'informe favorable de l'administració hidràulica, haurà de preveure l'execució de les obres necessàries perquè les cotes definitives resultants de la urbanització compleixin les condicions de grau de risc d'inundació adequades per a la implantació de l'ordenació i usos establerts pel planejament indicat. – Zona inundable per episodis extraordinaris (període de retorn de 500 anys). No està subjecta a limitacions dels usos admissibles en la part de la zona inundable per episodis extraordinaris en què es produeixi la condició d'inundació lleu.
	Qualificació del sòl com no urbanitzable. En aquest cas, serà necessari justificar adequadament la compatibilitat de la nova infraestructura amb els valors naturals i paisatgístics que, si escau, siguin objecte de protecció per part del planejament general que hagi establert l'esmentada classificació com a sòl no urbanitzable. En concret, cal tenir en compte les previsions de protecció del sòl no urbanitzable que els plans territorials parcials estableixen en el seu sistema d'espais oberts.
	Característiques geomorfològiques dels terrenys. En cas que la ubicació presenti risc geològic o sísmic, entre d'altres, caldrà justificar que s'han considerat les mesures correctores escaients per minimitzar els esmentats riscos. En cas d'ubicació en àrees forestals o d'interès agrícola, caldrà establir mesures de correcció d'impactes, i particularment justificar el compliment de la normativa de prevenció d'incendis forestals.
EXCLOENTS	Espais naturals protegits. Es desestimarà la ubicació de noves instal·lacions en espais naturals protegits, com zones incloses dins el PEIN, la Xarxa Natura 2000 i els espais de protecció especial ENPE. S'haurà de tenir també en compte l'afectació sobre altres espais naturals que no disposen de figures de protecció amb rang normatiu, com els inclosos a l'Inventari de zones humides de Catalunya o l'Inventari d'espais d'interès geològic.
	Distàncies respecte a les explotacions ramaderes. No es poden ubicar instal·lacions de dipòsit controlat a una distància inferior a la que s'estableix al Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes.
	Franges de protecció i mesures de protecció contra els incendis forestals. D'acord amb el Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals, en el cas de dipòsits controlats serà necessari respectar la zona de seguretat de 10 metres, a comptar des de la protecció perimetral, i a continuació una zona de protecció de 25 metres.
	Zones fluvials (període de retorn de 10 anys), Es desestima la ubicació en zones inundables, que inclouen les lleres del riu i les seves riberes.

Així, en l'àmbit de l'Agrupació Territorial I del PINFRECAT, on s'ubica Rubí, s'apliquen aquests criteris amb l'objectiu de delimitar àmbits per la demanda de nous dipòsits. Els criteris són:

- No s'admet **cap dipòsit de residus** en les següents situacions:
 - Espais naturals protegits inclosos en PEIN o XN2000.
 - Àrees qualificades pel PGOU vigent com a “SNU Protegit de Valor Ecològic i Paisatgístic” (Article 237 PGOU) o coma Sistema Hidrogràfic
 - Zona humida: Estany dels Alous.
 - Corredors fluvials definits pel Pla Territorial Metropolità de Barcelona (article 2.23 de la normativa del PTMB).
 - Àrees que afectin a elements de Patrimoni Natural catalogats en el Catàleg i pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic, arqueològic i natural de Rubí.
 - A una distància inferior a 40 metres a edificacions incloses al Catàleg de masies i cases rurals.
- Alhora, no s'admeten **dipòsit de residus de classe II** en els espais següents:
 - Zones inundables per a períodes de retorn de 500 anys i inferiors.
 - A una distància inferior a 1000 metres de qualsevol nucli de població, al sòl classificat com a urbà o urbanitzable, amb algunes excepcions. Excepcionalment s'admetran les ubicacions de dipòsits de residus de classe II a més de 500 metres sempre que es garanteixi la no afectació als usos més sensibles com hospitals i escoles, que no generin impacte paisatgístic des dels nuclis urbans, ni generi afectacions per contaminació odorífera.

En base a aquests criteris s'ha elaborat el següent plànol que indica els emplaçaments òptims per acollir aquestes instal·lacions dins el municipi de Rubí.

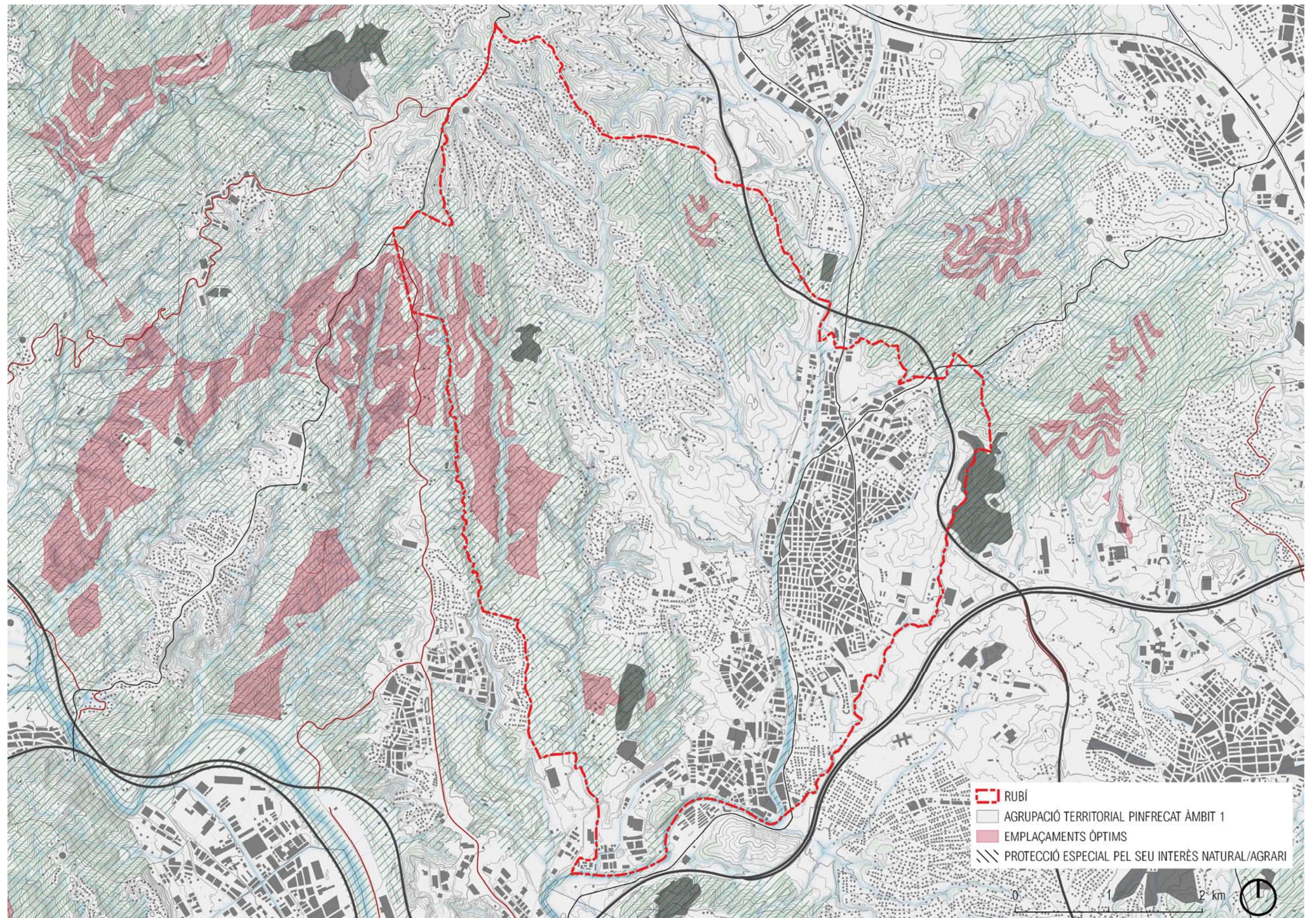
Cal remarcar que els dipòsits únicament es podran situar en espais on prèviament hi hagi una activitat extractiva, en cap cas s'obriran nous fronts extractius a propòsit per ubicar-hi nous dipòsits.

Finalment, cal destacar que l'àmbit delimitat pel PINFRECAT es troba en un espai connector definit pel PTMB, concretament el principal corredor entre Collserola i Sant Llorenç.

En aquest sentit, cal recordar que els abocadors de classe II són instal·lacions completament tancades en els seus perímetres que generen barreres físiques per a la fauna.

Per aquest motiu, els dipòsits de classe II quedaran condicionats per certs criteris que prioritzaran la funcionalitat d'aquest espai connector. Concretament s'ha de limitar la seva superfície per evitar la pèrdua de funcionalitat del connector, mantenint una amplada mínima funcional.

Cal tenir en consideració també la presència d'altres dipòsits de residus i les sinèrgies que es poden generar entre dues d'aquestes instal·lacions, especialment en el cas dels dipòsits de classe II.

6.5 VALORACIÓ DE LA PROPOSTA

En la següent taula es fa una valoració de la proposta considerada, respecte els principals efectes sobre l'espai agrari:

VALORACIO DE LA PROPOSTA			
Cd	Descripció	Justificació	Valoració
1	Afecció a la geomorfologia i el relleu	Les activitats extractives i els dipòsits de residus generen afectacions sobre la geomorfologia i el relleu en tots els casos. Aquest factor es valora de forma moderada i requerirà mesures correctores per la estabilització de talussos, la disminució de l'erosió i la restauració de la morfologia original un cop finalitzada l'activitat.	●
2	Efectes sobre els sòls	Tal com s'ha exposat la implantació d'una activitat extractiva o d'un dipòsit de residus, sempre comporta grans moviments de terra i com a conseqüència, una gran pèrdua de sòl. Aquesta pèrdua és, però, temporal, mentre duri l'activitat. Durant aquest temps les terres vegetals s'emmagatzemen i quan s'acaba l'activitat, es restaura amb aquestes i es recupera el sòl afectat inicialment. Es valora també, favorablement, el fet que es limiti l'obertura de nous dipòsits a aquells espais ja degradats per activitats extractives, de manera que no es generin afectacions a nous sòls.	●
3	Pèrdua de potencial productiu	En qualsevol cas, aquests tipus d'activitats afecten al potencial productiu d'aquells llocs on s'implanten. Els espais òptims determinats a la proposta del Pla Especial es situen majorment en sòls amb capacitat agrològica baixa, de classe IV i VI, de manera que els sòls amb major potencial productiu, que serien els de classe I, II i III, no es veurien afectats.	●
4	Competència per recursos	El principal recurs pel que competeix el sòl agrícola és l'aigua. Segons la informació de la DUN 2022, el sòl de Rubí és majoritàriament de secà, el qual té una demanda d'aigua inferior al sòl de regadiu. Les activitats extractives i els dipòsits de residus no comporten grans consums d'aigua. De fet, els dipòsits recullen aigua de les basses de lixiviats i pluvials, que un cop depurades es poden fer servir per al reg. Per tant la proposta es valora com a compatible en aquest aspecte i no requereix de mesures correctores.	●
5	Efectes sobre el drenatge	La modificació del relleu que comporten aquestes activitats possiblement afectarà localment el drenatge dels diferents emplaçaments, que s'hauran d'estudiar de forma concreta en cada cas. Sigui com sigui, el Pla Especial elimina els torrents i rieres de les zones òptimes o favorables per ubicar-hi aquestes activitats, concentrant-les en les serres, eliminant així la possibilitat d'afectar la xarxa hidrològica directament.	●

VALORACIO DE LA PROPOSTA

6	Efectes sobre la vegetació, per pèrdua de biomassa vegetal, o afecció a comunitats d'interès	La implantació d'una activitat extractiva o d'un dipòsit de residus, requereix retirar tota la vegetació de l'àmbit concret on es vulgui implantar. No es troba cap espai natural protegit inclòs en els espais PEIN ni XN2000 dins el municipi de Rubí. Si que se'n troben però, diversos hàbitats d'interès comunitari distribuïts pel terme, els quals es podrien veure afectats per aquestes activitats. La proposta limita l'ocupació del sòl i per tant redueix la possibilitat d'afectar aquests espais. Alhora, evita l'emplaçament d'aquestes activitats en els espais de major valor ambiental,.	●
7	Efectes sobre la fauna per afecció directe als seus hàbitats	Tal com s'ha exposat tot l'àmbit de Rubí està fora d'espais protegits, inclosos en XN2000 o en PEIN. L'element estructurador de més entitat en l'àmbit d'estudi és el connector definit pel PTMB de la Serra de l'Oleguera i de la Serra de Can Riquer, que connecta els espais naturals de Collserola i de Sant Llorenç de Munt i l'Obac. És precisament en aquest espai connector, que és gairebé l'únic espai de sòl no urbanitzable del terme, on s'ubiquen gran part de les activitats extractives i dipòsits de residus actualment, i on el Pla Especial hi defineix els espais òptims per a la ubicació dels futurs en el context del terme de Rubí. Per tant es valoren efectes moderats, que requeriran de mesures correctores per tal de reduir l'afectació a la connectivitat.	●
8	Efectes sobre infraestructures agràries	Els efectes sobre les infraestructures poden ser: / Camins, en el cas de que la instal·lació afecti directament camins estructurals agrícoles públics, que alterin l'accessibilitat a explotacions veïnes. / Explotacions ramaderes que generen distàncies sanitàries. Al municipi de Rubí únicament es troben explotacions ramaderes equines. / Habitatges en medi rural, sobre els quals es poden donar afectacions paisatgístiques, de contaminació acústica o odorífera, etc. El municipi de Rubí disposa d'un Catàleg i Pla Especial sobre les construccions en el sòl no urbanitzable, on en cataloga 17. A nivell de Pla Especial no es poden determinar aquestes afectacions, en tot cas s'hauran de tenir en compte en la tramitació de cadascuna de les activitats.	●
9	Efectes socioeconòmics de base agrària	Els canvis en els usos del sòl poden comportar efectes socioeconòmics sobre l'activitat agrària, quan aquests són massius, o tenen efectes sobre espais amb qualitats específiques. En el cas del conjunt del municipi, els efectes socioeconòmics seran imperceptibles ja que l'agricultura ocupa menys d'un 0,1% de la població.	●
Efectes SEVERS (●)			0
Efectes MODERATS (●)			2
Efectes COMPATIBLES (●)			7

7. CONCRECIÓ DE LES MESURES CORRECTORES EN RELACIO A L'ESPAI AGRARI

En aquest apartat s'apunten les principals mesures correctores que aquesta instal·lació haurà de considerar en relació a l'espai agrari, la resta de mesures correctores es troben al document de l'EAE.

Les mesures correctores estructurals són aquelles que corregeixen els efectes ambientals que no s'han pogut resoldre en la definició de la proposta, comportant actuacions específiques.

Aquestes es centren en els següents aspectes:

- Ocupació màxima
- Condicions per a l'ampliació
- Garantia de la connectivitat ecològica
- Control de l'erosió
- Altres aspectes

OCUPACIÓ MÀXIMA

Prové directament de la proposta fixant una ocupació màxima equivalent a l'actual, per evitar una major pressió sobre el sòl no urbanitzable. La tendència ha de ser que els usos extractius i els dipòsits de residus redueixin la seva ocupació del SNU fins al 5 %.

El 5% del sòl no urbanitzable de Rubí es correspon a 80 hectàrees, de manera que es defineix que els usos extractius i de dipòsit de residus no podran ocupar més de 80 ha del SNU de Rubí.

CONDICIONS PER A L'AMPLIACIÓ

En el marc de la restauració integral de les activitats, es proposa aplicar el que es ve a anomenar “la regla dels tres terços”.

D'aquesta manera es limita la superfície màxima dels usos extractius i de dipòsit i, en cas que es vulgui ampliar l'activitat extractiva, s'haurà de seguir aquesta regla.

Es defineixen cinc tipus de superfícies que caracteritzen les activitats extractives:

- (1). Instal·lacions, on es concentren casetes maquinaria, sitges, tremuges, ..., per la transformació primària del recurs.
- (2). Front d'explotació: àrea activa on s'està portant a terme l'explotació del recurs.
- (3). Àrea sense restaurar, que inclou camins i patis on l'extracció del recurs ha finalitzat i no s'ha iniciat la restauració.
- (4). Àrea en restauració, on s'han portat a terme els treballs de restauració, incloent restauració morfològica, condicionament del sòl, sembres i plantacions. Aquestes zones no han assolit un desenvolupament suficient per considerar-les espais restaurats i madurs.
- (5). Àrea restaurada, es aquella on la restauració ha assolit un nivell de maduresa que permet caracteritzar el sòl ja com el component de zona que li correspon.

S'estableix, com a sistema d'explotació de les activitats extractives a cel obert, la restauració integrada, mantenint una proporció de superfícies en funció del seu estat:

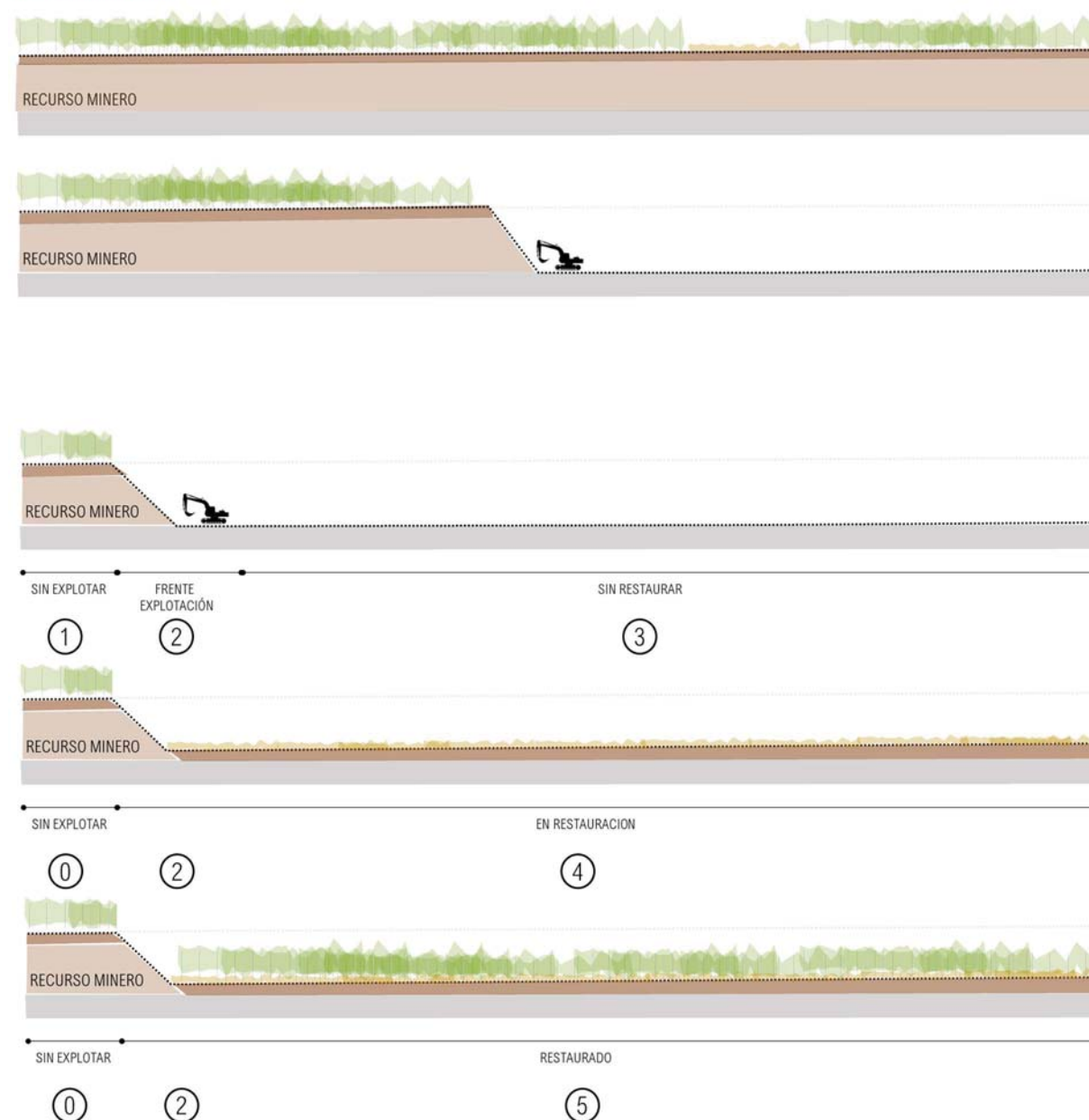
- 1/3 de les zones d'explotació no restaurades (1,2,3),
- 1/3 de la superfície en restauració (4), i la resta,
- 1/3 ja restaurat (5).

Només es permetrà l'ampliació de l'activitat extractiva si la superfície restaurada és igual o superior a 1/3 de la superfície explotada, i la suma de la zona restaurada i en restauració, és igual o superior als 2/3 de la superfície explotada.

L'increment de superfície de l'activitat no serà mai superior a la superfície restaurada de l'activitat que es vol ampliar, sempre que l'ocupació del sòl no urbanitzable del municipi estigui per sota del 5 %. Si el percentatge és superior només es podrà ampliar el 50% de la superfície efectivament restaurada.

La restauració podrà ser amb dipòsits de residus, en general de classe I, i en determinades condicions d'emplaçament de Classe II.

RESTAURACIÓ CLÀSSICA

Esquema dels tres terços.

GARANTIA DE LA CONNECTIVITAT ECOLÒGICA EN ELS ESPAIS ESPECIALMENT DELIMITATS DES D'UNA LECTURA TERRITORIAL.

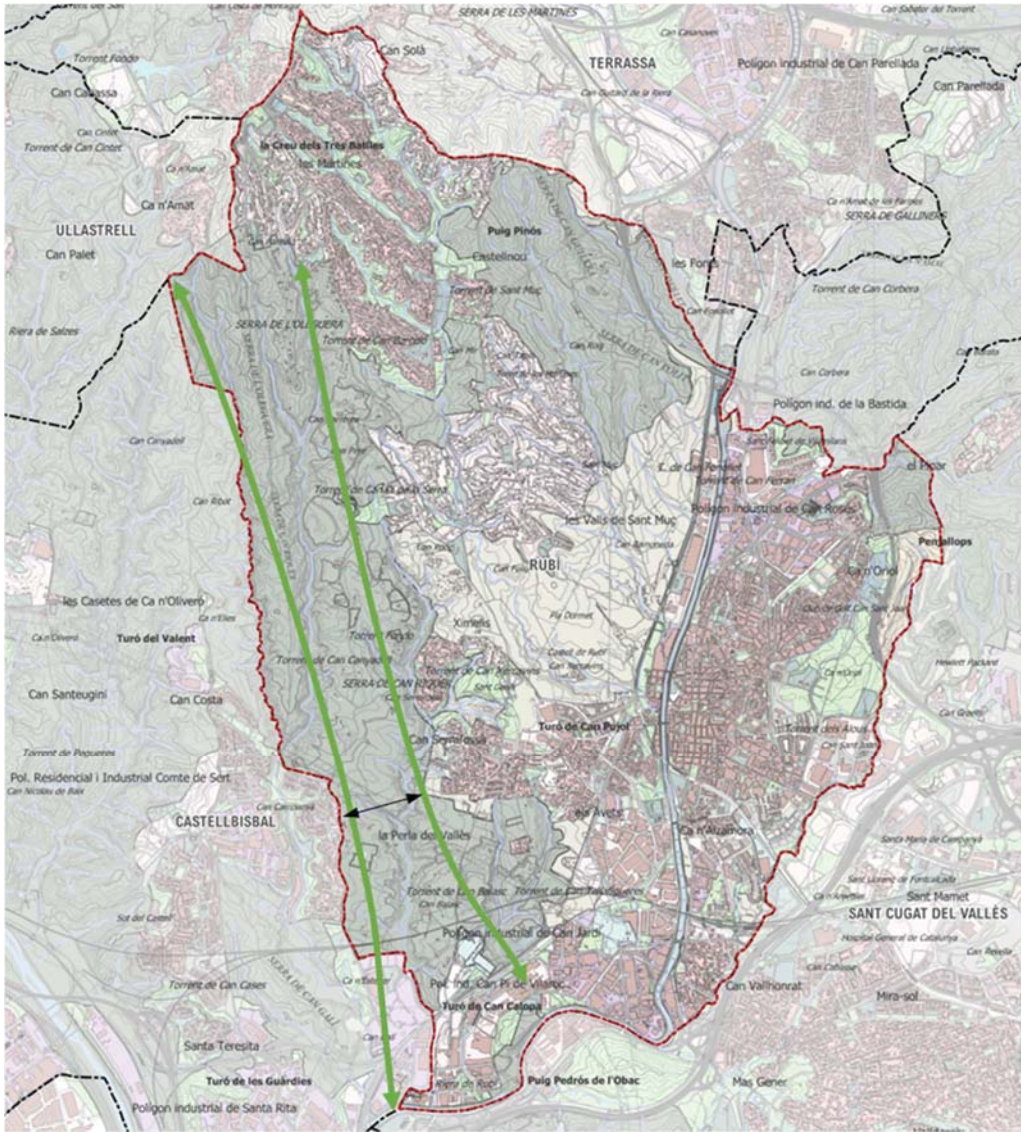
La connectivitat depèn de la continuïtat, en aquest cas, del mosaic agroforestal.

S'haurà d'establir una ocupació màxima transversal que eviti la pèrdua de connectivitat.

En aquest context, s'entén com a espais connectors les zones definides al PTMB com a Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari en el terme municipal de Rubí, que inclou la Serra de l'Oleguera i la Serra de Can Riquer entre d'altres.

En aquests espais s'estableixen dues condicions bàsiques:

- Cap explotació podrà suposar un estretament inferior al més estret actual, i que es quantifica en 400 m.
- Cap nova explotació podrà generar un estretament superior al 10% de l'amplada del connector en aquell punt mesurat per la línia que uneix el punt central de l'explotació i la línia que agafa l'amplada mínima del connector en aquell punt.
- La distància entre els perímetres del front d'explotació de dues explotacions diferents ha de ser també superior a 400 m.

Estretament del connector definit al PTMB.

CONTROL DE L'EROSIÓ

Geometria de talussos

Els estudis geotècnics específics, i les observacions de camp, estableixen un pendent màxim de 3H:2V, per desmunts i terraplens en terres, que en tot cas, per criteris de restauració, i per tant d'integració paisatgística, no es podrà excedir. Aquest és el pendent màxim que permet l'estabilitat en superfície de la terra vegetal, i per tant el que garanteix, sense tècniques intensives de control de l'erosió, l'èxit de la restauració.

A més de l'estabilitat, és important preveure l'erosió sobre aquests nous vessants, que de fet, la seva correcció és l'objecte de la revegetació.

El risc d'inestabilitat de vessants per efecte de l'erosió hídrica ve generat per les pèrdues de sòl per erosió generades en el propi talús, quan aquestes esdevenen altes o molt altes (FAO, PNUMA, UNESCO). Alhora una pèrdua continua de sòl incrementarà el risc d'inestabilitat a mig i llarg termini, esdevenint ja no una afecció superficial sinó estructural.

Per preveure les pèrdues de sòl s'utilitza la RUSLE (Revised Universal Soil Loss Equations) segons la següent expressió modificada:

$$AS = R \cdot K \cdot LS \cdot C \cdot 0.00595$$

On:

- AS: Pèrdua de sòl en cm
- R: Agressivitat de la pluja, per un període de temps determinat.
- K: Erosionabilitat del sòl
- LS: Factor de pendent
- C: Factor de cobertura del sòl

La distribució de la R és l'específica per a les Conques del Pirineu Oriental i de Llevant (Mapa de la erosivitat de la lluvia en España. ICONA).

Donat que en l'erosió intervenen altres factors, com la revegetació i aportació de terra vegetal, que venen relacionats amb altres mesures, s'estableixen una sèrie d'hipòtesis de partida que hauran de servir com a condicionats de base pel seu dimensionament.

HIPOTESI DE PARTIDA

Cobertura herbàcia %	< 50 %
Cobertura arbustiva %	Inapreciable

DADES DE CÀLCUL

Erosivitat de la pluja	240
Definició geomètrica del talús	3H:2V Terraplens Desmunts <= 3H:2V
Textura del sòl	Marga - Llimosa
% Matèria orgànica	< 0,5
Erosionabilitat del sòl	0.043
Tractament	Estabilització herbàcia
Tipus de creixement	Mixta (Tapitzant -Macoia)
Cobertura esperada	Pobre (< 50 %)
Tolerància màxima de pèrdua de sòl permanent (FAO-PNUMA)	10 T/ha any

A partir d’aquestes dades de partida s’ha estimat les pèrdues de sòl en els talussos.

En tot cas, en funció de la geometria final dels talussos, que es definirà segons els estudis geotècnics, es definirà la distància entre bermes.

Per als talussos del cobriment de cel·les del dipòsit, que tindran una geometria 3H:1V, es preveuen bermes cada 15 metres d’alçada.

- Aportació i estesa de 30 cm. terra vegetal
- Hidrosembra, segons les característiques que es defineixen a continuació

Estratègies de restauració

És important establir les mesures que permetin garantir la restauració amb objectius tant funcionals com paisatgístics.

L’estratègia de la revegetació ha de aconseguir una cobertura del talús o zona a restaurar immediata i que en el seu desenvolupament esdevingui una coberta estable i autosostenible.

Això s’aconsegueix mitjançant la definició d’una estratègia de revegetació per fases:

- Mulch, aplicat amb la hidrosembra, que dona una **cobertura immediata** al talús o zona a restaurar. La seva permanència en superfície, i per tant la seva efectivitat, és variable en funció dels materials, però es pot estimar en 2 o 4 mesos des de l’aplicació. En aquelles zones on es preveu una difícil revegetació, es poden aplicar sistemes de cobertura superiors, com mantes orgàniques o xarxes. Aquestes actuacions són equivalents a aportacions de mulch més potents, incrementant la protecció immediata i allargant-la en el temps, fins a durades de 1-2 anys.
- Un cop el mulch s’ha degradat haurà d’haver-se desenvolupat la coberta herbàcia, **coberta a curt termini**, substituint gradualment al mulch. Així la composició de la hidrosembra haurà d’incloure espècies de ràpida germinació com el Raigràs.
- La coberta herbàcia, és un primer estadi de desenvolupament. Amb la finalitat d’accelerar el procés natural de colonització s’incorporaran espècies arbustives i arbòries per formar un sistema més estable, **coberta a mig/ llarg termini**.

S’introdueixen formulacions bàsiques d’hidrosembra i models de plantació per a la restauració dels talussos generats.

ALTRES ASPECTES

Risc d’incendis

D’acord amb el Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s’estableixen mesures de prevenció d’incendis forestals, que inclou el municipi de Rubí com a zona d’alt risc d’incendis forestals, en el cas de dipòsits controlats serà necessari respectar la zona de seguretat de 10 m, a comptar des de la protecció perimetral, i a continuació una zona de protecció de 25 m.

Aquesta es defineix com a una franja lliure de vegetació baixa i arbustiva, de 25 metres, mesurats des de la línia d’edificació, o del límit dels vials perimetrals als dipòsits.

Aquesta franja haurà d’estar lliure de vegetació baixa o arbustiva, i una densitat màxima de 150 peus /ha, evitant la continuïtat vertical i horitzontal de la vegetació.

Per altra banda, s’haurà de preveure una xarxa d’hidrants per fer front a qualsevol incendi forestal potencial, segons allò que preveu el Llei 5/2003, de 22 d’abril, que té com a objecte establir mesures de prevenció d’incendis forestals pel que fa a les urbanitzacions que no tenen una continuïtat immediata amb la trama urbana i que estan situades a menys de cinc-cents metres de terrenys forestals i les edificacions i instal·lacions aïllades situades en terreny forestal.

Distàncies a explotacions ramaderes

Distàncies a explotacions ramaderes, en tot cas les noves instal·lacions hauran de respectar les distàncies ramaderes considerades al Decret 40/2014, de 25 de març, d’ordenació de les explotacions ramaderes.

8. CONCLUSIONS

El present Pla Especial té per objectiu principal regular la implantació i l’ampliació d’usos extractius i usos de dipòsit de residus en el sòl no urbanitzable de Rubí.

Es destaquen els següents aspectes:

- Els sòls possibles per a l’obertura o ampliació de nous usos extractius o dipòsits de residus en el SNU de Rubí es situen majoritàriament en el sòl de protecció especial pel seu interès natural i agrari que defineix el PTMB. Es tracta d’un espai connector amb mosaic agroforestal d’alt valor. Per tal de respectar aquest valor, l’EAE proposa un conjunt de mesures i criteris per a l’establiment d’aquestes activitats en aquest espai.
- Pel que fa a la producció dels sòls, es destaca que aquests usos són temporals, i per tant l’afectació als sòls també ho és, i en tot cas es reposarà un cop finalitzada la restauració.
- Quant a l’impacte socioeconòmic en la vessant agrària, l’ocupació dels sòls agraris, no suposen cap impacte econòmic a nivell agrari al conjunt del terme municipal de Rubí.
- Amb la implementació de les mesures correctores es preveu una recuperació de l’espai agrari un cop finalitzada l’explotació. Recuperant així el mosaic agroforestal actual.
- Amb la implementació de les mesures es preveu reduir al mínim l’impacte d’aquests usos sobre el mosaic agroforestal de Rubí, així com sobre la seva població i el medi ambient en general.

Per tant, els efectes sobre l’activitat agrària són compatibles.

Firmado digitalmente
por
IGNASI GRAU (R:

Fecha: 2023.10.30
15:06:22 +01'00'